חוקים הנוגעים למקומות הקדושים -
חוקים [illegible]

~~[illegible]~~ 2.48 - 8.669

שם תיק: חוקים הנוגעים למקומות הקדושים
מזהה פיזי: חצ-7052/13
מזהה פריט: 0002q5n
כתובת: 3-312-3-5-3
תאריך הדפסה 27/09/2016

הודפס ומיוצר ע"י המשקם ירושלים.
טל. משרד 2-306361 מפעל 716732

22nd June, 1967
Jerusalem

To Mr. Raphael Levy
Representative of Foreign Ministry
Attached to General Uzi Narkiss

Jerusalem

Dear Sir,

We beg to bring to Your kind consideration the necessity of restarting the restoration of the Church of the Holy Sepulchre.

The restoration work was interrupted when the hostilities started in Jerusalem. Now that the life is coming back to normal and curfew hours allow us complete day work, we would like to start forthwith the restoration as in the past, through the Common Technical Bureau.

Yours sincerely

THE REPRESENTATIVE OF THE GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE.	THE REPRESENTATIVE OF THE CUSTODIA OF TERRA SANTA.	THE REPRESENTATIVE OF THE ARMENIAN PATRIARCHATE.

fr. Albert Rock

חוקים ישראליים

ב"ה, ירושלים, כ"ב בסיון תשכ"ט
8.6.69

לכבוד
כהני הדת הנוצריים – נציגי הכנסיה הלותרניה –
הכנס הבפטיסטי בישראל – כנסית ה"נזרין" –
המשלחת התנכ"ית האבנגלית – האגוד של נוצרים
ומטיפים – הכנסיה המנוניטית !

פנייתכם מיום 22.2.1968 בה בקשתם הכרה בעדה דתית, עברה בדיקה משפטית, מעמיקה ויסודית, גם ע"י היועץ המשפטי של משרדי וגם ע"י היועץ המשפטי לממשלה.

כתוצאה מהבירור הנ"ל, הנני להודיעכם, כי הגענו למסקנה, כי החוק הקיים אינו מאפשר להכיר בעדה המוצעה על ידיכם, לפי דבר המלך במועצתו ופקודת העדות הדתיות(ארגון) לא ניתן להקים עדה המורכבת ממוסדות כנסיתיים וכן מהאנשים הרשומים כחברים בכל אחד מאותם מוסדות. עדה דתית יכולה להיות מורכבת מבני אדם בלבד. מסקנה זו נובעת הן ממהותו של הנושא, דהיינו עדה, שהיא מסגרת של אנשים בעלי אמונה משותפת, והן מהוראותיו השונות של דבר המלך (ראה, למשל, סימן 51(2)(ב)).

החוק המוצע על ידכם קובע דרכי הסתפחות ארגונים כנסיתיים לעדה ודרכי פרישתם מחברות בה (הצטרפותם של בני אדם לעדה ופרישתם ממנה היא תוצאה אוטומטית מהצטרפות הארגון מחברותו בעדה). לא זו בלבד, שכאמור לעיל, אין צרוף מוסדות מהווה עדה, אלא, שההוראות בדבר חברות בעדה צריכות להקבע בחוק הכנסת (סימן 51(2)(ב) לדבר המלך), ועוד ברצוני לציין, כי גם כינון בתי דין לעדה איננו ענין לתקנות, אלא, לחקיקה של הכנסת (ראה סימן 51(2)(א) לדבר המלך).

גם ללא מתן מעמד של עדה מוכרת לאיגוד הארגונים הפרוטסטנטיים השונים בישראל השיפוט שלהם בעניני המעמד האישי בא בדרך כלל על סידורו. רוב העניינים הנ"ל (ירושה, אמוץ, מזונות) נמצאים בסמכות של בית המשפט המחוזי, לפי חוקים אזרחיים שונים.

ענין נוסף חשוב יקבל בקרוב את הסדרו, כך שלא ישאר חלל ריק בעניניכם: כבר עברה קריאה ראשונה בכנסת הצעת החוק לקביעת שיפוט בעניני התרת נישואין תשכ"ט –1969, שלפיו גרושין והתרת נישואין של נוצרים, שאין להם בית-דין דתי שלהם, תהיה בסמכות של בית משפט מחוזי.

בכבוד רב,

ד"ר ז. ורהפטיג
שר הדתות

מדינת ישראל

משרד החנוך והתרבות האגף לפיתוח מערכת החינוך

תאריך: ט"ז באייר תשל"א
11 במאי 1971

מספר:

לכבוד
מר מיכאל פרגאי
הממונה על ענינים כנסיתיים
משרד החוץ

מר פרגאי הנכבד,

חוק פיקוח על בתי-ספר תשכ"ט-1969 - תזכיר ראשי העדות הנוצריות מיום 3.3.71

במצורף העתק תשובה להזכיר שניסוחו גובש, על דעת המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה ויועץ ראש הממשלה לעניני ערבים **וכן על דעתך.**

לבקשתך, הנני מצרף גם צילום נוסף של התזכיר מיום 3.3.71.

ב ב ר כ ה,

אליעזר שמואלי, סמנכ"ל
האחראי על הפעלת החוק

העתק: המנהל הכללי, מר אלעד פלד

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم	المطران ابيسذورس	المطران حنا كلداني	المنسنيور يعقوب رعد	القس خليل دعيبس
رئيس روحي	رئيس روحي	رئيس روحي	رئيس روحي	رئيس روحي
طائفة الروم الكاثوليك	طائفة الروم الأرثوذكس	طائفة اللاتين ـ الناصرة	طائفة الموارنة ـ يافا	الطائفة الانجيلية الاسقفية
حيفا تلفون ٥٢٢١١٤	الناصرة تلفون ٥٤١٤٧	تلفون ٥٤٠٧٥	تلفون ٨٢٢٣١٤	العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٧٠

Haifa, 3 March, 1971

To His Excellency
Mr. Eliezer SHMUELI
General Director of the
Ministery of Education
JERUSALEM.

Excellency,

Bishop Hanna Kaldany, delegated by us to discuss on our behalf with the Government of Israel, the problems created by the new Law : "Control of Schools, 1969", informed us about the results of his meeting with Mr. Shmuel Ben-Dor, charged by the Ministery of Education with the implementation of the above-mentioned Law.

The meeting took place in the Office of Mr.Ben-Dor on the 25 th. of September 1970, in Jerusalem. Due to several contre-temps it was impossible to hold this meeting before this time.

Bishop Hanna Kaldany discussed with Mr.Ben-Dor the following points of the Law which created in us unsatisfaction and apprehensions :

1. Bishop Kaldany stressed the point that the Law reveals to us the spirit of mistrust and suspicion with regard to our schools that have served the country and the people for centuries in the field of teaching, education and fraternity.

   Mr.Ben-Dor, in answer, stressed the fact that the Law in question does not aim at christian schools in Israel, it aims directly at several hundreds of Kindergarten Jewish private schools and at more than one hundred secondary private Jewish schools in the country. Mr. Ben-Dor said that these private Jewish schools are run by private individuals and companies who are mainly concerned with material profit, and that parents themselves complained about fees, above all about extra fees which reached an extraordinary amount in some of these private schools. That is why the new Law have some pro-

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم
رئيس روحي
طائفة الروم الكاثوليك
حيفا تلفون ٥٢٢١١٤

المطران ايسيذورس
رئيس روحي
طائفة الروم الارثوذكس
الناصرة تلفون ٥٤١٤٧

المطران حنا كلداني
رئيس روحي
طائفة اللاتين ـ الناصرة
تلفون ٥٤٠٧٥

المنسنيور يعقوب وعد
رئيس روحي
طائفة الموارنة ـ يافا
تلفون ٨٢٢٢١٤

القس خليل دعيبس
رئيس روحي
الطائفة الانجيلية الاسقفية
العربية حيفا تلفون ٥٢٢٢٧٠

vision about the controle of finance of the school (cf.art. 9, (a), n. 6 ; art.28, (g).). Moreover, the above mentioned schools, in some places, are not up to the standard required from the sanitary point of view, and so the new Law will authorise the Government to controle these defects, in virtu of the articles : 3,4,5,6 etc. and 36 requiring the schools to renew or to get a permit or license from the Government.

About all the above mentioned points, we heads of Christian Communities in Israel would like to point out to Your Excellency that as a matter of fact our christian schools in Israel - whose main concern is not material profit - are deeply affected by this Law and in all aspect mentioned in our letter, to Her Excellency the Prime Minister Golda Meir, dated on october the 3 rd. 1969.

It was made clear by Bishop Kaldany to Mr.Ben-Dor that the articles 3,4,5,6,etc. and 36 are unjust to our schools already existing and that have been runing for the last one hundred or two hundred years, by asking them to renew or get a permit or license from the Government. He said that this license is to be secured only once and for all, and that the forms of application are already printed for this purpose, these application forms are to make sure that the required conditions, v.g. sanitary, etc. in the schools are satisfactory ; we heads of Christian Communities in Israel think that to make sure of the required conditions, v.g. sanitary, etc., may be realized without obliging these christian schools to apply for a new license. To oblige these christian schools - of old existance - to renew this license, is exactly as renouncing their acquired rights for existance.

2. About article 16 , which says that every teacher must obtain a teaching license from the Ministery of Education ; Mr.Ben-Dor said that the Ministery of Education cannot refuse any teacher who asks for a license unless it is PROVED that the teacher is of a dangerous influence or conduct, otherwise he must be granted a teaching license (Mr.Ben-Dor said that the hebrew word in the article 16 parg. (b), n.3, i-e. "Hokheah", means "proved".

In answer, we Heads of Christian Communities in

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم
رئيس روحي
طائفة الروم الكاثوليك
حيفا تلفون ٥٢٢١١٤

المطران ابيسذورس
رئيس روحي
طائفة الروم الارثوذكس
الناصرة تلفون ٥١١٤٧

المطران حنا كلداني
رئيس روحي
طائفة اللاتين ـ الناصرة
تلفون ٥٤٠٧٥

المنسنيور يعقوب رعد
رئيس روحي
طائفة الموارنة ـ يافا
تلفون ٨٢٣٢١٤

القس خليل دعيس
رئيس روحي
الطائفة الانجيلية الاسقفية
العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٧٠

Israel, would like to take the authorised translation from Hebrew to English, prepared at the Ministery of Justice in Jerusalem, of the "Compulsory EducationLaw, 1949" ,article 4, parag. F, vol.3, page 128, it is said : "if the Minister is SATISFIED that". The expression "is satisfied" is the translation of the hebrew expression "Hokheah". That means that the appointment of the theachers in our schools which we run on our own expenses will be at the discretion of the General Director of the Ministery of Education.

Here we may say that this article implicitly forces us to appoint in our schools teachers who may not be convenient and suitable. Even if we concede that the Hebrew expression "Hokheah" means "Proved", how could this be ? Is the Director General of the Ministery to expose the proofs to the teacher concerned so that he may defend his rights ? Even though the defendant will have to appeal before the Minister of Education himself (according to article 20), We see no difference, from the legal point of view, between the Minister of Eduaction and his General Director(nemo iudex in causa sua)! We would like to get more assurance of the human rights of the teacher (touched in this article).

3. Article 32, parag. 4 concerns the "excitation against the State". Mr.Ben-Dor said that this means only when the school itself runs such excitation, or when the teacher publicly teaches that in the school, or when the students arrange for such excitation in the school, and the school does not intervene to stop such action; this article does not aim at private action of a student even if it is in the school.

incitation or incitement !

In answer, we Head of Christian Communities in Israel, say that if the above explanation given by Mr.Ben-Dor is the real meaning of this article, parag.4, we cannot but be satisfied with such an explanation. However, the expression "Nokheah" used in parag. (a) of this article puts us before the same difficulties ~~ree~~ already mentioned about article 16, parag.3.

4. Article 28 concerns the base of teaching and the controle of books. About this article, Mr.Ben-Dor said that it does not

./4.

aim at Religious books or books that teach religion unless such books contain materials against the Jews or the State of Israel. Any books might be chosen provided they contain material about the curriculum.

In answer, we heads of Christian Communities in Israel cannot but claim our liberty of choosing the religion text books and books of history.

5. Article 7 concerns the ownership of the School. About this article, Mr.Ben-Dor said that the school must have a legal body who carries the responsibility, so that students or parents might bring, if it is necessary, the responsible body before the court. This article does not hit schools that are run by a legal body or entity.

In answer, we heads of Christian Communities in Israel would like to say that our schools are an integral part of the legal body which is the Community itself. All Christian Communities in Israel which are recognized and enjoy their own religious courts are considered as legal bodies or moral persons.Their own schools enjoy the same and are represented by their directors. As a matter of fact,many of our schools have had trials before the courts during the "otoman period" ,the "Mandate" and Israel, and have had no difficulty with regard to their moral personality or legal bo body.

This article 7 must not be applied to schools belonging to the recognised Christian Communities enjoying the right of ecclesiastical courts in Israel.

Conclusion :

We Heads of Christian Communities in Israel are unable to rid ourselves of the fear that this Law imposes upon us. This Law practically disregards and rules out our religious freedom practiced for centuries and wipes out our

./5

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم
رئيس روحي
طائفة الروم الكاثوليك
حيفا تلفون ٥٢٢١١٤

المطران ايسيذورس
رئيس روحي
طائفة الروم الارثوذكس
الناصرة تلفون ٥٤١٤٧

المطران حنا كلداني
رئيس روحي
طائفة اللاتين ـ الناصرة
تلفون ٥٤٠٧٥

المنسنيور يعقوب رعد
رئيس روحي
طائفة الموارنة ـ يافا
تلفون ٨٢٣٣١٤

القس خليل دعيبس
رئيس روحي
الطائفة الانجيلية الاسقفية
العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٧٠

rights regognized by the previous States.

Finally allow us to refer here to what we said in our above mentioned letter to Her Excellency the Prime Minister Golda Meir :

" We respectfully protest against this Law and earnestly request the Ministery of Education to take the necessary measures to stop implementing this law, in order to avoid any unfovourable outcomes that might cause a dangerous misunderstanding with the various Christian (and other) Communities in Israel".

Yours'sincerely
Heads of Christian Communities
in Israel

Archbishop Isidorus
Greek-Orthodoxe

Archbishop J. Raya
Greek-Catholic

Bishop H.Kaldany

Mgsr.Y.Raad

Canon.K.Deibess

Jerusalem, May 7, 1971

To Heads of Christian Communities
Haifa

Excellencies,

Subject: Schools (Inspection) Law 5729-1969

I have given considerable thought to the questions raised by Your Excellency and your distinguished colleagues during our meeting on March 16th, 1971 and contained in the memorandum of March 3, 1971 which you left with me.

I have the impression that Your Excellencies are labouring under certain misapprehensions with regard to the purport of the Schools Inspection Law - 1969 (that is the law's official title in English).

I shall endeavour to dispel them.

The Schools Inspection Law - 1969 is non-discriminatory. It embraces schools of all faiths. It applies to long-established and prestigious schools as well as to new schools, Jewish as well as non-Jewish.

The Law has three main objectives:

(a) to ensure reasonable physical and sanitary conditions;
(b) to ensure reasonable standards of tuition;
(c) to protect parents against exorbitant financial demands and misrepresentation.

I am sure that Your Excellencies whole-heartedly approve of these objectives, which are common to educational legislation in all enlightened countries.

In the implementation of the Law, which is being carried out in stages, it is the third objective that has been given the highest priority.

There is nothing in the Law that imposes teachers on schools; there is equally nothing in the Law that imposes specific text-books on schools.

On the other hand, the Law protects school-children, and at the same time schools and the public, against the abuse by teachers of their position and against books that teach hatred.

The Christian communities must surely endorse the need for protection against such abuses, which are as abhorrent to them as to us. They would not, I am confident, wittingly condone them.

The Law provides for the protection of the individual and the school against arbitrary action.

The refusal to grant a person a teaching licence or a school a permit must be substantiated.

The teacher can, in the defence of his rights, have resort to his professional union, to the Minister and eventually to the Supreme Court.

The school refused a licence can have recourse to a special tribunal; the school ordered to close, to the District Court. In both cases there remains recourse to the Supreme Court.

There is little in the Law that does not find its counterpart in the Mandatory Education Ordinance, 1933.

According to the Ordinance, the Department of Education (now the Ministry) has the right to obtain any information regarding a school run or supported by a religious association regarding the general management of the school and

the names and qualifications of teachers.

The High Commissioner (now the Minister) has the right to exercise such supervision over any school as may be required to maintain public order and good government.

A teacher can be dismissed if he is guilty of imparting teaching of a seditious, disloyal, immoral or otherwise harmful nature.

A school may be closed by order of the High Commissioner (the Minister) if it is being conducted in a manner contrary to good order and morals or if the sanitary conditions are unsatisfactory. The Ordinance makes no provision for appeal against the decisions of the High Commissioner (Minister).

There is one further point I should like to clarify. It is with regard to the legal status of the proprietor of a school.

If the proprietors of the schools of the Christian communities are legal entities, there is no problem. If they are not, I am sure your legal advisers can resolve the problem, which is purely technical.

In conclusion, may I express the confident hope for the continuation of the spirit of mutual understanding and trust that, happily marks the relations between the Ministry and the Heads of the Christian communities. It will always be our pleasant duty, in co-operation with the Heads of the communities, to contribute to the development of the Christian schools.

Yours faithfully,

Eliezer Shmueli
Assistant Director General

מדינת ישראל

משרד החנוך והתרבות

האגף לפיתוח מערכת החנוך

תאריך: י"ח ניסן תשל"א
13 באפריל 1971

מספר:

לכבוד
מר מיכאל פרגאי
משרד החוץ

מר פרגאי הנכבד,

חוק פיקוח על בתי-ספר תשכ"ט-1969
<u>פגישה עם ראשי העדות הנוצריות</u>

ב-16 במארס 1971 הופיעו בלשכתי הארכיבישופ י' רעיה, הארכיבישופ איזידורוס, הבישופ ח' קלדאני, מגס"ר י' ראעד וקנון ק' דייבס והגישו תזכיר בענין הפעלת חוק הפיקוח לגבי בתי-ספר נוצריים שצילומו מצורף בזה.

באותו מעמד התיחסתי לעיקר החששות שבתזכיר והסברתי כי החוק מבהינתנו, מכוון לגני ילדים ובתי ספר על יסודיים עסקיים והוא בא להבטיח את המינימום בשטח הפידגוגי התברואי הבריאותי ורמת עובדי החינוך - וכישוריהם.

היועצת המשפטית של משרדנו הדגישה מצדה כי בטרם פירסום החוק הנ"ל היו בתוקף הוראות דומות לפי פקודת החינוך המנדטורית משנת 1933.

סוכם כי המשרד יעיין בתוכן התזכיר וישיב עליו תוך מספר שבועות.

אנו מקיימים התיעצויות ובקרוב נגבש עמדה שנביא לידיעתכם.

ב ב ר כ ה,

אליעזר שמואלי, סמנכ"ל
האחראי על הפעלת החוק

העתק: המנהל הכללי

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible],

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم
رئيس روحي
طائفة الروم الكاثوليك
حيفا تلفون ٥٢٢١١٤

المطران ايسيذورس
رئيس روحي
طائفة الروم الارثوذكس
الناصرة تلفون ٥٤١٤٧

المطران حنا كلداني
رئيس روحي
طائفة اللاتين ـ الناصرة
تلفون ٥٤٠٧٥

المنسنيور يعقوب وعد
رئيس روحي
طائفة الموارنة ـ يافا
تلفون ٨٢٢٣١٤

القس خليل دعيس
رئيس روحي
الطائفة الانجيلية الاسقفية
العربية حيفا تلفون ٥٢٢٢٧٠

Haifa, 3 March, 1971

To His Excellency
Mr. Eliezer SHMUELI
General Director of the
Ministery of Education
JERUSALEM.

Excellency,

Bishop Hanna Kaldany, delegated by us to discuss on our behalf with the Government of Israel, the problems created by the new Law : "Controls of Schools, 1969", informed us about the results of his meeting with Mr. Shmuel Ben-Dor, charged by the Ministery of Education with the implementation of the abovementioned Law.

The meeting took place in the Office of Mr.Ben-Dor on the 25 th. of September 1970, in Jerusalem. Due to several contretemps it was impossible to hold this meeting before this time.

Bishop Hanna Kaldany discussed with Mr.Ben-Dor the following points of the Law which created in us unsatisfaction and apprehensions :

1. Bishop Kaldany stressed the point that the Law reveals to us the spirit of mistrust and suspicion with regard to our schools that have served the country and the people for centuries in the field of teaching, education and fraternity.

   Mr.Ben-Dor, in answer, stressed the fact that the Law in question does not aim at christian schools in Israel, it aims directly at several hundreds of Kindergarten Jewish private schools and at more than one hundred secondary private Jewish schools in the country. Mr. Ben-Dor said that these private Jewish schools are run by private individuals and companies who are mainly concerned with material profit, and that parents themselves complained about fees, above all about extra fees which reached an extraordinary amount in some of these private schools. That is why the new Law have some pro-

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم — رئيس روحي — طائفة الروم الكاثوليك — حيفا تلفون ٥٢٢١١٤

المطران ايسيذورس — رئيس روحي — طائفة الروم الارثوذكس — الناصرة تلفون ٥٤١٤٧

المطران حنا كلداني — رئيس روحي — طائفة اللاتين ـ الناصرة — تلفون ٥٤٠٧٥

المنسنيور يعقوب رعد — رئيس روحي — طائفة الموارنة ـ يافا — تلفون ٨٢٣٣١٤

القس خليل دعيبس — رئيس روحي — الطائفة الانجيلية الاسقفية العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٢٠

vision about the controle of finance of the school (cf.art. 9 , (a),n. 6 ; art.28, (g).). Moreover, the above mentioned schools, in some places, are not up to the standard required from the sanitary point of view, and so the new Law will authorise the Government to controle these defects, in virtu of the articles : 3,4,5,6 etc. and 36 requiring the schools to renew or to get a permit or license from the Government.

About all the above mentioned points, we heads of Christian Communities in Israel would like to point out to Your Excellency that as a matter of fact our christian schools in Israel - whose main concern is not material profit - are deeply affected by this Law and in all aspect mentioned in our letter,to Her Excellency the Prime Minister Golda Meir, dated on october the 3 rd. 1969.

It was made clear by Bishop Kaldany to Mr.Ben-Dor that the articles 3,4,5,6,etc. and 36 are unjust to our schools already existing and that have been runing for the last one hundred or two hundred years, by asking them to renew or get a permit or license from the Government. He said that this license is to be secured only once and for all, and that the forms of application are already printed for this purpose, these application forms are to make sure that the required conditions, v.g. sanitary,etc. in the schools are satisfactory ; we heads of Christian Communities in Israel think that to make sure of the required conditions,v.g.sanitary,etc., may be realized without obliging these christian schools to apply for new license. To oblige these christian schools - of old existance - to renew this license, is exactly as renouncing their acquired rights for existance.

2. About article 16 , which says that every teacher must obtain a teaching license from the Ministery of Education ; Mr.Ben-Dor said that the Ministery of Education cannot refuse any teacher who asks for a license unless it is PROVED that the teacher is of a dangerous influence or conduct, otherwise he must be granted a teaching license (Mr.Ben-Dor said that the hebrew word in the article 16 parg. (b), n.3, i-e."Hokhesh", means "proved".

In answer, we Heads of Christian Communities in

./3

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم — رئيس روحي، طائفة الروم الكاثوليك، حيفا تلفون ٥٢٢١١٤
المطران ابيـذورس — رئيس روحي، طائفة الروم الارثوذكس، الناصرة تلفون ٥٤١٤٧
المطران حنا كلداني — رئيس روحي، طائفة اللاتين ـ الناصرة، تلفون ٥٤٠٧٥
المنسنيور يعقوب رعد — رئيس روحي، طائفة الموارنة ـ يافا، تلفون ٨٢٣٣١٤
القس خليل دعيبس — رئيس روحي، الطائفة الانجيلية الاسقفية العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٧٠

Israel, would like to take the authorised translation from Hebrew to English, prepared at the Ministery of Justice in Jerusalem, of the "Compulsory Education Law, 1949" ,article 4, parag. F, vol.3, page 128, it is said : "if the Minister is SATISFIED that". The expression "is satisfied" is the translation of the hebrew expression "Hokheah". That means that the appointment of the theachers in our schools which we run on our own expenses will be at the discretion of the General Director of the Ministery of Education.

Here we may say that this article implicitly forces us to appoint in our schools teachers who may not be convenient and suitable. Even if we concede that the Hebrew expression "Hokheah" means "Proved", how could this be ? Is the Director General of the Ministery to expose the proofs to the teacher concerned so that he may defend his rights ? Even though the defendant will have to appeal before the Minister of Education himself (according to article 20), We see no difference, from the legal point of view, between the Minister of Eduaction and his General Director (nemo iudex in causa sua)! We would like to get more assurance of the human rights of the teacher (touched in this article).

3. Article 32, parag. 4 concerns the "excitation" against the State". Mr.Ben-Dor said that this means only when the school itself runs such excitation, or when the teacher publicly teaches that in the school, or when the students arrange for such excitation in the school, and the school does not intervene to stop such action; this article does not aim at private action of a student even if it is in the school.

incitation or incitement

In answer, we Head of Christian Communities in Israel, say that if the above explanation given by Mr.Ben-Dor is the real meaning of this article, parag.4, we cannot but be satisfied with such an explanation. However, the expression "Nokheah" used in parag. (a) of this article puts us before the same difficulties ~~res~~ already mentioned about article 16, parag.3.

4. Article 28 concerns the base of teaching and the controle of books. About this article, Mr.Ben-Dor said that it does not

./4.

aim at Religious books or books that teach religion unless such books contain materials against the Jews or the State of Israel. Any books might be chosen provided they contain material about the curriculum.

In answer, we heads of Christian Communities in Israel cannot but claim our liberty of choosing the religion text books and books of history.

5. Article 7 concerns the ownership of the School. About this article, Mr.Ben-Dor said that the school must have a legal body who carries the responsibility, so that students or parents might bring, if it is necessary, the responsible body before the court. This article does not hit schools that are run by a legal body or entity.

In answer, we heads of Christian Communities in Israel would like to say that our schools are an integral part of the legal body which is the Community itself. All Christian Communities in Israel which are recognized and enjoy their own religious courts are considered as legal bodies or moral persons.Their own schools enjoy the same and are represented by their directors. As a matter of fact,many of our schools have had trials before the courts during the "otoman period" ,the "Mandate" and Israel, and have had no difficulty with regard to their moral personality or legal body.

This article 7 must not be applied to schools belonging to the recognised Christian Communities enjoying the right of ecclesiastical courts in Israel.

Conclusion :

We Heads of Christian Communities in Israel are unable to rid ourselves of the fear that this Law imposes upon us. This Law practically disregards and rules out our religious freedom practiced for centuries and wipes out our

رؤساء الطوائف المسيحية في اسرائيل

المطران جورج حكيم رئيس روحي طائفة الروم الكاثوليك حيفا تلفون ٥٢٢١١٤	المطران ايسيذورس رئيس روحي طائفة الروم الارثوذكس الناصرة تلفون ٥٤١٤٧	المطران حنا كلداني رئيس روحي طائفة اللاتين ـ الناصرة تلفون ٥٤٠٧٥	المنسنيور يعقوب رعد رئيس روحي طائفة الموارنة ـ يافا تلفون ٨٢٣٣١٤	القس خليل دعيبس رئيس روحي الطائفة الانجيلية الاسقفية العربية حيفا تلفون ٥٢٣٣٧٠

rights recognized by the previous States.

Finally allow us to refer here to what we said in our above mentioned letter to Her Excellency the Prime Minister Golda Meir :

" We respectfully protest against this Law and earnestly request the Ministery of Education to take the necessary measures to stop implementing this Law, in order to avoid any unfovourable outcomes that might cause a dangerous misunderstanding with the various Christian (and other) Communities in Israel".

Yours'sincerely
Heads of Christian Communities
in Israel

Archbishop Isidorus
Greek-Orthodoxe

Isidoros
[signature]

Archbishop J. Raya
Greek-Catholic

Rev. Joseph Raya
[signature]

Bishop H.Kaldany

Bishop Hanna Kaldany
[signature]

Mgsr.J.Raad

[signature]

Canon.K.Deibess

Khalil Dueybes
[signature]

ח וקים ירושלים ע

משרד החוץ

חוק הפיקוח על בתי הספר תשכ"ט - 1969

והעדות הנוצריות

להתיעצות השרים ביום 1.2.1970

אשור החוק הנ"ל ע"י הכנסת עורר בקרב העדות הנוצריות, ומנהיגיהן, חששות לגבי כוונותיה של ממשלת ישראל בביצוע חוק זה במערכת החינוך הנצרית במדינה, ובירושלים המאוחדת.

חששות אלה מצאו ביטוי בע"פ ובכתב, - בדברי האפיפיור באזני שה"ח בפגישתם ב- 6.10.1969, ובאחד התזכירים שהוגשו באותו מעמד וכן בהצהרות ושיחות של ראשי עדות נוצריפת והשליח האפוסטולי באזני ראשי המדינה.

לביטוי-חששות אלו השלכות כלפי-חוץ, לגבי תדמית המדינה בכלל, ויחסה כלפי המעוטים היושבים בקרבה, בפרט.

בתחילת אוקטובר 1969 פנו בענין זה ראשי העדות הנוצריות בצפון הארץ לרוה"מ. הגובת רוה"מ השתהתה עד החודש שחלף. השובה לגופו של הענין, אשר צריכת היתה להינתן ע"י משרד החינוך, טרם ניתנה.

החוק עצמו, החל במידה שווה בישראל ובירושלים המאוחדת הן על מוסדות חנוך יהודיים והן על לא-יהודיים, נותן לשר החינוך אפשרויות שונות של התחשבות בדרישות מיוחדות, דין יוצא מן הכלל וכיו"ב, כראות עיניו ועל יסוד התיעצות עם ועדת החינוך של הכנסת.

הכלית ההתיעצות הבוקר היא:

א. להניע את שר החינוך לשגר לראשי העדות הנוצריות בחיפה תשובה מסבירה קצרה על טיב החוק (תשובה כזו מוכנה זה כבר).

ב. להזמין נציגים מוסמכים של העדה הנוצרית אל משרד החינוך כדי לשמוע מהם מה הן, בדיוק, משאלותיהם/דרישותיהם. (פיו לאבי הודיענו זה כבר כי לתפקיד זה נתמנה הבישוף קלדאני מנצרת אשר ממתין זה שבועות להזמנה כזאת).

מ.פ.

מיכאל פרגאי

יום א' 1.2.1970

משרד החוץ

חוק הפיקוח על בתי הספר השכ"ט - 1969
והעדות הנוצריות

להתיעצות השרים ביום 1.2.1970

אשור החוק הנ"ל ע"י הכנסת עורר בקרב העדות הנוצריות, ומנהיגיהן, חששות לגבי כוונותיה של ממשלת ישראל בביצוע חוק זה במערכת החינוך הנצרית במדינה, ובירושלים המאוחדת.

חששות אלה מצאו ביטוי בע"פ ובכתב, - בדברי האפיפיור באזני שה"ח בפגישתם ב- 6.10.1969, ובאחד התזכירים שהוגשו באותו מעמד וכן בהצהרות ושיחות של ראשי עדות נוצריפה והשליח האפוסטולי באזני ראשי המדינה.

לביטוי-חששות אלו השלכות כלפי-חוץ, לגבי תדמית המדינה בכלל, ויחסה כלפי המעוטים היושבים בקרבה, בפרט.

בתחילת אוקטובר 1969 פנו בענין זה ראשי העדות הנוצריות בצפון הארץ לרוה"מ. תגובת רוה"מ השתהתה עד החודש שחלף. תשובה לגופו של הענין, אשר צריכה היתה להינתן ע"י משרד החינוך, טרם ניתנה.

החוק עצמו, החל במידה שוה בישראל ובירושלים המאוחדת הן על מוסדות חנוך יהודיים והן על לא-יהודיים, נותן לשר החינוך אפשרויות שונות של התחשבות בדרישות מיוחדות, דין יוצא מן הכלל וכיו"ב, כראות עיניו ועל יסוד התיעצות עם ועדת החינוך של הכנסת.

תכלית ההתיעצות הבוקר היא:

א. להניע את שר החינוך לשגר לראשי העדות הנוצריות בחיפה תשובה מסבירה קצרה על טיב החוק (תשובה כזו מוכנה זה כבר).

ב. להזמין נציגים מוסמכים של העדה הנוצרית אל משרד החינוך כדי לשמוע מהם מה הן, בדיוק, משאלותיהם/דרישותיהם. (מיו לאבי הודיענו זה כבר כי לתפקיד זה נתמנה הבישוף קלדאני מנצרת אשר ממתין זה שבועה להזמנה כזאת).

מיכאל פרגאי

יום א' 1.2.1970

טענות קתוליות לגבי
חוק פיקוח על בתי-ספר

א. <u>בתזכיר</u> ("מס. 4") שנמסר לשה"ח בותיקאן ביום 6.10.69.

1. החוק מכיל תקנות מאד מגבילות לגבי יסוד בתי ספר, פתיחתם, והעסקת כזתות הוראה בהם.

2. תקנה המורה במיוחד היא הצורך לקבל רשיון ("nihil obstat").

3. באשר החוק יחול גם במזרח ירושלים הרי יעמדו בתי ספר הנוצריים ("פרטיים") בפני הברירה או לנהוג לפי החוק, ועי"כ להכיר במשתמע באיחוד העיר, או לסרב לציית לחוק ועי"כ לסכן את קיום מוסדותיהם.

(4. המענה לגבי פיסור-מורים בגליל אינה קשורה בחוק הנ"ל).

ב. בפנית ראשי העדות הנוצריות בחיפה לרוה"מ (מיום 3.10.69).

1. החוק בא להם "כהפתעה", וללא התיעצות כלשהי עם המוסדות הנוצריים הנוגעים בדבר.

2. החוק מתעלם מזכויות מקובלות וחופש הדת.

3. החוק סותר את הנאמר בהצהרת העצמאות מיום 14.5.1948 וסעיפים 2 ו-18 של "הצהרה זכויות האדם".

(<u>הערה:</u> בהצהרת העצמאות נאמר:

"...it will guarantee freedom of religion... aducation and culture;..."

<u>סעיף 2</u> של "הצהרת זכויות אדם" קובע:

Article 2. Everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth in this Declaration, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status.

Furthermore, no distinction shall be made on the basis of the political, jurisdictional or international status of the country or territory to which a person belongs, whether it be independent, trust non-self-governing or under any other limitation of sovereignty."

./.

ובסעיף 18 נאמר:

Article 18. Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief, and freedom, either alone or in community with others and in public or private to manifest his religion or belief in teaching, practicle, worship and observance.

4. החוק מתערב בעניניהם הכספיים של מוסדות החינוך הכנסיתיים, ובכך פוגע בחרותם של מוסדות אלה.

5. החוק סותר הצהרות שרי ממישראל בדבר שמירת זכויו-תיהם של בני עדות לא-יהודיות ומעורר אי-אימון בהצהרות אלו.

6. החוק מפלה-לרעה את המוסדות הנוצריים לעומת היהודיים שכן המדינה עצמה מקיימת חינוך דתי-יהודי מלא.

7. עיון בחוק מצביע על כי "שקולים מדיניים" הכריעו לעומת תרבותיים ואנושיים.

* * *

ר ש ו מ ו ת

ס פ ר   ה ח ו ק י ם

ב' באב תשכ"ט | 564 | 17 ביולי 1969

	עמוד
חוק פיקוח על בתי ספר, תשכ"ט – 1969	180

חוק פיקוח על בתי ספר, תשכ״ט–1969 *

פרק א׳: פרשנות ותחולה

הגדרות

1. בחוק זה —

״בית ספר״ — לרבות גן ילדים וכל מוסד חינוכי אחר;

״עובד חינוך״ — מי שעוסק בבית ספר ועיקר עיסוקו בו הוא בהוראה או בחינוך וכן מי שעוסק בפיקוח על הוראה או חינוך;

״עובד שירות״ — מי שעוסק בבית ספר ואיננו עובד חינוך;

״המנהל הכללי״ — המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות, או סגנו;

״רשות הבריאות״ — מי ששר הבריאות מינהו כך לענין חוק זה;

״תברואה״ של בית ספר — לרבות מצבם התברואי של מבני בית הספר, החצר, הציוד והריהוט שבו, התאורה, החימום והאיוורור, צפיפות התלמידים בחדרי הלימוד ובחדרים אחרים, וכן הציוד המשמש להכנת מזון, כלי האוכל, החסנת מצרכי המזון ואיכותם.

תחולה

2. (א) חוק זה חל על בית ספר שבו לומדים או מתחנכים באופן שיטתי יותר מעשרה תלמידים ושבו ניתן חינוך גן ילדים, חינוך יסודי, חינוך על־יסודי, חינוך על־תיכוני או חינוך אמנותי, למעט —

(1) בית ספר לבגירים שאינו מקנה לתלמידיו חינוך יסודי, חינוך על־יסודי או חינוך על־תיכוני ואשר אינו מתיימר להכשיר את תלמידיו לקראת בחינות ממשלתיות או לקראת השכלה המוכרת על ידי משרד ממשלתי או לפי כל דין;

(2) מוסד להשכלה גבוהה שהוכר לפי חוק המועצה להשכלה גבוהה, תשי״ח–1958[1];

(3) בית ספר שעובדי החינוך שבו הם עובדי המדינה;

(4) ישיבה וכן סמינר להכשרת כוהני דת ששר הדתות אישר אותם לענין חוק זה; הוראות חוק זה לא יחולו לגבי לימודי הקודש בישיבה תיכונית הנוספים על תכנית הלימודים הרגילה ולגבי מספר שעות הלימוד המוקדשות ללימודים אלה;

(5) בית ספר ששר החינוך והתרבות פטרו בצו כללי או מיוחד מתחולת הוראות חוק זה, כולן או מקצתן.

(ב) שר החינוך והתרבות, לאחר התייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, יקבע בתקנות את העקרונות שלפיהם יינתנו פטורים לפי פסקה (5) לסעיף קטן (א).

פרק ב׳: פתיחת בית ספר וקיומו

חובת רשיון

3. לא יפתח אדם בית ספר ולא יקיימו אלא אם יש בידו רשיון לפי חוק זה ובהתאם לתנאיו ולא יפרסם אדם פתיחת בית ספר אם אין עליו רשיון כאמור (להלן — רשיון).

בקשה לרשיון

4. (א) בקשה לרשיון תוגש למנהל הכללי; היא תכלול פרטים על הענינים המפורטים בסעיף 9 ויצורפו לה התשריטים של מבני בית הספר ופרטים אחרים שנקבעו בתקנות.

---

* נתקבל בכנסת ביום כ״א בתמוז תשכ״ט (7 ביולי 1969); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה״ח 776, תשכ״ח, עמ׳ 222.

1 ס״ח תשי״ח, עמ׳ 191.

(ב) המנהל הכללי יחליט בבקשה ויודיע על כך למבקש תוך ארבעה חדשים מיום הגשתה.

העברת העתקים של בקשות ומתן חוות דעת

5. (א) המנהל הכללי יעביר העתקים של הבקשה ושל מצורפותיה לחוות דעתן של רשות החינוך המקומית, כמשמעותה בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949 [2], ושל הועדה המקומית לתכנון ולבניה, כמשמעותה בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965 [3], שבתחומן נמצא בית הספר שהבקשה מתייחסת אליו.

(ב) רשות החינוך המקומית והועדה המקומית לתכנון ולבניה יעבירו את חוות דעתן למנהל הכללי תוך חדשיים מיום קבלת ההעתקים כאמור.

אישור רשות הבריאות

6. (א) המנהל הכללי יעביר העתק של הבקשה ושל מצורפותיה לרשות הבריאות, ולא יתן רשיון אלא לאחר שרשות הבריאות אישרה כי אין היא מתנגדת למתן הרשיון מבחינת התברואה.

(ב) רשות הבריאות תעביר את החלטתה למנהל הכללי תוך חדשיים מיום קבלת העתק הבקשה.

רשיון לתאגיד

7. לא יתן המנהל הכללי רשיון לחבר בני אדם אלא אם הוא תאגיד.

כשירות בעל רשיון

8. לא יתן המנהל הכללי רשיון לאדם שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי לפגוע בבטחון המדינה, או כל עוד מתנהלת נגדו לפי חוק חקירה על עבירה כאמור; לא יתן המנהל הכללי רשיון לתאגיד אם מי שבידו השליטה עליו הורשע בעבירה כאמור או כל עוד מתנהלת נגדו חקירה כאמור.

מבחנים למתן רשיון

9. (א) לא יתן המנהל הכללי רשיון אלא אם הוא סבור כי תוכנת רמה נאותה בהתאם לתקן ולנהוג בסוג בית הספר שהבקשה מתייחסת אליו בענינים המפורטים להלן:

(1) תכנית הלימודים, מערכת השיעורים ומשך הלימודים;

(2) הכשרתם וכשרם המקצועי של סגל עובדי החינוך;

(3) מבני בית הספר והגישה אליהם, החצר, מספר הכיתות וחדרי הלימוד, הספח והשירות;

(4) תנאי הבטיחות בבית הספר;

(5) הריהוט והציוד של בית הספר;

(6) הבסיס הכספי לקיום בית הספר.

(ב) במתן החלטתו בדבר הענינים המפורטים בסעיף קטן (א), יתחשב המנהל הכללי בסוג בית הספר ובגילם וצרכיהם של התלמידים — הכל בהתאם לכללים שהתקין שר החינוך והתרבות בהתייעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת.

תנאים לרשיון

10. המנהל הכללי רשאי להתנות את מתן הרשיון בתנאים שיש לקיימם מראש, ורשאי הוא לקבוע ברשיון תנאים שיש לקיימם אחרי נתינתו.

תקפו של רשיון

11. רשיון יכול שיהא קבוע או לתקופה שתיקבע בו ושלא תפחת משנת לימודים אחת.

---

2 ס"ח תש"ט, עמ' 287.

3 ס"ח תשכ"ה, עמ' [illegible]

העברת בית ספר

12. לא יועבר רשיון מאדם לאדם אחר, אלא באישורו של המנהל הכללי; בקשה לאישור תכלול את הפרטים שנקבעו בתקנות.

ערר

13. סירב המנהל הכללי ליתן רשיון או לאשר העברתו לאחר, רשאי המבקש, תוך עשרים ואחד יום מהיום שהודע לו על הסירוב, לערור על כך לפני ועדת ערר לפי סעיף 14.

ועדת הערר

14. (א) שר החינוך והתרבות ימנה ועדת ערר המורכבת משלושה אלה:

(1) מי שכשיר להיות שופט בית משפט מחוזי שיתמנה לאחר התייעצות עם שר המשפטים, והוא יהיה יושב ראש הועדה;

(2) שני חברים אחרים שלפחות אחד מהם אינו עובד המדינה.

(ב) הודעה בדבר מינוי ועדת הערר תפורסם ברשומות.

(ג) סדרי דין של ועדת הערר ייקבעו בתקנות על ידי שר החינוך והתרבות.

(ד) ועדת הערר תהא רשאית ליתן כל החלטה שהמנהל הכללי היה רשאי להתת לפי פרק זה.

ביטול רשיון

15. (א) נוכח המנהל הכללי כי לא נתקיים או חדל להתקיים תנאי מהתנאים שבמילוים הותנה רשיון, רשאי הוא להתרות בכתב בבעל הרשיון, ואם התנאי לא קויים תוך שלושה חדשים מיום ההתראה, רשאי המנהל הכללי לבטל את הרשיון.

(ב) מי שרשיונו בוטל כאמור בסעיף קטן (א), רשאי לערור על כך בפני ועדת הערר כאמור בסעיף 14.

פרק ג': העסקת עובדים בבית הספר

אישור להעסקת עובד חינוך

16. (א) לא יעסיק אדם עובד חינוך אלא אם יש בידי העובד אישור בכתב מאת המנהל הכללי כי אין לו התנגדות להעסקתו כעובד חינוך.

(ב) לא יסרב המנהל הכללי ליתן אישור כאמור למי שכשיר להיות עובד חינוך אלא אם נתקיים אחד מאלה:

(1) העובד הורשע בעבירה שיש בה כדי לפגוע בבטחון המדינה;

(2) העובד הורשע בעבירה אחרת שיש עמה קלון והמנהל הכללי סבור כי לאור הרשעה זו אין העובד ראוי לשמש עובד חינוך;

(3) הוכח למנהל הכללי שיש בהתנהגותו של העובד משום השפעה מזיקה על תלמידים;

(4) העובד פוטר מבית ספר מטעמים פדגוגיים באישור משרד החינוך והתרבות ואין המנהל הכללי סבור שהנסיבות נשתנו ומצדיקות נסיון חדש בהעסקת העובד בבית ספר.

סייגים לאישור

17. המנהל הכללי רשאי לסייג אישור לפי סעיף 16 או להגביל את תקופת תקפו.

ביטול אישור

18. (א) המנהל הכללי רשאי לבטל אישור לפי סעיף 16 אם נוכח שנתקיימה בעובד עילה מהעילות המנויות בסעיף 16 (ב); אולם לא יבטל אישור כאמור על סמך עילה מהעילות המנויות בפסקאות (2), (3) או (4) לסעיף 16 (ב) אלא לאחר התייעצות עם ארגון המורים המייצג את העובד הנדון.

(ב) בעל רשיון חייב, לפי דרישת המנהל הכללי, לפטר עובד חינוך שאישורו בוטל כאמור בסעיף קטן (א) או שאין בידו אישור כאמור בסעיף 16 (א).

19. לא יסרב המנהל הכללי ליתן אישור לפי סעיף 16, ולא יבטל אישור, אלא לאחר שנתן לבעל מוסד החינוך הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו. — הזדמנות להשמיע טענות

20. מי שהמנהל הכללי סירב ליתן לו אישור לפי סעיף 16 או מי שאישורו בוטל לפי סעיף 18, רשאי לערור על כן, תוך עשרים ואחד יום מהיום שהודע לו על החלטת המנהל הכללי, לפני שר החינוך והתרבות. — ערר

21. בכל שנת לימודים, במועד ובדרך שנקבעו בתקנות, ימסור בעל רשיון למנהל הכללי או למי שהוא הסמיך לכך רשימה של עובדי השירות המועסקים בבית הספר. — הגשת רשימה של עובדי שירות

22. (א) המנהל הכללי רשאי לדרוש מאת בעל רשיון שיפטר מיד עובד שירות אם נתקיים לגביו אחד מאלה: — דרישה לפטר עובד שירות

(1) העובד הורשע בעבירה שיש בה כדי לפגוע בבטחון המדינה;

(2) העובד הורשע בעבירה אחרת שיש עמה קלון והמנהל הכללי סבור כי לאור הרשעה זו אין להעסיקו בבית הספר;

(3) הוכח למנהל הכללי שיש בהתנהגותו של העובד משום השפעה מזיקה על תלמידים.

(ב) בעל הרשיון חייב לציית לדרישת המנהל הכללי לפי סעיף זה.

23. לא ידרוש המנהל הכללי לפטר עובד שירות כאמור בסעיף 22 אלא לאחר שנתן לעובד הנוגע בדבר הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו. — הזדמנות להשמיע טענות

24. המנהל הכללי רשאי לאצול לאחר את סמכויותיו לפי סעיפים 22 ו־23. — אצילת סמכויות

25. עובד שירות הרואה את עצמו נפגע על ידי דרישה לפטרו כאמור בסעיף 22, רשאי לערור על כך, תוך עשרים ואחד יום מהיום שהודע לו על הדרישה, לפני שר החינוך והתרבות. — ערר

26. לא יועסק רופא או אחות בבית ספר אלא באישור רשות הבריאות. — אישור להעסקת רופא או אחות

27. (א) לא יעסיק אדם עובד חינוך או עובד שירות אלא אם יש בידי העובד אישור רשות הבריאות כי אין לה התנגדות להעסקתו מבחינה בריאותית. — אישור רשות הבריאות

(ב) רשות הבריאות רשאית לסייג אישור לפי סעיף קטן (א) או להגביל את תקופת תקפו.

(ג) שר הבריאות רשאי להתקין תקנות בדבר בדיקות רפואיות של עובדים לענין האישור לפי סעיף זה.

פרק ד': הוראות שונות

28. (א) שר החינוך והתרבות רשאי לתת לבעל רשיון את ההוראות הדרושות, לדעת השר, להבטיח כי החינוך הניתן בבית הספר יושתת על העקרונות המפורטים בסעיף 2 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953[4]. — פיקוח על בית ספר

---

[4] ס"ח תשי"ג, עמ' 131.

(ב) הכנית הלימודים, ספרי הלימוד, ספרי העזר, עזרי הלימוד וההישגים הלימודיים של בית הספר יהיו נתונים לפיקוחו של שר החינוך והתרבות בתאימו להוראות הכלליות הנהוגות באותו סוג של בית ספר.

(ג) המנהל הכללי יאשר מפעם לפעם, בהתחשב בסוג בית הספר ואופיו, את שכר הלימוד של בית הספר וסדרי גבייתו.

הודעה על שינויים

29. בעל רשיון יודיע למנהל הכללי על כל שינוי שחל בפרטים שנכללו בבקשה לרשיון או במצורפותיה.

זכות כניסה

30. המנהל הכללי או מי שמינה לכך וכן רשות הבריאות רשאים בכל עת סבירה להיכנס לבית ספר ולחצריו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק זה, התקנות לפיו ותנאי הרשיון; ורשאים הם לדרוש מבעל הרשיון או ממנהל בית הספר כל ידיעה הדרושה להם לשם מילוי תפקידם לפי חוק זה.

דרישה לתקן ליקויים

31. המנהל הכללי או רשות הבריאות רשאים לדרוש מבעל רשיון, בהודעה בכתב, לתקן תוך מועד סביר כל ליקוי בענין הנוגע לבית הספר או לחברואה בו, אם נראה להם כי התיקון דרוש כדי לקיים הוראות חוק זה, התקנות לפיו או תנאי הרישיון; בעל הרשיון חייב למלא אחרי דרישה כאמור תוך המועד הנקוב בה.

צו סגירה מאת המנהל הכללי

32. (א) המנהל הכללי רשאי לצוות בכתב על סגירת בית ספר אם נוכח שנתקיים אחד מאלה:

(1) בית הספר מתנהל ללא רשיון;

(2) בעל הרשיון סירב לפטר עובד חינוך כשנדרש לעשות כן לפי סעיף 18(ב);

(3) לא קויימה דרישתה של רשות הבריאות לתקן ליקויים לפי סעיף 31;

(4) בבית הספר מתנהלת או נסבלת הסתה נגד המדינה.

(ב) צו הסגירה יישלח בדואר רשום או על ידי שליח אל בעל הרשיון או אל מי שמנהל בית ספר ללא רשיון.

(ג) צו סגירה ייכנס לתקפו בתום 30 יום מיום מסירתו כאמור בסעיף קטן (ב), זולת אם נקבע בו מועד מאוחר יותר לכך, והוא יעמוד בתוקף עד אשר יבוטל על ידי המנהל הכללי או על ידי בית המשפט.

(ד) בעל הרשיון או מי שמנהל בית ספר ללא רשיון רשאי, תוך 30 יום מיום קבלת צו הסגירה כאמור בסעיף קטן (ב), לבקש את ביטול הצו בבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא בית הספר; הגשת הבקשה לא תעכב את ביצוע הצו אלא אם החליט בית המשפט החלטה אחרת.

(ה) בית המשפט המחוזי רשאי בכל עת לבטל את הצו, לשנותו או לאשרו.

עבירות ועונשין

33. (א) העובר על הוראות סעיף 3 או אינו מקיים צו סגירה לפי סעיף 32, דינו — מאסר שנה.

(ב) העובר על הוראות סעיפים 12, 16, 18(ב), 22(ב), 26 או 27, דינו — מאסר ששה חדשים.

(ג) מי שאינו מקיים במועד דרישה לתיקון ליקויים לפי סעיף 31 או עובר על הוראה אחרת של חוק זה, דינו — קנס 1000 לירות.

(ד) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום לצוות על סגירתו של בית הספר עד לסיום המשפט.

(ה) בית המשפט רשאי, בנוסף לכל עונש שיטיל, לצוות על סגירתו של בית הספר.

(ו) מי שאינו מקיים צו סגירה לפי סעיף זה, ינהגו בו כאמור בסעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט[5].

שמירת סמכויות והחיובים

34. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חיקוק אחר וקיום חיובים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חיובים לפי חיקוק אחר.

אי־תחולת פקודת החינוך

35. פקודת החינוך[6] לא תחול על בית ספר שחוק זה חל עליו.

הוראות מעבר

36. בית ספר שחוק זה חל עליו והוא היה קיים ערב תחילתו של חוק זה, לא יחולו לגביו הוראות חוק זה עד תום ששה חדשים מיום תחילתו או עד למועד מאוחר יותר שקבע שר החינוך והתרבות, בין בכלל ובין לגבי בית ספר פלוני.

ביצוע ותקנות

37. שר החינוך והתרבות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

גולדה מאיר
ראש הממשלה

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

---

5 חוקי א״י, כרך א׳, פרק כ״ג, עמ׳ 332.

6 חוקי א״י, כרך א׳, פרק ז׳, עמ׳ 594.

מ' חוקים ישראל"ם

ירושלים, י"ז בחשון הש"ל
29 באוקטובר 1969

<u>בעקבות פגישת שר החוץ עם האפיפיור</u>

<u>חוק פיקוח על בתי-הספר השכ"ט-1969</u>

על יסוד עיון בחוק ודברי ההסבר של מר שמואל בן-דור, מסתברים שלבי הביצוע כדלקמן:

1. הכנסת אשרה את החוק ביום 7.7.1969.
2. החוק קיבל תוקף עם פרסומו ברשומות, ביום 17.7.1969 (מס. 564, ע' 180).
3. הוראות החוק הלכה למעשה לא יחולו עד תום ששה חודשים מיום תחילתו (היינו פרסומו ברשומות), ז"א 17.1.1970 (סעיף 36).
4. נמסר על הכנת תקנה העומדת להתפרסם בקרוב, ע"י שר החינוך, לפיה <u>יוארך</u> המועד הנ"ל (מס. 3 לעיל) לשלושה חודשים נוספים, ז"א כי החוק לא יבוצע הלכה למעשה, עד 17.4.1970.
5. השר הממונה על ביצוע החוק הינו שר החינוך. שר החינוך הנוכחי יישאר שר, במסגרת ממשלת המעבר, עד השבעת שר חינוך חדש.
6. שר החינוך נדרש לפי החוק לקבוע את <u>העקרונות</u> למתן פטור מהחוק, כולו או מקצתו, "לאחר התיעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת" (סעיף 2 ב').
לפי המצב הפרלמנטרי, תהליך הרכבת הממשלה החדשה אחרי הבחירות וכו' עשוי להיווצר מצב כי אמנם הורכב, והפעל, ועדת חנוך ותרבות חדשה בכנסת השביעית בעוד שר החינוך היוצא יוסיף לכהן בתפקידו הנוכחי בממשלת המעבר. להרכב הועדה הפרלמנטרית הזאת ההיינה השלכות על הגדרת עקרונות הפטור. לגבי בתי הספר הנוצריים תהיה נודעת לעקרונות הפטור חשיבות מכרעת.
7. החוק קובע גם מתן <u>רשיון</u> לבתי הספר לפתיחתם וקיומם. <u>לרשיון</u> זה חשיבות מכרעת לגבי אופי ביה"ס, תוכן הלימודים בו, פיתוח ההוראה וכו'. החוק מטיל על שר החינוך להקן <u>כללים</u> למתן רשיון זה "בהתיעצות עם ועדת החינוך והתרבות של הכנסת".
(סעיף 9 ב').

הנאמר בסימן 6 לעיל לגבי קביעת העקרונות לפטור תופס במידה שוה לגבי הגדרת <u>הכללים</u> למתן הרשיון.

<u>לסיכום:</u> החוק אמנם בתוקף אולם בביצועו הלכה למעשה טרם הוחל. כל עובדה מוגמרת לא נקבעה. החוק עצמו קבע נוהלים ברורים של התיעצות פרלמנטרית. בנוהלים אלה גלומות אפשרויות שיקול והתחשבות בגורמי חוץ שעניין חיוני להם בנושא.

מיכאל פרגאי

גלוי

משרד החוץ · מחלקת ההסברה

ידיעות לנציגויות ישראל בחו"ל

אל: ____________ תאריך ____________

ירושלים, כ׳ באייר תשכ"ט
8 במאי 1969

חוקים חדשים

י.נ. מס׳ 2832

החוק הנ"ל אשר נחקבל בכנסת ביום כ׳ באב תשכ"ט (14 באוגוסט 1968) ונתפרסם בספר החוקים מס׳ 542 מיום כ"ט באב תשכ"ט (23 באוגוסט 1968) בעמ׳ 247 ואשר המועדים הקבועים בו הוארכו מספר פעמים בהתאם לתקנות שנתפרסמו בקובץ התקנות (כמפורט להלן דברי ההסבר), עוררו תגובות רבות בעולם ואף היוו יסוד לתלונה ירדנית למועבים.

המועדים הקבועים בחוק שהוארכו כבר קודם לכן, עמדו לפוג ביום 23 למאי שנה זו. הירדנים תכננו פניה נוספת למועבים לפני התאריך הנ"ל, אולם הממשלה החליטה על הארכה נוספת של המועדים וכן על החיקה של תקנות לשעת חרום המבוססות על החוק הנ"ל.

הארכת המועדים ותקנות לשעת חירום פורסמו בינתיים ברשומות.

על מנת לקדם שאלות או תגובות בפרשה זו מצאנו לנכון להפיץ דברי הסבר לידיעתכם, או כבסיס לתגובה או לתשובה מצדכם.

רצ"ב דברי הסבר באנגלית אשר תואמו ע"י משרד המשפטים ולשכת היועץ המשפטי, אליהם צורפו תרגומים לאנגלית של החוק, דוגמאות מהתקנות להארכת המועדים והתקנות לשעת חירום.

ב ב ר כ ה ,

יוחנן כהן

/עס

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

THE LEGAL AND ADMINISTRATION MATTERS

(REGULATION) LAW, 5728-1968

This Law was passed by the Knesset on 20th Av, 5728 (14th August, 1968) and published in Sefer Ha-Khukkim No. 542 of 29th Av, 5728 (23rd August, 1968), p. 247.

This Law followed the Law and Administration (No. 1) Order, 1967, made on 28th June, 1967 and published in Kovetz Hatakkanot No. 2064 of 28 June, 1967, p. 2690 by virtue of which Israel Law was applied to East Jerusalem.

The above mentioned Order created certain legal anomalies causing disadvantages and hardships to certain sections of the population, and the purpose of the Law was to remedy the situation.

The Government felt itself under a moral duty to ensure that all the inhabitants of the area will enjoy a full and lawful opportunity to pursue their business and professional activities.

The periods prescribed by the Law have now been twice prolonged, and in addition Emergency Regulations have been made by the Minister of Justice under the said Law.

Following is an outline of the development regarding the various subjects of the Law.

COMPANIES, PARTNERSHIPS, BUSINESSES, TRADES AND OCCUPATIONS IN EAST JERUSALEM

I. Companies and Partnerships

(a) Under the Law of 1968, such companies and partnerships were entitled to continue their business for six months and to apply within that time for registration under the Israeli Companies Ordinance. This period was extended by three months on the 7th February 1969 (i.e. until 23rd May, 1969) by the Minister of Justice, by regulations made under the Law of 1968.

./.

(b) On the 27th April, 1969, the Ministry of Justice extended that period by regulations for an additional six months (i.e. until 23rd November 1969).

(c) On the 27th April 1969, the Minister of Justice has also, under the Law and Administration Ordinance of 1948, made emergency regulations which provide an additional mode of registration of such companies, whereby the Minister may publish an order for the registration of any of these companies, thus dispensing with the requirement that the companies apply. This step was made at the request of various shareholders of those companies who were interested in creating a simple machinery for such registration.

II. Businesses, Trades and Occupations

(a) Under the Law of 1968, the same principles applied to registration of businesses, trades and occupations, i.e. they had to apply in order to get their licences within a period of six months. This period was extended by each Minister who is charged with the execution of the Law under which licences are issued, first for three months, and on 27th April for an additional six months.

(b) In the meantime, many such businesses, trades and occupations have registered under the Law of 1968.

(c) In order to provide additional machinery for the registration of such businesses, trades and occupations, the emergency regulations above referred to provide that each of the said Ministers may by order register members of such businesses, trades and occupations who shall thereupon be deemed to have obtained their licences under Israel law.

III. Advocates

(a) Under the Law of 1968 advocates could be registered by ministerial order without having to apply. Some advocates have already been registered.

(b) In the said emergency regulations an additional provision was made to the effect that the period of practice during the former Government shall be taken into account for the purpose of any Israel law (such as the period of time that is prerequisite for obtaining a licence of a notary).

Enclosed translation into English of:

1. The Law;
2. The various Regulations prolonging prescribed periods;
3. The Emeregency Regulations.

LEGAL AND ADMINISTRATIVE MATTERS (REGULATION) LAW, 5728-1968[1]

DEFINITION

1. In this Law, "application of law order" means an order under section 11B of the Law and Administration Ordinance, 5708-1948[2].

HOLY PLACES

2. Where any Holy Places are situated in the area of application of an application of law order, the Absentees' Property Law, 5710-1950[3] shall not apply to them from the day of the coming into force of the order.

NON-ABSENTEESHIP

3. (a) A person who on the day of the coming into force of an application of law order is in the area of application of the order, and is a resident thereof, shall not, from that day, be regarded as an absentee within the meaning of the Absentees' Property Law, 5710-1950, in respect of property situated in that area.

(b) For the purposes of this section, it shall be immaterial whether, after the coming into force of the order, a person is, by legal permit, in a place his presence in which would make him an absentee but for this provision.

----

[1] Passed by the Knesset on the 20th Av, 5728 (14th August, 1968) and published in Sefer Ha-Khukkim No. 5728 of the 29th Av, 5728 (23rd August, 1968), p. 247; the Bill and an Explanatory Note were published in Hatza'ot Khok No. 787 of 5728, p. 358.

[2] I. R. of 5708, Suppl. I, p. 1 - LSI vol. I, p. 7; Sefer Ha-Khukkim of 5727, p. 74 - LSI vol. XXI, p. 75.

[3] Sefer Ha-Khukkim of 5710, p. 86; - LSI vol. IV, p. 68.

Explanation of Hebrew terms

Sefer Ha-Khukkim - Principal Legislation   Hatza'ot Khok - Bills

Abbreviations

I. R. (Iton Rishmi) - The Official Gazette during the tenure of the Provisional Council of State.
LSI - Laws of the State of Israel (English edition)

./.

PLEA OF ENEMY STATUS

4. Where a person is a resident of the area of application of an application of law order, a court or tribunal shall not, in a civil matter, entertain the plea that he is an enemy national or enemy subject, unless that plea is made by the Attorney-General or with his written consent.

RELEASE OF IMMOVABLE PROPERTY

5. (a) Immovable property situated in the area of application of an application of law order and which, immediately before the day on which such area came to be held by the Defence Army of Israel, was vested in a person whom the authorities of the state which de facto occupied the area had appointed custodian of enemy property or holder of a similar office or title, or in any of the authorities of, or any body controlled by, that State, to which authority or body that person had transferred the property, shall, from the day of the coming into force of the order, vest in the Administrator-General, who shall deal therewith as hereafter in this section provided.

(b) The Administrator-General shall, by certificate under his hand, release the property to the person who was the owner thereof before it was vested in the person referred to in subsection (a), or to the successor of such owner, upon the application of such owner or successor. So long as the property is not released, the Administrator-General shall deal therewith as he is permitted to deal with immovable property of a missing person under the Administrator-General Ordinance, 1944[4], and the provisions of that Ordinance shall apply for the purposes of this section.

(c) Where the property was acquired for public purposes under any Law after the coming into force of the application of law order and before being released, the compensation due under that Law in respect of the acquisition shall be paid to the Administrator-General, who shall deal therewith, mutatis mutandis, in accordance with subsection (b).

----

[4] P.G. of 1944, Suppl. I, No. 1380, p. 151 (English edition)

./.

(d) Where the property includes a public building erected after the property became vested in the person referred to in subsection (a) and before the coming into force of the application of law order, the property shall become State property, and the compensation therefor shall be calculated according to the value of the land only, as vacant, on the day of the coming into force of the order or the coming into force of this Law, whichever is later.

COMPANIES - CONTINUATION OF OPERATIONS

6. A company which immediately before the coming into force of an application of law order or immediately before the coming into force of this Law, whichever is later, had a place of business in the area of application of the order, and which was established under the law applying in that area at the time of its establishment, may, notwithstanding anything provided in the Companies' Ordinance[5] or the Absentees' Property Law, 5710-1950, continue its operations until the expiration of six months from the day of the coming into force of the order or from the day of the coming into force of this Law or until the Court decides upon an application filed under section 9 or 10, whichever is latest.

COMPANIES - NON-ABSENTEESHIP OF DIRECTOR OF MEMBER

7. A director or member of a company as referred to in section 6, who according to this Law is regarded as a non-absentee in respect of his property, shall be regarded as a non-absentee also in respect of the property of the company, in respect of his rights as a director or member of the company, and in respect of the operations of the company under section 6, 8, 9 or 10.

COMPANIES - REGISTRATION OF CHARGES

8. Where a company as referred to in section 6 has pledged or charged its property, the provisions of section 127 of the Companies Ordinance shall apply to it in respect of the registration of the pledge or charge.

5

Laws of Palestine, vol. I, cap. 22, p. 161 (English edition)

./.

COMPANY - TRANSFER OF ASSETS AND LIABILITIES

9. (a) Where, within six months from the day of the coming into force of an application of law order or from the day of the coming into force of this Law, whichever is later, a company as referred to in section 6 arrives at an arrangement with a company registered in Israel for that purpose by all or part of the members of the company referred to in section 6, or with another company registered in Israel, for the transfer to it of its assets and liabilities, the company with which the arrangement was made may, within three months from the date of the arrangement, apply to the District Court of Jerusalem, by way of motion, for an order confirming the arrangement.

(b) Notice of the filing of an application under subsection (a) and of the time of its hearing shall be published in Reshumot; the text of the notice shall be as prescribed by the Court.

(c) The provisions of subsections (3), (4), (6), (7), (8), (10) and (12) of section 119A of the Companies Ordinance shall apply, *mutatis mutandis*, to an arrangement under this section.

CONVERSION OF COMPANY INTO ISRAELI COMPANY

10. A company as referred to in section 6, whose only place of business is in the area of application of an application of law order and all whose directors and members are residents of that area, may, within six months from the day of the coming into force of the order or from the day of the coming into force of this Law, whichever is later, apply to the District Court of Jerusalem, by way of motion, for an order converting it into an Israeli company, and the Court may make the order on such conditions as it may deem fit, including conditions as to the filing of documents with the Registrar of Companies.

Explanation

Reshumot - The Official Gazette since the inception of the Knesset (Parliament)

PARTNERSHIPS

11. The provisions of sections 6 to 10 shall apply mutatis mutandis to partnerships.

COOPERATIVE SOCIETIES - CONTINUATION OF OPERATIONS

12. (a) A cooperative society which immediately before the coming into force of an application of law order or immediately before the day of the coming into force of this Law, whichever is later, had its place of operation in the area of application of the order, and which was established under the law applying in that area at the time of its establishment, may, notwithstanding anything provided in the Cooperative Societies Ordinance[6] or the Absentees' Property Law, 5710-1950, continue its operations until the expiration of six months from the day of the coming into force of the order or from the day of the coming into force of this Law or until the Court decides upon an application filed under section 13(b), whichever is latest.

(b) The provisions of sections 7 and 8 shall also apply, mutatis mutandis, to a cooperative society as referred to in subsection (a).

COOPERATIVE SOCIETIES - REGISTRATION AND TRANSFER OF ASSETS AND LIABILITIES

13. (a) The Minister of Labour may, by general or special order, enact provisions as to the registration of a cooperative society to take the place of a society as referred to in section 12, including the determination of its rules, members and organs. A society registered under an order as aforesaid shall, to all intents, be deemed to have been registered under the Cooperative Societies Ordinance, and the provisions of that Ordinance and of the regulations made thereunder shall apply to any matter not provided for in the order.

(b) The Registrar of Cooperative Societies shall arrange the transfer of the assets and liabilities of a society as referred to in section 12 to a society registered under subsection (a) and shall apply to the District Court of Jerusalem, by way of motion, for an order confirming the arrangement. The provisions of sections 9(b) and (c) shall also apply, mutatis mutandis, for the purposes of this section.

----

[6] Laws of Palestine, vol. I, cap. 24, p. 360 (English edition)

./.

(c) An act as referred to in this section shall also be valid if it was done before the coming into force of this Law.

CONVERSION OF SOCIETY INTO ISRAELI SOCIETY

14. The Minister of Labour may, by general or special order, enact provisions as to the conversion of a society as referred to in section 12 into an Israeli cooperative society if all the members of the society and of the management thereof are residents of the area of application of the application of law order.

LICENCES TO CARRY ON OCCUPATION

15 (a) Where, immediately before the coming into force of an application of law order, a resident of the area of application of the order engaged in any vocation, handicraft or other occupation under the law then applying in that area, and such vocation, handicraft or other occupation requires a licence under an Israeli enactment, such resident may continue in such vocation, handicraft or other occupation until the expiration of six months from the day of the coming into force of the order or from the day of the coming into force of this Law or until his application for a licence under the Israeli enactment has been decided upon, whichever is latest.

(b) A licence may be granted to a resident as referred to in subsection (a) even if he lacks any of the personal qualifications required by the enactment.

(c) Where according to the enactment the grant of the licence is subject to conditions relating to the place where the occupation is carried on, the Minister charged with the implementation of the enactment may make regulations containing relaxations, for a specific time or otherwise, in respect of the place where the occupation was carried on before the coming into force of the application of law order. So long as regulations as aforesaid have not been made, the authority competent to grant the licence may grant relaxations as aforesaid.

./.

(d) This section shall not apply to a licence under the Firearms Law, 5709-1949[7], or the Explosives Law, 5714-1954[8].

ADVOCATES

16. (a) A resident of the area of application of an application of law order who immediately before the day on which such area came to be held by the Defence Army of Israel served as a judge of a civil court, or was an advocate in such area, shall become a member of the Chamber of Advocates on the day of the coming into force of the order or the day of the coming into force of this Law, whichever is later.

(b) The Minister of Justice shall publish in Reshumot the names of the persons to whom subsection (a) applies.

(c) The Minister of Justice may prescribe by regulations conditions, including relaxations, for the admission to membership of the Chamber of Advocates of a resident of Israel who was a resident of the area of application of an application of law order immediately before the coming into force thereof and was qualified to be an advocate but did not practise the profession of advocacy, or was a clerk in service in such area but had not completed his period of clerkship.

(d) The Minister of Justice may prescribe by regulations conditions, including relaxations, for the admission to membership of the Chamber of Advocates of a resident of Israel who, at any time before the coming into force of this Law, served as a judge of a civil court, or was an advocate, in any part of Eretz Israel not designated in an application of law order.

(e) A person who becomes a member of the Chamber of Advocates under this section shall have all the rights and duties of a member of the Chamber under the Chamber of Advocates Law, 5721-1961[9].

----

[7] Sefer Ha-Khukkim of 5709, p. 143, LSI vol. III, p. 61

[8] Sefer Ha-Khukkim of 5714, p. 64, LSI vol. VIII, p. 57

[9] Sefer Ha-Khukkim of 5721, p. 178, LSI vol. XV, p. 196

./.

REGISTRATION OF RIGHTS IN PATENTS AND DESIGNS

17. (a) A person who on the day of the coming into force of an application of law order had in the area of application thereof a registered right of ownership in any patent, design or trade mark, or who before that day applied for the registration of such a right, may, within six months from the day of the coming into force of the order or from the day of the coming into force of this Law, whichever is later, apply for registration of his right under Israeli law on the day on which he first filed his application for the registration of such right.

(b) The registration of a patent under subsection (a) shall not derogate from the validity of a patent registered in Israel under an application filed before the coming into force of the Patent Law, 5727-1967[10].

BUILDING OPERATIONS

18. (a) Where the laying of the foundations of a building in the area of application of an application of law order was completed under a building permit granted under the law applying in that area before the coming into force of the order, and within one year from the coming into force of the order or the coming into force of this Law, whichever is later, the holder of the permit gives notice to the District Planning and Building Commission of his wish to continue building operations, he shall be entitled to receive a building permit under Israeli law.

(b) The District Planning and Building Commission may, within three months from the grant of the permit under subsection (a) and after giving the holder of the permit a reasonable opportunity to state he case, amend or vary the permit, prescribe conditions, including relaxations, or cancel it, all for reasons for which it may do so under the Planning and Building Law, 5725-1965[11]; and it may suspend the permit until the expiration of three months from the day on which it was granted or until its decision under subsection (a), whichever is earlier.

----

10 Sefer Ha-Khukkim of 5727, p. 148, LSI vol. XXI, p. 149

11 Sefer Ha-Khukkim of 5725, p. 307, LSI vol. XIX, p. 330

./.

(c) A permit under subsection (a) shall be exempt from payment of a fee. Where the laying of the foundations of a building as referred to in susection (a) was begun, but not completed, before the coming into force of an application of law order, and an application for a building permit under Israeli law is filed, the District Planning and Building Commision may exempt the permit from the payment of a fee.

APPOINTMENT OF PUBLIC SERVANTS

19. The Prime Minister may by regulations, for a specific time or otherwise, exempt persons who are residents of the area of application of an application of law order from the provisions of any Law making an appointment to the post of a public servant conditional upon the Israeli nationality of the candidate, and he may, for this purpose, enact different provisions in respect of different categories of public servants.

CONTINUITY OF LAWSUITS, ETC.

20. The Minister of Justice may by regulations, either generally or in respect of a specific category of matters, enact provisions as to -

(1) the material and local jurisdiction of courts to hear any criminal or civil matter in connection with any act, omission or event which occurred in the area of application of an application of law order at any time before the coming into force thereof, including the hearing of cases that were pending before courts which functioned in that area, and appeals against judgments given by such courts, and the rules of procedure in such matters;

(2) the enforcement by the courts of final judgments and of orders and other decisions given or made in a criminal or civil matter, at any time before the coming into force of an application of law order, by courts which functioned in its area of application, and the execution by the Execution Offices and other authorities of judgments, orders and decisions as aforesaid;

./.

(3) the recognition and confirmation of documents issued or confirmed, at any time prior to the coming into force of an application of law order, by any of the authorities which functioned in its area of application.

TRANSITIONAL PROVISIONS

21. (a) Where an application of law order came into force before the coming into force of this Law, section 3 shall apply also to a person who on the day of the coming into force of the application of law order was a resident of its area of application but was absent therefrom, provided that he is lawfully present therein on the day of the coming into force of this Law.

(b) A legal act done by the Custodian of Absentees' Property before the coming into force of this Law,and which would have been void had this Law been in force on the day it was done, shall be deemed to have been void from the day it was done.

IMPLEMENTATION AND REGULATIONS

22. (a) The Minister of Justice is charged with the implementation of this Law and may make regulations for such implementation. Regulations as to a matter within the scope of a Law with the implementation of which another Minister is charged shall be made by that Minister with the consent of the Minister of Justice.

(b) Regulations under this Law may enact provisions as to the extension of times, including times under this Law or any other Law, and as to the adjustment of fees and exemption therefrom.

LEVI ESHKOL
Prime Minister

YAAKOV S. SHAPIRO
Minister of Justice

SHNEUR ZALMAN SHAZAR
President of the State

THE LAW AND ADMINISTRATION LAW, 5728-1968

Regulations Relating to the Continuation of the Activities of Companies

By virtue of my power under sec. 22 of the Law and Administration Law, 5728-1968, I hereby make the following regulations:

Extension of time

1. The period of six months mentioned in each of secs. 6, 9(1) and 10 of the Law is hereby extended by three additional months.

Name

2. These regulations shall be called "The Law and Administration (Extension of Time for the Continuation of the Activities of Companies) Regulations, 5729-1969."

(-)

Dated 19 Shevat 5729 — YA'ACOV SH. SHAPIRO

7 February 1969 — Minister of Justice

LEGAL AND ADMINISTRATIVE MATTERS (REGULATION) LAW, 5728-1968

Regulation Concerning Continuance of Operations of Companies

In exercise of the power vested in me by section 22 of the Legal and Administrative Matters (Regulation) Law, 5728-1968[1] (hereinafter referred to as "the Law"), I hereby make the following Regulations:

Extension of times

1. The six-month period referred to in each of sections 6, 9 (1) and 10 of the Law, as extended by the Regulation of Legal and Administrative Matters (Extension of Times for Continuance of Operations of Companies) Regulations, 5729-1969[2], is hereby extended by six additional months.

Citation

2. These Regulations shall be cited as the Regulation of Legal and Administrative Matters (Extension of Times for Continuance of Operations of Companies) (No. 2) Regulations, 5729-1969.

9th Iyar, 5729 (27th April, 1969)

YA'ACOV SHIMSHON SHAPIRO

Minister of Justice

----

[1] Sefer Ha-Chukkim of 5728, p. 247

[2] Kovetz Ha-Takkanot No. 2364 p. 1137

LEGAL AND ADMINISTRATIVE MATTERS (REGULATION) LAW, 5728-1968

Regulations Concerning Continuance of Pursuit of Occupation

In exercise of the power vested in me by section 22 of the Legal and Administrative Matters (Regulation) Law, 5728-1968[1] (hereinafter referred to as "the Law") and the other powers vested in me by any law, I hereby make the following Regulations:

Extension of times

1. The six-month period referred to in section 15(a) of the Law, as extended by the Regulation of Legal and Administrative Matters (Extension of Times for Continuance of Pursuit of Occupation) Regulations, 5729-1969[2], is hereby extended by six additional months in respect of every occupation the licensing of which is regulated by a Law with the implementation of which I am charged.

Citation

2. These Regulations shall be cited as the Regulation of Legal Administrative Matters (Continuance of Pursuit of Occupation) (No. 13) Regulations, 5729-1969.

9th Iyar, 5729 (27th April, 1969)

YA'ACOV SHIMSHON SHAPIRO
Minister of Justice

----

[1] Sefer Ha-Khükkim of 5728, p. 247

[2] Kovetz Ha-Takkanot No. 2348 of 5729, p. 916

LAW AND ADMINISTRATION ORDINANCE, 5708-1948

Emergency Regulations Concerning Further Provisions

for the Regulation of Legal and Administrative Matters

In exercise of the powers vested in me by section 9(a) of the Law and Administration Ordinance, 5708-1948[1], I hereby make the following Emergency Regulations:

Addition of section 9A

1. In the Legal and Administrative Matters (Regulation) Law, 5728-1968[2] (hereinafter referred to as "the principal Law"), the following section shall be inserted after section 9:

"Registration of companies and transfer of assets and liabilities.

9A. (a) Where a company which immediately before the coming into force of an application of law order or immediately before the coming into force of this Law, whichever is later, had a registered office or a place of business in the area of application of the order, and which was established under the law applying in that area at the time of its establishment, did not act in pursuance of section 9 or 10 up to the date of the coming into force of the Emergency Regulations (Regulation of Legal and Administrative Matters - Further Provisions), 5729-1969, the Minister of Justice may direct, by order, its registration in Israel under the Companies Ordinance as from the day prescribed by the Minister in the order and may issue, by order, any direction for that purpose. Where the Minister of Justice has directed as aforesaid, the Registrar of Companies shall register the company under the Companies Ordinance.

(b) An order under subsection (a) shall be published in Reshumot.

(c) The Registrar of Companies may call upon a company to which subsection (a) applies and upon a person who immediately before the making of an order under subsection (a) was a director or manager of the company in question to submit to him a

---

[1] Iton Rishmi of 5708, Suppl. I, No. 2, p. 1

[2] Sefer Ha-Khukkim of 5728, p. 247

./.

certified copy of the memorandum and articles of association and to furnish him with any further particular concerning the company which is required for its registration.

(d) The Registrar of Companies shall arrange the transfer of the assets and liabilities of a company to which subsection (a) applies and shall apply to the District Court of Jerusalem, by application by way of motion, for an order confirming the arrangement. The provisions of section 9(b) and (c) shall apply mutatis mutandis to an arrangement under this subsection.

(e) Section 8 shall apply mutatis mutandis to a company as referred to in this section save in so far as a prior pledge or charge has been registered against it by virtue of subsection (d).

(f) Where a company to which an order under subsection (a) relates has not yet delivered to the Registrar of Companies a certified copy of the memorandum and articles as provided in subsection (c), the following privisions shall apply:

(1) If the company carried on business in the area of the application of law order, such business alone shall be regarded as within the scope of its objects, as defined in the memorandum;

(2) So long as the company has not submitted its articles to the Registrar, the regulations set out in the Third Schedule to the Companies Ordinance shall be regarded as its articles, and it shall act in accordance therewith;

(3) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2), the Minister of Justice may define, by order, what the objects of a company as aforesaid are, and such definition shall be in force so long as the company has not submitted a memorandum and articles as required under subsection (c);

./.

(4) The Minister of Justice or a person empowered by him in that behalf may issue a confirmation in writing concerning any other matter arising out of its registration and the transfer of its assets and liabilities."

Addition of section 11A

2. The following section shall be inserted after section 11 of the principal Law:

"Registration of partnerships.

11A. The provisions of section 9A shall also apply, mutatis mutandis, to a partnership."

Addition of section 15A

3. The following section shall be inserted after 15 of the principal Law:

"Licences - further provisions.

15A. (a) Where immediately before the coming into force of an application of law order a resident of the area of application of the order was engaged in any vocation, handicraft or other occupation under the law then applying in that area, and the occupation requires a licence under an Israeli enactment, the Minister charged with the implementation of the Israeli enactment may direct, by order, that such resident shall be regarded as holding a licence from the day prescribed in the order.

(b) A person regarded under this section as holding a licence shall for all purposes be regarded as having received a licence by virtue of the enactment applying to the vocation, handicraft or other occupation.

(c) An order under subsection (a) shall be published in Reshumot.

(d) The Minister charged with the implementation of this Law or a person empowered by him in that behalf may require a resident to whom subsection (a) applies to furnish particulars concerning himself or his qualifications."

./.

Amendment of section 16

4. In section 16 of the principal Law -

(1) the words "served as a judge of a civil court, or was an advocate, in such area" in subsection (a) shall be replaced by the words "served or practised as a judge of a civil court or an advocate in such area or in any part of Eretz Israel not designated in the said order";

(2) the following subsection shall be inserted after subsection (e):

"(f) Where a person who becomes a member of the Chamber of Advocates under this section, then, for the purposes of any enactment, the period of his earlier service or practice as a judge or advocate, as specified in subsection (a) or (d), shall be deemed to be a period in which the served or practised as a judge or advocate, as the case may be, in Israel. This subsection shall not derogate from the powers conferred by subsection (c) or (d)."

Addition of section 19A

5. The following section shall be inserted after section 19 of the principal Law:

"Validity of registration.

19 A. The validity of a registration made under this Law shall not be disputed."

Addition of section 20 A

6. The following section shall be inserted after section 20 of the principal Law:

"Application of State Property Law.

20A. From the day of the coming into force of an application of law order, section 2 of the State Property Law, 5711-1951[1], shall apply mutatis mutandis to property of the authorities of the state referred to in section 5(a)."

----

[1] Sefer Ha-Khukkim No. 68 of 5711, p. 52.

./.

Citation

7. These Regulations shall be cited as the Emergency Regulations (Regulation of Legal and Administrative Matters - Further Provisions), 5729-1969.

9th Iyar, 5729 (27th April, 1969)

YA'ACOV SHIMSHON SHAPIRO
Minister of Justice

8 May 1969

גלוי

משרד החוץ מחלקת ההסברה

ידיעות לנציגויות ישראל בחו"ל

אל: ______ תאריך ______

ירושלים, יח' באב תשכ"ח
12 באוגוסט 1968

אל : כל הנציגויות

מאת: מחלקת ההסברה

<u>ר.נ. 2677</u>

... רצ"ב חוקי ירושלים משוכפלים ע"י משרד המשפטים.

חומר זה לשימושכם ולהשכלתכם.

בברכה

יעקב מודריס

יעקב מדרים
סגן מנהל הסברה

ADMINISTRATIVE PROVISIONS LAW, 1968

Definitions.

1. In this Law -

"Order applying the law" means an Order under section 11B of the Law and Administration Ordinance, 1948[1];

"Area of Application" of an Order applying the law, means the area prescribed in that Order.

Non-application of the Absentees' Property Law, 1950 to the Holy Places.

2. The Absentees' Property Law, 1950[2], shall not, from the date of the commencement of an Order applying the law, apply to the Holy Places situated in the area of application.

Revocation of absentee status in respect of certain property.

3. Any person who on the date of the commencement of an Order applying the law is in the area of its application and was a resident there, shall not be deemed an absentee within the meaning of the Absentees' Property Law, 1950, in respect of property situate in that area.

Plea of Enemy Status.

4. No court or tribunal shall, in any civil matter, entertain a plea that a particular person, who was a resident in the area of application of an Order applying the law is an enemy unless the Attorney-General of the Government or his representative so pleads.

Release of vested immovable property.

5. (a) From the date of the commencement of an Order applying the law there shall be vested in the Administrator General, so that he shall deal therewith as hereafter in this section provided, immovable property situated in the area of application of the Order, which before the area

passed into the control of the Israel Defence Forces was vested in a person appointed by the State authorities in actual occupation of that area as custodian of enemy property or as an officer with like title, or which that person transferred to any of the authorities of that State or to a body which was under the control of such authorities.

(b) The Administrator General shall by a certificate under his hand release immovable property as aforesaid in sub-section (a) to whomever was its owner before it vested in the custodian or officer as aforesaid in subsection (a) or to the successor of such owner upon their application; so long as the immovable property has not been released the Administrator General shall deal therewith as he may have dealt with the immovable property of a missing person under the Administrator General Ordinance, 1944[(3)], and the provisions of that Ordinance shall apply for the purpose of this section.

(c) Where such immovable property included a public building erected after it was vested in the custodian or officer as aforesaid in subsection (a) and the immovable property was acquired under the Land (Acquisition for Public Purposes) Ordinance, 1943[(4)], soon after its release in accordance with subsection (b), the compensation payable in respect of such acquisition shall be calculated according to the value of the land alone.

Companies - continuation of activity.

6. Where a company in the area of application had its principal place of business immediately before the commencement of an Order applying the law and had been established in accordance with the law in force in that area, it may, notwithstanding any provision of the Companies' Ordinance(5) or of the Absentees' Property Law, 1950, continue its activities until the expiration of three months from the date of the commencement of the Order or from the date of the commencement of this Law, or until the court shall give judgment upon an application made under section 9, whichever is the later.

Companies - exemption from absentee status.

7. Any director or member of a company referred to in section 6 who on the date of the commencement of an Order applying the law is in the area of its application and was a resident there, shall not be deemed an absentee in respect of the assets of the company which is situated in that area or in respect of his rights as a member of the company, or in respect of the activities of the company under section 6 or section 9.

Companies - registration of charges.

8. Where a company referred to in section 6 gives a mortgage or charge on its assets, the provisions of section 127 of the Companies Ordinance shall apply with regard to the registration of the mortgage or charge.

Companies - transfer of assets and liabilities to an Israel company.

9. (a) Where a company referred to in section 6 has within three months from the date of the commencement of an Order applying the law or from the date of the commencement of this Law, whichever is the later, come to an arrangement

with a company registered in Israel for the transfer to the latter of its assets and liabilities situated in Israel, the company registered in Israel may, within three months from the date of the execution of the documents of the arrangement, apply by way of motion to the District Court of Jerusalem for an order confirming the arrangement.

(b) Notice of the filing of an application under subsection (a) and of the date of its hearing shall be published in the Official Gazette in the form prescribed by the court.

(c) Subsections (3), (4), (6), (7), (8), (10) and (12) of section 119A of the Companies Ordinance shall mutatis mutandis apply to an arrangement under this section.

Partnerships.

10. The provisions of sections 6 to 9 shall mutatis mutandis apply also to partnerships.

Cooperative Societies - continuation of activity.

11. (a) Where a cooperative society had it s principal place of business in the area of application of the law immediately before the commencement of an Order applying the law and had been established in accordance with the law in force in that area, it may - notwithstanding any provision of the Cooperative Societies Ordinance(6) or of the Absentees' Property Law, 1950 - continue its

activities until the expiration of six months from the date of the commencement of the Order or from the date of the commencement of this Law, or until it is registered under the provisions of section 12(a), whichever is the later.

(b) The provisions of sections 7 and 8 shall mutatis mutandis apply also to a cooperative society.

Cooperative Societies - transfer of assets and liabilities to an Israel Society.

12. (a) The Minister of Labour may, by general or special Order, prescribe provisions for the registration of a cooperative society referred to in section 11, including provisions with regard to its rules, membership and organs; and a society registered in accordance with such Order shall for all purposes be deemed to have been registered under the Cooperative Societies Ordinance, and the provisions of the Ordinance and of the Regulations made thereunder shall apply to every matter not prescribed by the provisions of the Order.

(b) The Registrar of Cooperative Societies may make arrangements with regard to the transfer of the assets and liabilities of a society referred to in section 11 to a society registered under subsection (a) and he may apply by way of motion to the District Court of Jerusalem for an order confirming the arrangement; the provisions of section 9(b) and (c) shall mutatis mutandis apply also for the purpose of this section.

effective until the expiration of six months from the date of the commencement of the [illegible] upon the date of the commencement of this Law, or until it is replaced by an Order of the Minister of [illegible] whichever is the earlier.

(b) The provisions of section [illegible] shall not apply to [illegible] [illegible] the [illegible] preceding section.

(c) The [illegible] of [illegible] may, by an Order [illegible] Board, [illegible] shall [illegible] for the [illegible] of the [illegible] [illegible] in section [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] in section [illegible] [illegible] [illegible] shall be deemed to have been [illegible] by the [illegible] [illegible] and the [illegible] of the [illegible] [illegible] Regulations made thereunder shall apply [illegible] as though [illegible] the [illegible].

(d) The [illegible] of [illegible] [illegible] the [illegible] [illegible] in section 11 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] for the [illegible] of this section.

[illegible] Relation - Transfer of assets and liabilities to National Society.

Occupational licences.

13. (a) Any resident of an area of application, who shortly before the commencement of an Order applying the law was engaged in a profession, trade or other occupation in accordance with the law that had been in force in that area and such occupation requires a licence under an Israel enactment, may pursue his occupation until receiving a licence under the Israel enactment but not for longer than six months after the date of the commencement of the Order or after the date of the commencement of this law, whichever is the later.

(b) A licence may be given to a resident referred to in subsection (a) even if he does not satisfy a condition of personal qualification prescribed by the enactment.

(c) Where the grant of such licence was under Israel enactment subject to conditions affecting the place of the occupation, the Minister charged with the implementation of that enactment may make regulations with regard to persons to whom subsection (a) applies, which shall include concessions, either for a given period or permanently, in respect of the place of their occupation before the commencement of the Order applying the law; and he may prescribe in these Regulations conditions for granting the licence; so long as such Regulations have not been made, the

authority competent to grant the licence may determine such concessions as part of the conditions of the licence.

(d) This section shall not apply to a licence under the Firearms Law, 1949,[7] or under the Explosives Law, 1954,[8].

Advocates.

14. (a) A resident in the area of application of an Order applying the law, who immediately before the commencement of the Order served in that area as a judge of a civil court or acted as an advocate there, shall become a member of the Chamber of Advocates from the date of the commencement of the Order or from date of the commencement of this Law, whichever is the later.

(b) The Minister of Justice shall publish in the Official Gazette the names of the persons to whom subsection (a) applies.

(c) The Minister of Justice may by regulations prescribe the conditions, including concessions, for obtaining membership of the Chamber of Advocates in respect of an Israel resident who at any time before the commencement of this Law served as a judge of a civil court in any part of Palestine to which an Order applying the law has not been applied or acted as an advocate there.

(d) The Minister of Justice may by regulations prescribe the conditions, including concessions, for obtaining membership of the Chamber of Advocates in respect of an Israel

authority [illegible] such

[illegible] of the [illegible].

(2) [illegible]

[illegible]

Amendment. 24. (a) [illegible] the date of publication of [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(b) The Minister of Justice shall publish in the Official Gazette the names of the persons to whom such notice [illegible].

(c) The Minister of Justice may by regulations prescribe the conditions, including [illegible], for obtaining membership of the Chamber of Advocates in respect of a lawyer resident [illegible] at any time before the commencement of this Law [illegible] in any part of Palestine to which [illegible] has not been applied [illegible].

(d) The Minister of Justice may by regulations prescribe the conditions, including [illegible], for obtaining membership of the Chamber of Advocates in respect of a lawyer

resident who was a resident of an area of application of an Order applying the law immediately before the commencement thereof and was qualified to be an advocate but did not practice as an advocate or was a clerk under service in such area but had not yet completed his period of qualifying service.

Registration of rights in patents and designs.

15. Any person who on the date of the commencement of an Order applying the law possessed in the area of application a registered right of ownership in a patent, design or trade mark, or before that had applied to have such rights registered, may within three months from the date of commencement of the Order or from the date of commencement of this Law, whichever is the later, apply to register his rights under Israel law; and he shall be deemed to have made the application for registration of the rights under Israel law on the date when he first applied for registration of those rights.

Continuation of building works.

16. (a) Where the foundations of a building have been completed in accordance with a building licence issued under the law which had been in force in the area of application of an Order applying the law before its commencement, the owner of the licence, who within a year from the date of commencement of the Order or from the date of commencement of this Law, whichever is the later, has served notice of his intention to continue the building works, is entitled to receive a

building permit under Israel law; a permit under this section shall be exempt from the payment of a fee.

(b) The District Planning and Building Commission may, within three months from the date of the grant of a permit under subsection (a) and after giving the owner of the permit reasonable opportunity to present his case, cancel the permit for the reasons for which an application for a building permit on that site may be refused, and it may suspend the permit pending decision with regard to its cancellation.

Continuity of legal proceedings etc.

17. The Minister of Justice may by regulations, either generally or for a particular class of matters, prescribe provisions in the following matters -

(1) which courts shall hear cases that immediately before the commencement of an Order applying the law were pending in a court in the area of application and the procedure in those cases;

(2) the enforcement and execution by the courts and execution offices of final judgments and other orders and decisions given before the commencement of an Order applying the law by a court whose area of jurisdiction included the area of application of the Order;

(3) recognition and certification of documents issued or certified before the commencement of an Order applying

buildings [illegible] under [illegible] permit under this [illegible]

[illegible] the provisions of this Law.

b. [illegible] Minister for Building [illegible]

[illegible]

[illegible] regulations.

17. The Minister of [illegible] may by regulations [illegible] prescribe [illegible] the following matters:

(1) [illegible] that [illegible] immediately before the [illegible]; the [illegible] in [illegible] of application and the procedure [illegible]

(2) [illegible] and execution [illegible] buildings [illegible] after the commencement of [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

the law by an authority in the area of application of that Order.

Regulations. 18. Each Minister charged with the implementation of a law to which any provision of this Law relates, may make regulations for the implementation of that provision, and he may in those regulations prescribe complementary provisions, including the extension of periods, correlation of fees and exemption therefrom.

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

(1) 1 Laws of the State of Israel (Official English translation; hereafter referred to as "LSI") p. 7.

(2) 4 LSI, p. 68

(3) 1944 Palestine Gazette, Supp. 1, p. 151

(4) 1943 Palestine Gazette, Supp. 1, p. 44

(5) 1 Laws of Palestine (Drayton) p. 161

(6) 1 Laws of Palestine (Drayton) p. 360

(7) 3 LSI, p. 61

(8) 8 LSI, p. 57

EXPLANATORY NOTE

1. The main purpose of the Government in presenting the Bill of the Administrative Provisions Law is to normalize the economic and civic life within the area where Israel law has been applied (hereinafter referred to as "the Area").

2. The Bill contains a number of ameliorative measures, among which are the following:

(a) With the application of Israel law to the Area, the Absentees' Property Law, 1950, has also gone into effect. The operation of the latter Law has created a situation in which residents of the Area are absentees and their property is considered as absentees' property. This is the factual and legal position, although the administration has done all that it can within the limits of the existing law to enable residents of the Area to continue to go about their business without hindrance or restriction. Without amendment of the law, it is virtually impossible for the residents of the Area to deal normally with their property or to carry on commercial activities.

In order to avoid the continuation of this irrational situation, the Bill provides that any person who on June 28, 1967 was resident in the Area shall not be deemed to be an absentee with regard to property of his situated in the Area.

(b) The Bill lays down that the Absentees' Property Law shall not apply to the Holy Places situated in the Area. A Holy Place is not to be treated as absentees' property even if the trustees thereof have fled

[illegible] NOTE

1. The main purpose of [illegible] Bill of the Administrative [illegible] the [illegible] [illegible] [illegible] on the [illegible].

2. The [illegible] and [illegible] the following:

(a) [illegible] the application of [illegible] to the [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] property. This is the [illegible] and [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] of the Area to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] for the [illegible] of the [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

In order to [illegible] the [illegible] [illegible] Bill provides that [illegible] [illegible] Area [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in the Area.

(b) The Bill [illegible] [illegible] apply to the [illegible] [illegible] [illegible] be [illegible] [illegible] [illegible]

to Amman. This provision enables the local representative of the absent trustees to give full protection to such Holy Place against any trespassers or intruders.

(c) Sections 6 to 12 of the Bill ensure the continuation of the activities of companies and other associations such as partnerships and cooperative societies.

The present situation is that companies and associations which were registered and operated in accordance with Jordanian law continue to operate in fact even after the application of Israel law, though without legal warrant. Clearly the legal basis for the existence of these companies and associations was taken from them with the application of Israel law to the Area and in point of law alone they no longer exist. To avoid muddle which may embarrass altogether the actual existence of such companies and associations and to remove hardship and injury to parties involved in dealings with such bodies, the Bill secures the active and continued legal existence of companies and associations which existed in the Area on the day which an Order applying Israel law came into effect.

The Bill creates a transitional period of three months which will enable shareholders and directors to decide upon the future conduct and operation of their companies. It also ensures that a director or member who is in the Area shall not be declared an absentee in respect of the assets of the company situated in the Area. The concern of the legislature is, however, not limited to the transitional period alone. The Bill sets up proper machinery to enable the members and directors to convert their companies or associations into companies

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] in the area. [illegible]

and associations registered in Israel. The new companies or new associations will have the right to carry on all such types of business and economic activity that their predecessors were permitted to do previously under Jordanian law and will have equal status in all respects with other Israel companies.

(d) Section 13 of the Bill assures that a resident of the Area, who is engaged in a profession, trade or other occupation which requires a licence under Israel law, shall be able to continue to carry on such occupation until receipt of a licence under Israel law, which will be granted him even if the applicant does not fulfil all the conditions of personal qualification prescribed by Israel law.

Here, the aim is prominently to afford legal recognition to a given state of affairs, even if that is not in accord with the requirements of Israel law. To mention but two examples of how the Bill will operate. Under Israel law, only a qualified person may own a pharmacy, but where a pharmacy in the Area is now owned by an unqualified person, he will nonetheless be allowed to continue to be the owner. Again, under Israel law, the licensing authorities may set minimum requirements as to space of business premises and refuse licences to businesses which do not comply with the standards so laid down. Here also licences will be granted to existing businesses notwithstanding non-compliance with such standards. Thus it may be claimed that this section embodies clear preferential treatment of residents of the Area with the object of facilitating easy passage and smooth adaptation to economic life.

(e) A similar aim is to be found in section 14 of the Bill which is

of consolidation [illegible] in Illinois. [illegible] will have the [illegible]

[illegible]

[illegible] the [illegible]

[illegible]

intended to enable lawyers and judges who previously practised or who served in the Area to be members of the Israel Chamber of Advocates and thus enable them to continue their professional pursuits as lawyers throughout Israel without any examinations, either in Israel Law or in the Hebrew language.

(f) Section 15 of the Bill enables a resident of the Area who on the date of the commencement of an Order applying the law had lawful rights in a patent, design or trade-mark, to register these rights in accordance with Israel law within three months from the date of the commencement of the Law and his application for registration will be deemed to have been made on the day he first made his application to register these rights in Jordan.

(g) Section 16 of the Bill ensures the continuation of building works begun under plans and licences issued by the Jordanian authorities before the application of Israel law to the Area. These licences are deemed building permits issued under Israel law. The power of the district planning and building commissions to revoke permits has been curtailed with regard to such licences, setting a time limit of three months from the date of commencement of the Law.

3. Section 17 of the Bill provides for the continuation of legal proceedings commenced in the former courts of the Area, thus enabling litigants to go on with pending cases and to continue with the execution of unsatisfied judgments given by Jordanian courts.

4. Section 5 of the Bill regulates the restoral of Jewish property which was vested following the occupation of Eastern Jerusalem by Jordan in the custodian of enemy property or in some other Jordanian agency. Upon due application this

intended to enable [illegible] who were previously practising or who served in the Area to be members of the former Chamber of Advocates and that enables them to continue their professional [illegible] in [illegible] without any examinations, either in Israeli law or in the Hebrew language.

(f) Section [illegible] of the Bill enables a resident of the Area who on the date of the commencement of the Order applying the law had [illegible] rights in a patent, design or trade-mark, to register those rights in accordance with Israeli law within three months from the date of the commencement of the law and his application for registration will be deemed to have been made on the day he first made his application to register these rights in Jordan.

(g) Section 16 of the Bill ensures the continuation of building works begun under plans or licences issued by the Jordanian authorities before the application of Israeli law to the Area. These licences are deemed building permits issued under Israeli law. The power of the district planning and building commissions to revoke permits has been curtailed with regard to such licences, setting a time limit of [illegible] months from the date of commencement of the law.

[illegible] Section [illegible] of the Bill [illegible] the continuation of legal proceedings commenced in the former courts of the Area, thus enabling litigants to go on with pending cases and [illegible] with the execution of [illegible] judgments given in Jordanian courts.

[illegible] Section [illegible] of the Bill [illegible] the restoration of Jewish property which was [illegible] under the [illegible] Jordanian [illegible] in the custodian of enemy property or [illegible] other [illegible]. Upon the application [illegible]

property will pass under the Bill to the Administrator General who on his part will transfer it to such person who was the owner thereof before it came into the hands of the Jordanian custodian of enemy property or other like agency.

It should be emphasized that the Bill does not prejudice third party rights in property lawfully acquired from the Jordanian custodian of enemy property. In other words, a resident of the area, who during the period of Jordanian rule acquired from the custodian of enemy property for consideration any property which before it became vested in such custodian was Jewish property, will not be adversely affected by this Bill and his rights in the property will remain as they were hitherto. By way of example, a resident of the Area, who purchased a house in the area from the Jordanian custodian will be recognized as the lawful owner thereof and his title will be protected against any claim that the previous Jewish owner may put up. If this provision is not enacted the Jewish owner may claim that the sale by the Jordanian custodian was void ab initio.

5. This Bill responds to the express wishes and requests of the inhabitants that their rights and activities be given legal recognition. It constitutes the formal expression of the policy of Israel to provide for all protection of rights under the rule of law and to facilitate the lawful pursuit of all civil activities.

property will pass under the Bill to the [illegible] will [illegible] it to such person as was the owner thereof before it came into the hands of the [illegible] of enemy property or other like manner.

It should be emphasized that the Bill does not prejudice third party rights in property lawfully acquired from the [illegible] custodian of enemy property. In other words, a resident of the Area, who during the period of Jordanian rule acquired from the custodian of enemy property for consideration any property which before it became vested in such custodian was Jewish property, will not be adversely affected by this Bill and his rights in the property will remain as they were hitherto. By way of example, a resident of the Area, who purchased a house in the Area from the Jordanian custodian will be recognized as the lawful owner thereof and his title will be protected against any claim that the previous Jewish owner may set up. If this provision is not amended the Jewish owner may claim that the sale by the Jordanian custodian was void ab initio.

4. This Bill responds to the express wishes and requests of the inhabitants that their rights and protection be given legal recognition. It constitutes the formal expression of the policy of Israel to provide for all protection of rights under the rule of law and to facilitate the normal pursuit of all civil activities.

פקודת העיריות

אכרזה על הרחבת תחום עירית ירושלים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8א לפקודת העיריות [1], אני מכריז לאמור:

הרחבת תחום עירית ירושלים — 1. תחום עירית ירושלים [2] יורחב על ידי הכללת השטח המפורט בתוספת.

השם — 2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזת ירושלים (הרחבת תחום העיריה), תשכ״ז—1967״.

תוספת

מ־נ.צ. 1678613520 צפונה לאורך ואדי עיסא עד נ.צ. 1673613678 ומשם בקו ישר צפונית מזרחית עד למפגש עם הדרך ב־נ.צ. 1675413700 ומשם מזרחה לאורך הדרך עד ל־נ.צ. 1678813706 ומשם בקו ישר ל־נ.ג. 777.3 הנמצאת ב־נ.צ. 1685413710 ומשם בקו ישר עד למפגש עם ואדי אל־עקבה ב־נ.צ. 1690013694 ומשם דרומית מזרחית לאורך הערוץ הצפוני של ואדי אל־עקבה עד למפגש עם ואדי א־שרקי ב־נ.צ. 1699813604 משם צפונה לאורך ואדי א־שרקי עד ל־נ.צ. 1705013712 ומשם בקו ישר צפונה עד ל־נ.ג. 703.2 הנמצאת ב־נ.צ. 1705813848 ומשם בקו ישר ל־נ.ג. 793.5 הנמצאת ב־נ.צ. 1703613938 משם בקו ישר צפונה עד למפגש עם הדרך ב־נ.צ. 1704213974 משם בקו ישר למרכז הכיפה הנמצאת ב־נ.צ. 1702014062 משם בקו ישר עד למפגש עם הדרך ב־נ.צ. 1701214114 ומשם בקו ישר צפונית מערבית עד למפגש עם הדרך ב־נ.צ. 1697014136 משם צפונה לאורך הדרך עד להצטלבות הנמצאת ב־נ.צ. 1695414232 משם בקו ישר עד ל־נ.צ. 1697214294 משם מזרחה תוך עקיפת גבעה 826 מצפונה לאורך הדרך עד להצטלבות הנמצאת ב־נ.צ. 1703814336 ומשם בקו ישר מזרחה עד למפגש עם הכביש ב־נ.צ. 1710014332 ומשם דרומית מזרחית עד ל־נ.ג. 835 הנמצאת ב־נ.צ. 1712214288 ומשם בקו ישר עד ל־נ.צ. 1715214164 משם דרומה במקביל לכביש ומצד מזרח לו במרחק של 20 מ׳ עד ל־נ.צ. 1718813882 משם מזרחה עד נ.צ. 1721813878 משם בקו ישר לחירבת שעב א־צירה הנמצאת ב־נ.צ. 1730013916 משם מזרחה עד להצטלבות הגאיות ב־נ.צ. 1736413914 משם דרומית מזרחית לאורך הערוץ עד למפגש עד ואדי אבו־לטיה ב־נ.צ. 1744413852 משם בקו ישר דרומה עד להצטלבות הדרכים ב־נ.צ. 1744213838 משם דרומית מערבית לאורך הדרך עד נ.צ. 1739413768 משם דרומה עד למפגש עם הדרך ב־נ.צ. 1738813752 משם דרומית מזרחית לאורך הדרך עד למפגש עם ואדי אם-דרג׳ ב-נ.צ. 1752413696 משם דרומית מערבית לאורך הואדי עד ל־נ.צ. 1743013554 משם בקו ישר למפגש הדרכים ב-נ.צ. 1744213526 משם בקו ישר דרומה עד למפגש עם ואדי סלים ב-נ.צ. 1743813456 ומשם דרומית מזרחית לאורך ואדי סלים עד ל-נ.צ. 1746613424 משם בקו ישר דרומה עד ל-נ.צ. 1747013336 משם דרומית מזרחית לאורך הגיא עד ל-נ.צ. 1750013300 משם בקו ישר דרומית מערבית עד למפגש עם הדרך ב-נ.צ. 1746413252 משם מערבה לאורך הדרך עד להצטלבות הדרכים ב-נ.צ. 1744613248 משם בקו ישר דרומה עד להצטלבות הדרכים ב-נ.צ. 1744413194 משם בקו ישר עד למפגש עם הדרך ב-נ.צ. 1741013086 משם מערבה עד להצטלבות ב-נ.צ. 1739413086 משם דרומה לאורך הכביש עד להצטלבות ב-נ.צ.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ״ד, עמ׳ 197; ס״ח 499, תשכ״ז, עמ׳ 74.
[2] ק״ת 1448, תשכ״ג, עמ׳ 1470.

1740213050 משם בקו ישר דרומה עד ל-נ.ג. 700.5 הנמצאת ב-נ.צ. 1740613002 משם בקו ישר דרומית מזרחית עד למפגש עם הדרך ב-נ.צ. 1747012936 משם דרומה לאורך הדרך עד ל-נ.צ. 1750412844 משם בקו ישר דרומית מערבית עד למפגש הדרכים ב-נ.צ. 1748212830 משם בקו ישר ל-נ.צ. 1747812826 משם בקו ישר דרומית מערבית עד למפגש עם נחל קדרון ב-נ.צ. 1745612776 משם בקו ישר דרומית מערבית עד למפגש עם הואדי ב-נ.צ. 1739212736 משם דרומה לאורך ואדי א-לוז עד ל-נ.צ. 1739212666 משם בקו ישר עד למפגש עם ואדי אל-חץ ב-נ.צ. 1737612590 משם בקו ישר דרומית מערבית עד למפגש עם ואדי אל-פחת ב-נ.צ. 1732012528 משם בקו ישר דרומה עד ל-נ.ג. 616 הנמצאת ב-נ.צ. 1731212442 משם בקו ישר ל-נ.ג. 604 הנמצאת ב-נ.צ. 1727612412 משם בקו ישר צפונית מערבית עד למפגש עם הדרך ב-נ.צ. 1720012448 משם צפונית מערבית לאורך הגיא עד ל-נ.צ. 1717412500 משם בקו ישר ל-נ.צ. 1713612516 משם בקו ישר דרומית מערבית עד ל-נ.צ. 1708412478 משם בקו ישר צפונית מערבית עד ל-נ.ג. 782.9 הנמצאת ב-נ.צ. 1695012566 משם בקו ישר עד למפגש הדרכים ב-נ.צ. 1679812544 משם בקו ישר עד למפגש הדרכים ב-נ.צ. 1671212534 משם בקו ישר צפונית מערבית עד ל-נ.צ. 1657212664 משם בקו ישר ל-נ.צ. 1646812678 משם בקו ישר ל-נ.צ. 1643812712.

כ' בסיון תשכ"ז (28 ביוני 1967)
(חמ 8071)

חיים משה שפירא
שר הפנים

חוק לתיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט (מס׳ 11), תשכ״ז–1967*

הוספת סעיף 11ב — 1. בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח–1948 [1], אחרי סעיף 11א יבוא:

תחולת המשפט — "11ב. המשפט, השיפוט והמינהל של המדינה יחולו בכל שטח של ארץ־ישראל שהממשלה קבעה בצו."

תחילה — 2. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול	**יעקב ש׳ שפירא**
ראש הממשלה	שר המשפטים

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

---

* נתקבל בכנסת ביום י״ט בסיון תשכ״ז (27 ביוני 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה״ח 731, תשכ״ז, עמ׳ 156.

[1] ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳, עמ׳ 1, עמ׳ 11, עמ׳ 12, עמ׳ 21; ס״ח תש״ט, עמ׳ 2, עמ׳ 159; ס״ח תשי״ב, עמ׳ 10, עמ׳ 134, עמ׳ 279; ס״ח תשי״ד, עמ׳ 126, ס״ח תשכ״ד, עמ׳ 79.

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס׳ 6), תשכ״ז–1967*

הוספת סעיף 8א — 1. אחרי סעיף 8 לפקודת העיריות [1] יבוא:

הרחבת תחום השיפוט במקרים מסויימים — "8א. (א) רשאי השר, לפי שיקול דעתו וללא עריכת חקירה לפי סעיף 8, להרחיב באכרזה את תחומה של עיריה פלונית על־ידי הכללת שטח שנקבע בצו לפי סעיף 11ב לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח–1948 [2].

(ב) הרחיב השר תחום עיריה כאמור, רשאי הוא, בצו, למנות מבין יושבי השטח חברים נוספים למועצה; חבר המועצה שנתמנה כאמור יכהן כל עוד מכהנת המועצה, אולם רשאי השר, בצו, למנות אחר במקומו."

תחילה — 2. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

לוי אשכול	**חיים משה שפירא**
ראש הממשלה	שר הפנים

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

---

* נתקבל בכנסת ביום י״ט בסיון תשכ״ז (27 ביוני 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה״ח 731, תשכ״ז, עמ׳ 156.

[1] דיני מדינת ישראל 8, נוסח חדש, תשכ״ד, עמ׳ 197; ס״ח תשכ״ה, עמ׳ 127, עמ׳ 215, עמ׳ 263; ס״ח תשכ״ז, עמ׳ 16, עמ׳ 56.

[2] ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳ מס׳ 2, עמ׳ 1.

חוק השמירה על המקומות הקדושים, תשכ"ז–1967*

שמירת המקומות הקדושים

1. המקומות הקדושים יהיו שמורים מפני חילול וכל פגיעה אחרת ומפני כל דבר העלול לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם או ברגשותיהם כלפי אותם המקומות.

עבירות

2. (א) המחלל מקום קדוש או הפוגע בו בכל דרך אחרת, דינו — מאסר שבע שנים.

(ב) העושה דבר העלול לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם או ברגשותיהם כלפי אותם מקומות, דינו — מאסר חמש שנים.

שמירת דינים

3. חוק זה בא להוסיף על כל דין אחר ולא לגרוע ממנו.

ביצוע ותקנות

4. שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, לאחר התייעצות עם נציגים של בני הדתות הנוגעות בדבר או לפי הצעתם, ובהסכמת שר המשפטים, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

תחילה

5. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

זרח ורהפטיג
שר הדתות

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

---

* נתקבל בכנסת ביום י"ט בסיון תשכ"ז (27 ביוני 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 731, תשכ"ז, עמ' 156.

סודי

10.5.68

מר מ. ביתן, סמנכ"ל

מנהל מצפא

הנדון: <u>חקיקה בנוגע לירושלים</u>

1. חידוש הצפוי של הדיון בממשלה על החקיקה הנוספת לתיקון אנומליות שנוצרו עם הרחבת תחומה של ירושלים מחייב ומאפשר לדעתי יוזמה מצד המשרד לא רק לקביעת התזמון של החוק על שולחן הכנסת אלא גם לשינוי תוכנו.

המשרד אינו צריך להסתפק בהסדרים (חשובים כשלעצמם) בנוגע להשפעה על עתוי פרסומו; ואילו בנוגע להסברת החוק, אם וכאשר יפורסם, המשרד איננו צריך להסתפק בתרגומו והפצתו של נייר רקע ממשרד המשפטים.

2. הנימוק המדיני נגד החוק הוא בזכור כי יש בו כדי לספק לחצים בינלאומיים, לחייב אותנו במערכות מדיניות מיותרות ולהסיט את הדעת מבעיותינו המרכזיות.

3. גם דאגתם של ידידים איננה נתונה לתושבים שהחוק מסדיר את מעמדם המשפטי. בצדק או שלא בצדק הם סבורים כי זה איננו נימוק השקול כנגד הטרדה המדינית הנגרמת עקב התחיקה והתגובות הערביות עליה. כן מובאים צעדים כאלה כראייה שממשלת ישראל מוכנה (א) לפגוע ללא נקיפות מצפון באינטרסים אמריקניים ו-(ב) להתעלם מביקורת חוזרת ונשנית. גם אם לא מקובל עלינו תוקפם של נימוקים אלה, איננו רשאים להתעלם מהשקפתם, ביחוד אחרי דיוני מועצת הבטחון האחרונים.

4. השיקול הראשון שמשרד החוץ צריך להציג בדיון על חוק זה הוא האם יתרונותיו העניניים והחיוניות המשפטית שקולים כנגד נזקו המדיני. לפי נייר ההסבר של משרד המשפטים עיקר החוק בכך שהוא מסלק מקצת מן האנומליה של היות תושבי מזרח ירושלים "נפקדים נוכחים" ומכניס נושאים חשובים מחיי הכלכלה (רישום חברות, רישוי בעלי מקצועות וכיו"ב) למסגרת החוקים המקובלים בישראל. על משרד החוץ ליזום עריכת בחינה קפדנית מחודשת של השאלה: האמנם הכרחית חקיקה לשינוי המצב הקיים ומה יקרה אם חקיקה כזאת לא תתקבל?

5. אם הבדיקה המוצעת לעיל תגלה כי אכן חיוניים צעדים משפטיים כלשהם להסדרת ענינים מעשיים שאינם סובלים המשך המצב הנוכחי, על הצעד המשפטי שיינקט להיות מוגבל לנקודות ההכרחיות ביותר בלבד, תוך בדיקה קפדנית שמא אולי אפשר להסדיר פרט זה או אחר בדרך מינהלית והאמנם אין דרך להחיל על נושא זה או אחר חוק קיים כלשהו. למשל: אם בתי עסק או חברות חייבים רישום לפי החוק, אפשר אולי להשיג רישום זה בדרך של הזמנת כל חברה בנפרד ובנפרד במועד שפג רשיונה הירדני הקודם.

6. מכל מקום יש להשמיט כל ענין שאינו חיוני ממש ובוודאי שיש להשמיט סעיפים המעוררים רושם של איפה ואיפה: אם החלת המשפט הישראלי על מזרח ירושלים מחזירה לישראלים את זכויותיהם על רכושם שם, הרי שנתקשה להסביר את הסעיף בחוק המאשר את בעלותם של תושבי מזרח ירושלים על רכושם באותו חלק של העיר בלבד, ולא בעיר כולה או בישראל כולה. כן מוזר השימוש (לפחות בנייר ההסבר) במונח "יהודים" בהקשר להחזרת רכוש במזרח ירושלים. מדוע לא מדובר שם על כל ישראלי, או כל אדם, שרכושו הוקנה לאפוטרופוס הירדני?

2/..

7. לסיכום: אני מציע לנקוט בצעדים הבאים או במקצתם אם לא כולם בהישג ידנו:

א. לחתור לאי-חקיקת חוקים מיוחדים כלשהם בנוגע לירושלים על מנת למנוע תקלות מדיניות.

ב. אם זה בלתי אפשרי, לנסות לעמוד בעזרת פעולות חיוביות בדרך מינהלית ו/או בדרך של חוקים שאפשר להציגם כנוגעים לאו דוקא לירושלים.

ג. להקהות את חוד הביקורת הצפויה על ידי הכללת אלמנטים כגון החזרת בתים בישמעאל ו/או פיצויים לתושבי מזרח ירושלים שהם בעלי רכוש בישראל.

ד. לבחון מחדש את חומר ההסברה לגבי המאמץ לדרישות ההסברתיות-מדיניות.

ה. להבטיח תיאום מוחלט בעיתוי כל צעד או התבטאות רשמיים בסוגיה זו.

8. חלק מן הדברים המפורטים לעיל בודאי כבר נדון ואולי אף נעשה. אני מציע את הצעותי על רקע התרשמותי הברורה כי זהו שדה מוקשים. כל צעד בלתי זהיר שייעשה מתוך התלהבות מן התחייבות המדיניות עלול לגרום נזק חמור למדינה. אני נתלה באילן גדול, בשגריר בוושינגטון, בהדגשת הצורך "לחדול מפולמוס-סרק... ולעסוק יותר בקביעת עובדות של ממש..."

בברכה,

מיכאל אליצור

העתק: מר א. לוריא, המשנה למנכ"ל
מר מ. הלל, סמנכ"ל
מר נ. לורך, מנהל הסברה
מר ת. מירון, היועץ המשפטי
מר מ. פרגאי
לשכת המנכ"ל
השגריר, וושינגטון

(5)

משרד החוץ

מחלקת הקשר

בלתי מסווג

מברק נכנס

N

אל : כל הנציגויות
מאת: המשרד ירושלים

מס' חוזם 363
נשלח: 27.6.67

שלי 299.

להלן החוקים שהכנסת ערכה לאשר היום:

PROTECTION OF HOLY PLACES LAW 5727 - 1967

PROTECTION OF HOLY PLACES

1 THE HOLY PLACES SHALL BE PROTECTED FROM DESECRATION AND ANY OTHER VIOLATION AND FROM ANYTHING LIKELY TO VIOLATE THE FREEDOM OF ACCESS OF THE MEMBERS OF THE DIFFERENT RELIGIONS TO THE PLACES SACRED TO THEM OR THEIR FEELINGS WITH REGARD TO THOSE PLACES

OFFENSES

2 (A) WHOEVER DESECRATES OR OTHERWISE VIOLATES A HOLY PLACE SHALL BE LIABLE TO IMPRISONMENT FOR A TERM OF SEVEN YEARS

SAVING OF LAWS

3 THIS LAW SHALL ADD TO AND NOT DEROGATE FROM ANY OTHER LAW

IMPLEMENTATION AND REGULATIONS

4 THE MINISTER OF RELIGIOUS AFFAIRS IS CHARGED WITH THE IMPLEMENTATION OF THIS LAW AND HE MAY AFTER CONSULTATION WITH OR UPON THE PROPOSAL OF REPRESENTATIVES OF THE RELIGIONS CONCERNED AND WITH THE CONSENT OF THE MINISTER OF JUSTICE MAKE REGULATIONS AS TO ANY MATTER RELATING TO SUCH IMPLEMENTATION

COMMENCEMENT

5 THIS LAW SHALL COME INTO FORCE ON THE DATE OF ITS ADOPTION BY THE KNESSET

LAW AND ADMINISTRATION ORDINANCE (AMENDMENT NO. 11) LAW 5727 - 1967

ADDITION OF SECTION 11B

1 IN THE LAW AND ADMINISTRATION ORDINANCE 5708 - 1948 THE FOLLOWING SECTION SHALL BE INSERTED AFTER SECTION 11A

APPLICATION OF LAW

בלתי מסווג

מברק נכנס

11B THE LAW JURISDICTION AND ADMINISTRATION OF THE STATE SHALL APPLY IN ANY AREA OF ERETZ ISRAEL DESIGNATED BY THE GOVERNMENT BY ORDER

COMMENCEMENT

2 THIS LAW SHALL COME INTO FORCE UPON ITS ADOPTION BY THE KNESSET

MUNICIPAL CORPORATIONS ORDINANCE (AMENDMENT NO. 7) LAW 5727 - 1967

ADDITION OF SECTION 8A

1 IN THE MUNICIPAL CORPORATIONS ORDINANCE THE FOLLOWING SECTION SHALL BE INSERTED AFTER SECTION 8

ENLARGEMENT OF AREA OF JURISDICTION IN CERTAIN CASES

8A (A) THE MINISTER MAY AT HIS DISCRETION AND WITHOUT HOLDING AN INQUIRY UNDER SECTION 8 ENLARGE BY PROCLAMATION THE AREA OF A PARTICULAR MUNICIPAL CORPORATION BY THE INCLUSION OF AN AREA DESIGNATED BY ORDER UNDER SECTION 11B OF THE LAW AND ADMINISTRATION ORDINANCE 5708 - 1948

(B) WHERE THE MINISTER HAS ENLARGED THE AREA OF A MUNICIPAL CORPORATION AS AFORESAID HE MAY BY ORDER APPOINT ADDITIONAL COUNCILLORS FROM AMONG THE INHABITANTS OF THE NEWLY INCLUDED AREA A COUNCILLOR APPOINTED AS AFORESAID SHALL HOLD OFFICE SO LONG AS THE COUNCIL IS IN OFFICE
PROVIDED THAT THE MINISTER MAY BY ORDER APPOINT ANOTHER PERSON IN HIS STEAD

COMMENCEMENT

2 THIS LAW SHALL COME INTO FORCE ON THE DATE OF ITS ADOPTION BY THE KNESSET

תפוצה א אילסר ספר פלם מבר מאף מאס מזאר

דכ/אכ

חוק השמירה על המקומות הקדושים
תשכ"ז-1967

(קריאה ראשונה, שניה ושלישית)

שר הדתות ז. ורהפטיג: ברשות היושב-ראש, מורי ורבותי.

ארץ ישראל היא ארץ הקודש וארץ בה נמצאים מקומות קדושים לכל הדתות המונותאיסטיות בעולם. בארץ אבותנו המקומות הקדושים לדת ישראל. לישראל, כל הארץ קדושה היא, ~~אולם יש~~ אכן יש דרגות בקדושה וישנם מקומות קדושים ביותר. עשר קדושות, אומרת המשנה, ירדו על ארץ-ישראל. שמונה מהם קבלה ירושלים. ובמרכזה הכותל המערבי שלדברי חכמינו ז"ל, זה הכותל לא זזה ממנו השכינה מעולם. ככתוב "הנה זה עומד אחר כותלנו".

בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לנצרות, לכל הכנסיות הנוצריות, בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לאיסלם. וכה אמר הנביא מיכה: "כי כל העמים ילכו איש בשם אלוהיו ואנחנו נלך בשם אדוני אלוהינו לעולם ועד".

כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם נחלת כל עם תרבותי. כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם במסורת הטובה והמפוארת של עם ישראל ומדינת-ישראל. את הפסוק: "ואף יבוא בכל עת אל הקודש" מסביר הרב א.י. קוק ז"ל, ואני מצטט קטעים מדבריו: "ומצינו יחס הקדושה והכבוד על-ידי הרחקה ושלילת קירוב... תחת להתנהג עם המקום הקדוש בדרך גסות, הרחיקו אותנו חז"ל מלהתקרב אליו... והנה עומדים אנו ביראה מרחוק ומצפים לחסדי אדוני שישיב רחמינו ויאר לנו באור גאולה שלימה שנזכה על ידה לטהרה גמורה".

ואם עלינו ללמוד ולהסיק מדברים אלה, הרי עלינו לחנך את ציבורינו ואת עצמנו ליחס של כבוד, וכדברי

הרב קוק ז"ל, לעמידה ביראה מרחוק ממקומות קדושים. חרדת קודש במקום קודש.

במשך תשע-עשרה שנה של הידושה של מדינת-ישראל הוכיחה מדינת ישראל חרדתה ודאגתה העמוקה לשלומם של המקומות הקדושים לכל הדתות. רק לפני שבועיים הודיע ראש הממשלה בפגישה עם ראשי כל הדתות כי המדינה תמשיך ותשכלל האמצעים לשמירה על המקומות הקדושים. מדיניותה של ממשלת ישראל לגבי המקומות הקדושים מושתתת על שלושת העקרונות הבאים: א) תובטח למקומות הקדושים של כל הדתות שמירה מעולה מכל חילול ומכל פגיעה ברגשותיהם של בני הדתות שהמקומות האלה מקודשים עליהם. ב) תובטח לכל בני הדתות בכל מקום שהם גישה חופשית למקומות המקודשים להם. לה' הארץ ומלואה ואין גבולות צריכים לעמוד כהפרעה לקיום בתום לב מצוותדת. ג) ניהול פנימי של המקומות הקדושים על-ידי הרשות האחראית של אותה דת לה קדוש המקום.

כדי לתת תוקף חוקי ביתר שאת וביתר עוז למדיניות האמורה לגבי המקומות הקדושים מציעה הממשלה הצעת החוק המונחת לפניכם, ואני מבקש להעבירה לועדת חוקה, חוק ומשפט.

ויקויימו בנו דברי הנביא ישעיהו:
"והביאותים אל הר קודשי ושמחתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים."

אחרי כן - אב.

חוק השמירה על המקומות הקדושים תשכ"ז-1967

(קריאה ראשונה, שניה ושלישית)

<u>שר הדתות ז. ורהפטיג:</u> ברשות היושב-ראש, מורי ורבותי.

ארץ ישראל היא ארץ הקודש וארץ בה נמצאים מקומות קדושים לכל הדתות המונותאיסטיות בעולם. בארץ אבותנו המקומות הקדושים לדת ישראל. לישראל, כל הארץ קדושה היא, ~~אולם יש~~ [אכן יש דרגות בקדושה וישנם] מקומות קדושים ביותר. עשר קדושות, אומרת המשנה, ירדו על ארץ-ישראל. שמונה מהם קבלה ירושלים. ובמרכזה הכותל המערבי שלדברי חכמינו ז"ל, זה הכותל לא זזה שכינה מעולם. ככתוב "הנה זה עומד אחר כותלנו".

בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לנצרות, לכל הכנסיות הנוצריות, בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לאיסלם. וכה אמר הנביא מיכה: "כי כל העמים ילכו איש בשם אלוהיו ואנחנו נלך בשם אדוני אלוהינו לעולם ועד".

כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם נחלת כל עם תרבותי. כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם במסורת הטובה והמפוארת של עם ישראל ומדינת-ישראל. את הפסוק: "ואף יבוא בכל עת אל הקודש "מסביר הרב א.י. קוק ז"ל, ואני מצטט קטעים מדבריו: "ומצינו יחס הקדושה, והכבוד על-ידי הרחקה ושלילת קירוב... תחת להתנהג עם המקום הקדוש בדרך גסות, הרחיקו אותנו חז"ל מלהתקרב אליו... והנה עומדים אנו ביראה מרחוק ומצפים לחסדי אדוני שישיב רחמינו ויאר לנו באור גאולה שלימה שנזכה על ידה לטהרה גמורה".

ואם עלינו ללמוד ולהסיק מדברים אלה, הרי עלינו לחנך את ציבורינו ואת עצמנו ליחס של כבוד, וכדברי

הרב קוק ז"ל, לעמידה ביראה מרחוק ממקומות קדושים. חרדת קודש במקום קודש.

במשך תשע-עשרה שנה של הידושה של מדינת-ישראל הוכיחה מדינת ישראל חרדתה ודאגתה העמוקה לשלומם של המקומות הקדושים לכל הדתות. רק לפני שבועיים הודיע ראש הממשלה בפגישה עם ראשי כל הדתות כי המדינה תמשיך ותשכלל האמצעים לשמירה על המקומות הקדושים. מדיניותה של ממשלת ישראל לגבי המקומות הקדושים מושתתת על שלושת העקרונות הבאים: א) הובטח למקומות הקדושים של כל הדתות שמירה מעולה מכל חילול ומכל פגיעה ברגשותיהם של בני הדתות שהמקומות האלה מקודשים עליהם. ב) תובטח לכל בני הדתות בכל מקום שהם גישה חופשית למקומות המקודשים להם. לה' הארץ ומלואה ואין גבולות צריכים לעמוד כהפרעה לקיום בתום לב מצוותדת. ג) ניהול פנימי של המקומות הקדושים על-ידי הרשות האחראית של אותה דת לה קדוש המקום.

כדי לתת תוקף חוקי ביתר שאת וביתר עוז למדיניות האמורה לגבי המקומות הקדושים מציעה הממשלה הצעת החוק המונחת לפניכם, ואני מבקש להעבירה לועדת חוקה, חוק ומשפט.

ויקויימו בנו דברי הנביא ישעיהו:
"והביאותים אל הר קודשי ושמחתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים."

אחרי כן - אב.

חוק השמירה על המקומות הקדושים
תשכ"ז-1967

(קריאה ראשונה, שניה ושלישית)

שר הדתות ז. ורהפטיג: ברשות היושב-ראש, מורי ורבותי.

ארץ ישראל היא ארץ הקודש וארץ בה נמצאים מקומות קדושים לכל הדתות המונותאיסטיות בעולם. בארץ אבותנו המקומות הקדושים לדת ישראל. לישראל, כל הארץ קדושה היא, אבל יש דרגות בקדושה וישנם מקומות קדושים ביותר. עשר קדושות, אומרת המשנה, ירדו על ארץ-ישראל. שמונה מהם קבלה ירושלים. ובמרכזה הכותל המערבי שלדברי חכמינו ז"ל, זה הכותל לא זזה ממנו השכינה מעולם. ככתוב "הנה זה עומד אחר כותלנו".

בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לנצרות, לכל הכנסיות הנוצריות, בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לאיסלם. וכה אמר הנביא מיכה: "כי כל העמים ילכו איש בשם אלוהיו ואנחנו נלך בשם אדוני אלוהינו לעולם ועד".

כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם נחלת כל עם תרבותי. כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם במסורת הטובה והמפוארת של עם ישראל ומדינת-ישראל. את הפסוק: "ואף יבוא בכל עת אל הקודש "מסביר הרב א.י. קוק ז"ל, ואני מצטט קטעים מדבריו: "ומצינו יחס הקדושה, והכבוד על-ידי הרחקה ושלילת קירוב... תחת להתנהג עם המקום הקדוש בדרך גסות, הרחיקו אותנו חז"ל מלהתקרב אליו... והנה עומדים אנו ביראה מרחוק ומצפים לחסדי אדוני שישיב רחמינו ויאר לנו באור גאולה שלימה שנזכה על ידה לטהרה גמורה".

ואם עלינו ללמוד ולהסיק מדברים אלה, הרי עלינו לחנך את ציבורינו ואת עצמנו ליחס של כבוד, וכדברי

הרב קוק ז"ל, לעמידה ביראה מרחוק ממקומות קדושים. חרדת קודש במקום קודש.

במשך תשע-עשרה שנה של חידושה של מדינת-ישראל הוכיחה מדינת ישראל חרדתה ודאגתה העמוקה לשלומם של המקומות הקדושים לכל הדתות. רק לפני שבועיים הודיע ראש הממשלה בפגישה עם ראשי כל הדתות כי המדינה תמשיך ותשכלל האמצעים לשמירה על המקומות הקדושים. מדיניותה של ממשלת ישראל לגבי המקומות הקדושים מושתתת על שלושת העקרונות הבאים: א) תובטח למקומות הקדושים של כל הדתות שמירה מעולה מכל חילול ומכל פגיעה ברגשותיהם של בני הדתות שהמקומות האלה מקודשים עליהם. ב) תובטח לכל בני הדתות בכל מקום שהם גישה חופשית למקומות המקודשים להם. לה' הארץ ומלואה ואין גבולות צריכים לעמוד כהפרעה לקיום בתום לב מצוות דת. ג) ניהול פנימי של המקומות הקדושים על-ידי הרשות האחראית של אותה דת לה קדוש המקום.

כדי לתת תוקף חוקי ביתר שאת וביתר עוז למדיניות האמורה לגבי המקומות הקדושים מציעה הממשלה הצעת החוק המונחת לפניכם, ואני מבקש להעבירה לועדת חוקה, חוק ומשפט.

ויקויימו בנו דברי הנביא ישעיהו:
"והביאותים אל הר קודשי ושמחתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפילה ייקראל לכל העמים."

אחרי כן - אב.

חוק השמירה על המקומות הקדושים תשכ"ז-1967

(קריאה ראשונה, שניה ושלישית)

<u>שר הדתות ז. ורהפטיג:</u> ברשות היושב-ראש, מורי ורבותי.

ארץ ישראל היא ארץ הקודש וארץ בה נמצאים מקומות קדושים לכל הדתות המונותיאיסטיות בעולם. בארץ אבותנו המקומות הקדושים לדת ישראל. לישראל, כל הארץ קדושה היא, ~~אולם יש~~ אכן יש דרגות בקדושה וישנם מקומות קדושים ביותר. עשר קדושות, אומרת המשנה, ירדו על ארץ-ישראל. שמונה מהם קבלה ירושלים. ובמרכזה הכותל המערבי שלדברי חכמינו ז"ל, זה הכותל לא זזה ממנו השכינה מעולם. ככתוב "הנה זה עומד אחר כותלנו".

בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לנצרות, לכל הכנסיות הנוצריות, בארץ-ישראל גם מקומות קדושים לאיסלם. וכה אמר הנביא מיכה: "כי כל העמים ילכו איש בשם אלוהיו ואנחנו נלך בשם אדוני אלוהינו לעולם ועד".

כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם נחלת כל עם תרבותי. כבוד ושמירה על מקומות קדושים הם במסורת הטובה והמפוארת של עם ישראל ומדינת-ישראל. את הפסוק: "ואף יבוא בכל עת אל הקודש "מסביר הרב א.י. קוק ז"ל, ואני מצטט קטעים מדבריו: "ומציבו יחס הקדושה והכבוד על-ידי הרחקה ושלילת קירוב... תחת להתנהג עם המקום הקדוש בדרך גסות, הרחיקו אותנו חז"ל מלהתקרב אליו... והנה עומדים אנו ביראה מרחוק ומצפים לחסדי אדוני שישיב רחמינו ויאר לנו באור גאולה שלימה שנזכה על ידה לטהרה גמורה".

ואם עלינו ללמוד ולהסיק מדברים אלה, הרי עלינו לחנך את ציבורינו ואת עצמנו ליחס של כבוד, וכדברי

הרב קוק ז"ל, לעמידה ביראה מרחוק ממקומות קדושים. חרדת קודש במקום קודש.

במשך תשע-עשרה שנה של חידושה של מדינת-ישראל הוכיחה מדינת ישראל חרדתה ודאגתה העמוקה לשלומם של המקומות הקדושים לכל הדתות. רק לפני שבועיים הודיע ראש הממשלה בפגישה עם ראשי כל הדתות כי המדינה תמשיך ותשכלל האמצעים לשמירה על המקומות הקדושים. מדיניותה של ממשלת ישראל לגבי המקומות הקדושים מושתתת על שלושת העקרונות הבאים: א) תובטח למקומות הקדושים של כל הדתות שמירה מעולה מכל חילול ומכל פגיעה ברגשותיהם של בני הדתות שהמקומות האלה מקודשים עליהם. ב) תובטח לכל בני הדתות בכל מקום שהם גישה חופשית למקומות המקודשים להם. לה' הארץ ומלואה ואין גבולות צריכים לעמוד כהפרעה לקיום בתום לב מצוותיו. ג) ניהול פנימי של המקומות הקדושים על-ידי הרשות האחראית של אותה דת לה קדוש המקום.

כדי לתת תוקף חוקי ביתר שאת וביתר עוז למדיניות האמורה לגבי המקומות הקדושים מציעה הממשלה הצעת החוק המונחת לפניכם, ואני מבקש להעבירה לועדת חוקה, חוק ומשפט.

ויקויימו בנו דברי הנביא ישעיהו:
"והביאותים אל הר קודשי ושמחתים בבית תפילתי, עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים."

אחרי כן - אב.

חוק לתיקון פקודת העיריות
(מס' 7) תשכ"ז-1967

הוספת סעיף 8א	1.	אחרי סעיף 8 לפקודת העיריות יבוא:

"הרחבת תחום השיפוט במקרים מסויימים — 8א (א) רשאי השר, לפי שיקול דעתו וללא עריכת חקירה לפי סעיף 8, להרחיב באכרזה את תחומה של עיריה פלונית על-ידי הכללת שטח שנקבע בצו לפי סעיף 11ב לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

(ב) הרחיב השר תחום עיריה כאמור, רשאי הוא, בצו, למנות מבין יושבי השטח חברים נוספים למועצה; חבר המועצה שנתמנה כאמור יכהן כל עוד מכהנת המועצה, אולם רשאי השר, בצו, למנות אחר במקומו."

תחילה	2.	תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

ח' בסיון תשכ"ז
16.6.67

<u>גספת 259</u>

חוק לתיקון פקודת העיריות
(מס' 7) תשכ"ז-1967

הוספת סעיף 8א

1. אחרי סעיף 8 לפקודת העיריות יבוא:

"הרחבת תחום השיפוט במקרים מסויימים

8א (א) רשאי השר, לפי שיקול דעתו וללא עריכת חקירה לפי סעיף 8, להרחיב באכרזה את תחומה של עיריה פלונית על-ידי הכללת שטח שנקבע בצו לפי סעיף 11ב לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948.

(ב) הרחיב השר תחום עיריה כאמור, רשאי הוא, בצו, למנות מבין יושבי השטח חברים נוספים למועצה; חבר המועצה שנתמנה כאמור יכהן כל עוד מכהנת המועצה, אולם רשאי השר, בצו, למנות אחר במקומו."

תחילה

2. תחילתו של חוק זה ביום קבלתו בכנסת.

ח' בסיון תשכ"ז
16.6.67

נספח 259

7/c Vol 63 3rd P/P

PALESTINE ORDER IN COUNCIL, 1948.

Order by the High Commissioner under Article 3.

In exercise of the powers vested in him by the Palestine Order in Council, 1948, the High Commissioner has ordered, and it is hereby ordered, as follows:-

az: 27.2.48. .281.

Citation. 1. This Order may be cited as the Orthodox Palestine Society (Administration of Properties) Order, 1948.

Constitution of the Board & its duties. 2 . The persons named in the Schedule hereto shall as from the date of this Order be constituted into a body corporate with perpetual succession having its own seal, to be known as "The Board of Administrators of the Properties of the Orthodox Palestine Society" (hereinafter called "the Board") and shall -

No.31 of 1926.

(a) administer all the properties belonging to, or in the possession of, or held in trust for, the Orthodox Palestine Society (hereinafter called "the Society" in whatever name such properties may be registered;

(b) receive all rents and revenues whether due, or to become due, of such properties and apply the same, after payment of the expenses necessary in the opinion of the Board for the preservation and maintenance of such properties whether in Palestine or elsewhere, for the purposes for which the Society was established, as set forth in the Statutes of the Society, and generally for the benefit of the Society as the Board may in its discretion from time to time determine;

(c) Generally, and subject as hereinafter provided, do any act, matter or thing with reference to such properties which ma y be necessary or expedient in due course of administration.

Power of the Board. 3. The Board shall have power to sue and be sued in its corporate name and to let, lease, mortgage, charge or otherwise encumber the properties mentioned in sub-paragraph (a) of paragraph 2 for the purpose of improving any land or interest therein or of borrowing, raising or securing the payment of money or otherwise for the benefit of the Society.

Financial provisions. 4. Such moneys as shall not be applied directly for the purposes mentioned in sub-paragragh (b) of paragraph 2 shall be held or invested by the Board in any manner in which trust property may be invested by the Board under the laws of Palestine for the time bei[ng] in force.

Delegation. 5. The Board may delegate all, or any of, the powers conferred upon it by this Order, to any body or person or to the holder for the time being of any office to be appointed on such terms as the Board may trom time to time determine, and may at any time terminate such appoinment.

Filling of vacancies. 6 .Any vacancy due to the death, incapacity, resignation or refusal to act, of any member of the Board, shall be filled by the continuing member or members who, notwithstanding such vacancy, may act pending the filling of the same.

Proceedings. 7. The Board shall act by a majority of votes of its members, and a majority of such members acting in pursuance of a resolution passed by such majority may exercise all the powers hereby conferred upon the Board:

Provided that a unanimous resolution of all the members of the Board shall be required for the purpose of -

(a) leasing or letting any of the properties mentioned in sub-paragraph (a) of Paragragh 2 for a period exceeding three years, or mortgaging, charging or otherwise encumbering such properties, or

(b) delegating all or any of the powers of the Board in pursuance of paragraph 5 hereof.

Rules.

8. The Board may make rules for-

(a) calling of meetings of its members and regulating the proceedings thereat;

(b) conducting the business of the Board and the Society;

(c) regulating the finances and accounts of the Society and prescribing the books and the forms in which such accounts shall be kept;

(d) generally, for carrying out any of the purposes or provisions of this Order.

Transitory provisions. No.31of 1926.

9. Any action, claim or proceeding by or against, and any debt due to or by, the Administrator, appointed by the High Commissioner under the Administration of Russian Properties Ordinance, 1926, shall, as from the coming into force of this Order, be deemed to be an action, claim or proceeding by or against, or a debt due to or by, the Board, as the case may be.

Name of the Society. No.31 of 1926.

10. For the removal of doubts it is hereby declared, that the Society is also sometimes known, and in the Administration of Russian Properties Ordinance, 1926, was referred to, as the Palestine Orthodox Society.

Repeal. No.31 of 1926. No.5 of 1936 . No.29 of 1938.

11. The Administration of Russian Properties Ordinance, 1926, (as amended by the Administration of Russian Properties (Amendment) Ordinance 1936 , and the Administration of Russian Properties (Amendment) Ordinance, 1938, is hereby repealed to the extent to which it in any way affects or relates to the Society or any of the properties hereinbefore mentioned or the rents or revenues, or the administration thereof.

SCHEDULE

(Paragraph 2).

1. Basil Antipoff
2. Serge Staroskolsky
3. Assaf Wahbeh

By His Excellency's Command,

H. L. G. GURNEY

Chief Secretary.

28th.April, 1948.

חוקים ירדניים

פולקמן
יוזמים

UNION DES RELIGIEUSES
DE JORDANIE

LOI SUR L'USAGE DES BIENS IMMEUBLES
PAR LES PERSONNES MORALES.

Loi no61 pour l'année 1953 avec loi amendée no4 pour l'année 1965 :

Art. I.- Cette loi s'appelle: loi amendée sur l'usage des biens immeubles par les personnes morales pour l'année 1965. Elle sera lue avec la loi no61 pour l'année 1953 désignée dans les articles suivants par le terme de loi originale, laquelle avec les modifications qui y sont survenues, sont considérées comme une loi unique entrant en vigueur dès sa publication dans la Gazette Officielle.

Art. 2.- Les expressions employées dans cette loi auront les significations suivantes, à moins que le contexte ne le suggère autrement :

L'expression : Association, établissement de bienfaisance, institution religieuse Jordanienne, signifie tout groupement, établissement ou institution constitué à l'intérieur du Royaume Jordanien en conformité avec les lois en vigueur dans le pays et qui ne provient ni ne dépend d'aucun centre étranger situé hors du Royaume.

L'expression : Etablissement de bienfaisance ou société religieuse constituée en dehors du Royaume Jordanien signifie toute association ou société qui provient d'un centre extérieur ou d'une autorité religieuse étrangère, ou lui est rattachée quoiqu'elle soit enregistrée à l'intérieur du Royaume et que ses activités s'y déploient.

Art. 3.- 1- Les Compagnies agraires jordaniennes dont les conditions de fondation exigent que les propriétaires soient des sujets jordaniens et que leurs actions soient enregistrées au nom des propriétaires sus-dits, ont le droit d'acquérir, de posséder des terrains et de les utiliser selon la teneur de leur accord, (contrat) ainsi que de leur règlement reconnus par l'Etat, à condition que les terrains qu'elles désirent posséder ne soient pas situés à l'intérieur de la zone des forteresses ou dans n'importe quelle autre zone où l'Etat considère l'usage des terrains comme cause de préjudice.

2- Quand l'une des sociétés susdites désire vendre ses terrains mentionnés dans le paragraphe précédent, les habitants du village et les propriétaires de terrains adjacents auront le droit de priorité dans l'achat de ces terrains à condition de payer le prix équivalent.

Art. 4.- Les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes ont le droit d'acquérir de posséder et d'utiliser, à l'intérieur des villes et des villages, ce dont elles ont besoin des biens immeubles en propor-

./2

tion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Art. 5.- Toute société commerciale, industrielle ou financière constituée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanine Hashémite, a le droit d'acquérir, de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages ce dont elle a besoin des biens immeubles en proportion de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Art. 6.- Il est permis à toute association de bienfaisance ou institution religieuse constituées dans d'autres pays que le Royamme Jordanien Hashémite pourvu qu'elle soit considérée comme personne morale d'après la loi du pays où elle fut constituée et qu'elle soit enregistrée comme telle dans le Royaume Jordanien Hashémite, d'acquérir de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des vill[illegible] et villages, ce dont elles a besoin des biens immeubles en proportion des besoins stricts de ces oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps, gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Ce qui a été dit à l'art. 7 de la loi originale est annulé et remplacé parcq qui suit : c/o art. 2-, loi 4 - 65.

Art. 7.- a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, il n'est plus permis à aucun établissement de bienfaisance, institution religieuse ou société, ou association, soit jordanienne soit étrangère, d'acquérir ou de posséder: par achat, testament, legs (don), réservation (Hekr) par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, elles ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situ[illegible] au dedans des murailles de la Vieille Ville de Jérusalem.

b) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles 6 & 8 de la loi originale, et en considération de ce qui a été dit dans le paragraphe précédent cet article, il n'est plus permis à n'importe quel établissement de bienfaisance, institution religieuse, société ou association, soit jordaniens, doit étrangers, d'acquérir ou de posséder; parachat, testament, legs (don), par réservation (hekr)par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, ils ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé à l'intérieur de la zone de la municipalité de Jérusalem ou de la zone de son plan urbain, à moins que le bien commun ne le requière d'après l'avis du Comité mentionné dans l'article 3 du règlement de la présente loi et le décret du Conseil des Ministres.

c) Les établissements, associations, sociétés et institutions mentionnés dans les deux paragraphes précédents, ayant des propriétés immeubles enregistrées en leur nom dans les da-

./3

dastres lors de la promulgation de cette loi, ont le droit de les administrer comme par le passé.

Arti. 8.6 a) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles, 4, 5, & 6 de la loi originale, les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes et toute société commerciale, industrielle ou financière, fondée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanien hashémite, comme aussi toute autre association de bienfaisance ou institution religieuse fondée en dehors du Royaume jordanien hashémite et considérée comme "personne morale" selon la loi du pays où elle a été fondée, puis enregistrée dans le Royaume Jordanien Hashémite, ont le droit- par un décret du Conseil des Ministres d'acquérir, d'utiliser et de posséder, en dehors des villes et villages, ce dont elles ont besoin en fait de biens immeubles en proportion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

b) Les terrains que les établissements de bienfaisance et les institutions religieuses soit jordaniennes, soit fondés au dehors, possèdent avant la promulgation de cette loi, peuvent être enregistrés en leur nom.

Pour les terrains de l'Etat loués aux institutions et établissements susdits avant la promulgation de cette loi, il appartient au Conseil des Ministres de considérer le renouvellement du loyer à l'expiration de son temps, pour une une nouvelle période qu'il jugera convenable, ou bien il pourra la louer à d'autres.

c) Le Conseil des Ministres tranchera les questions démontrées dans les art. 4, 5, 6 & 7 et au paragraphe a de cet article. Sa décision est considérée comme définitive.

Article.9.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses qui demandent l'enregistrement d'après les art. 5, 6, & 7 doivent présenter une demande au Ministère de la Justice, accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme au monopole (privilège) dont jouit la société, des règlements internes de l'établissement de bienfaisance ou de l'institution religieuse ou bien des conditions de sa formation ou n'importe quel autre document qui certifie ce qui a été mentionné :

2 - Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite, déléguée pour représenter la société, l'établissement ou l'institution religieuse et en administrer les oeuvres.

Art. 10.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses, qui n'ayant pas été préalablement enregistrés au Ministère de la Justice, et qui désirent obtenir le permis de devenir propriétaires de biens immeubles selon les règlements de cette loi, doivent présenter au Ministère de la Justice (et qui désirent obtenir le permis de devenir) une requête d'enregistrement accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme du contrat de fondation et des règlements ou un document dont la teneur a servi de base pour sa fondatiàn.

./4

2- Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite et déléguées pour la représenter et pour l'administrer.

3 - Cinq dinars comme taxe d'enregistrement.

Art. 11.- Toute société, établissement de bienfaisance ou institution religieuse qui devient propriétaire de biens immeubles d'après les art. 4, 5, 6 & 7 (4 à 7) de cette loi, est considérée comme soumise à toutes les lois et les règlements du Royaume Jordanien Hashémite en ce qui se rapporte à l'usage des biens immeubles et est obligée de payer les impôts et taxes prescrits ou à venir. Elle doit se soumettre aussi à la compétence des cours de Justice jordanienne dans toutes les questions et tous les problèmes qui sont en relation avec les biens en question.

Art. 12.- Ce qui a été dit dans l'art. 12 de la loi originale sera annulé et remplacé par ce qui suit : (art. 3, loi no4 - 1965).

a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, le Ministre des Finances, Terrestet Arpentage aura à sa dispositiàn un registre complet où il spécifiera les qualifications et les buts des établissements de bienfaisance, des institutions religieuses, des sociétés et des associations, soit jordaniennes soit autres, et ce qu'elles possèdent ou utilisent de biens immeubles.

b) Le Conseil des Ministres doit établir un Comité spécial qui sera formé : du Ministre des Finances, du Ministre de l'Economie, du Ministre de l'Intérieur, du Juge Suprême de la Cour de Cassation, du Mouhafwz de Jérusalem et du Directeur des Terrains et Arpentage pour donner leur avis en conformité avec l'article 2 de cette loi et pour examiner le registre mentionné au paragraphe a de cet article dans le but de s'assurer qué : ce que possèdent, utilisent ou acquièrent les associations, établissements, sociétés et institutions soit Jordaniennes, soit autres, de biens immeubles ne dépasse pas laproportion de leurs oeuvres.

c) Si le Comité mentionné au paragraphe b de cet article est convaincu que n'importe quel établissement, association, société ou institution, possède des biens immeubles, plus qu'elle n'en a besoin pour ses oeuvres, le Comité a le droit de décréter la vente aux enchères de ces biens excédents puis rendre le prix aux propriétaires de cet établissement, association, société ou institution concernée, après en avoir déduit les frais de vente et autres dépenses.

Art. 13.- Seront abolies :

1 - La loi Ottomane temporaire datée du 22 Rabi el Awal en l'année 1331, concernant l'usage des biens immeubles par les personnes morales.

2- La loi jordanienne en date du 23 Rajab de l'année 1345 qui correspond au 26 janvier 1927, publiée dans le no 149 de la Gazette Officielle.

3- Toute autre loi jordanienne, ottomane ou palestinienne publiée avant l'émanation de cette loi dans la mesure où les prescriptions desdites lois sont contraires à celles de la présente loi.

Art. 14.- Le Premier Ministre, les Ministres de la Justice et des Finances sont responsables de l'exécution de cette loi.

Loi originale 25/31953
Loi amendée 5/1/1965

N

חוק הפטריארכיה האורתודוכסית הירושלמית לשנת 1958
חוק מס' (27) לשנת 1958
-"-

חוק זה נתפרסם בעתון רשמי של הממלכה הירדנית ההאשמית מס' 1385 מיום 1 ביוני 1958.

אנו חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית
בהתאם לסעיף 31 של החוקה
בהתאם להחלטת הסנט ובית הנבחרים
אנו מאשרים את החוק הנ"ל ומצווים על הוצאתו, והוספתו לחוקי המדינה.

חוק מס' (27) לשנת 1958

חוק הפטריארכית היוונית האורתודוכסית הירושלמית:

ס' 1 – חוק זה נקרא (חוק הפטריארכיה האורתודוכסית הירושלמית לשנת 1958) ויכנס לתוקפו כעבור חודש אחד מיום פרסומו בעתון הרשמי.

פרק ראשון
מבוא

בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפרושים כדלהלן מלבד, אם ענין הכתוב יחייב פרוש אחר.

ס' 2 – המלה (הפטריארכיה) פרושה הפטריארכיה הידועה בפטריארכיה היוונית האורתודוכסית הירושלמית, או מנזר הקבר הקדוש או כאחוות הקבר הקדוש, או הקבר הקדוש, או מנזר היוונים האורתודוכסים, ותהיה לה אישיות משפטית, שייצג אותה הפטריארך בהתאם להוראות חוק זה.

המלה (הפטריארך) פרושה הפטריארך היווני האורתודוכסי הירושלמי והיא כוללת ממלא מקום הפטריארך, במדה והפטריארך איננו או בהעדרו.

המונח (הפטריארך בסינוד) פרושו, הפטריארך כשהוא פועל בהסכמת הסינוד הקדוש או בשהוא מבצע את החלטותיו.

המונח (הפטריארך במועצה) פרושו הפטריארך כשהוא פועל בהסכמת המועצה המעורבת או כשהוא מבצע את החלטותיה.

פרק שני
(חובות הפטריארך)

ס' 3 – 1) הפטריארך הוא הראש העליון לכנסיה האורתודוכסית של הכס הפטריארכי הירושלמי ונציגה, וראש הסינוד הקדוש והמועצה המעורבת ואגוד אחוד הכנסיות האורתודוכסיות העצמאיות ויתנה מזכויות ומפריבילגיות העדתיות ויש לו הסמכות הכללית על כל הנמצא בתחומי הכס הפטריארך הירושלמי כגון מנזרים, כנסיות, בתי ספר, חוגים, אגודות, ועדי עדות והקדשי צדקה, הן בארץ והן בחו"ל.

2) הפטריארך חייב:–
א) בעריכת כל הטקסים הדתיים בהתאם למועדיהם בכנסיות ובמקומות הקדושים השייכים לפטריארכיה באופן בלעדי או במשותף עם עדות אחרות.

חוק הפטריארכיה האורתודוכסית הירושלמית לשנת 1958
חוק מס' (27) לשנת 1958

חוק זה נתפרסם בעתון רשמי של הממלכה הירדנית ההאשמית מס' 1385 מיום 1 ביוני 1958.

אנו חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית
בהתאם לסעיף 31 של החוקה
בהתאם להחלטת הסנט ובית הנבחרים
אנו מאשרים את החוק הנ"ל ומצווים על הוצאתו, והוספתו לחוקי המדינה.

חוק מס' (27) לשנת 1958

חוק הפטריארכיה היוונית האורתודוכסית הירושלמית:

ס' 1 - חוק זה נקרא (חוק הפטריארכיה האורתודוכסית הירושלמית לשנת 1958) ויכנס לתוקפו בעבור חודש אחד מיום פרסומו בעתון הרשמי.

פרק ראשון
מבוא

בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפרושים כדלהלן מלבד, אם ענין הכתוב יחייב פרוש אחר.

ס' 2 - המלה (הפטריארכיה) פרושה הפטריארכיה הידועה בפטריארכיה היוונית האורתודוכסית הירושלמית, או מנזר הקבר הקדוש או באחוות הקבר הקדוש, או הקבר הקדוש, או מנזר היוונים האורתודוכסים, ותהיה לה אישיות משפטית, שייצג אותה הפטריארך בהתאם להוראות חוק זה.

המלה (הפטריארך) פרושה הפטריארך היווני האורתודוכסי הירושלמי והיא כוללת ממלא מקום הפטריארך, במדה והפטריארך איננו או בהעדרו.

המונח (הפטריארך בסינוד) פרושו, הפטריארך כשהוא פועל בהסכמת הסינוד הקדוש או כשהוא מבצע את החלטותיו.

המונח (הפטריארך במועצה) פרושו הפטריארך כשהוא פועל בהסכמת המועצה המעורבת או כשהוא מבצע את החלטותיה.

פרק שני
(חובות הפטריארך)

ס' 3 - 1) הפטריארך הוא הראש העליון לכנסיה האורתודוכסית של הכס הפטריארכי הירושלמי ונציגה, וראש הסינוד הקדוש והמועצה המעורבת ואגוד אחוד הכנסיות האורתודוכסיות העצמאיות ויהנה מזכויות ומפריבילגיות הערתיות ויש לו הסמכות הכללית על כל הנמצא בתחומי הכס הפטריארך הירושלמי כגון מנזרים, כנסיות, בתי ספר, חוגים, אגודות, ועדי עדות והקדשי צדקה, הן בארץ והן בחו"ל.

2) הפטריארך חייב:-
א) בעריכת כל הטקסים הדתיים בהתאם למועדיהם בכנסיות ובמקומות הקדושים השייכים לפטריארכיה באופן בלעדי או במשותף עם עדות אחרות.

ב) לפתוח את בית הספר התאולוגי בירושלים בהקדם האפשרי בכפיפות
לביקורת הכנסית של הפטריארכיה, ועד שיתאפשר הדבר ישלח
הפטריארך בסינוד משלחות חברי העדה האורתודוכסית הערבית בירדן
אל בתי הספר האורתודוכסיים התאולוגיים מחוץ לירדן כדי ללמוד
את מדעי התאולוגיה שם

3) א) הפטריארך יחשב למפקח על כל המטרנים והבישופים והכמרים והנזירים
האורתודוכסיים הכפופים לכס הפטריארכיה.

ב) הפטריארך יהנה משלימות הרוחנית על כלל הנוצרים האורתודוכסים
המתגוררים בתחום הכס הפטריארכלי הירושלמי, אחת היא אם היו הילונים,
או אנשי דת מכל דרגה שהיא.

ג) אסור לבנות כנסיה או מקום-פולחן או מנזר בתחומי הכס הפטריארכי
הירושלמי ע"י כל אדם מבני העדה האורתודוכסית, אלא בהסכמת הפטריארך.

4) הפטריארך יעשה את הדברים כדלהלן:
א) עריכת כל הטקסים הדתיים הנהוגים בכנסיות ובמקומות הקדושים הנ"ל
כדרוש ובזמן הקבוע.

ב) הכנת מקום מגורים מתאים לעולי הרגל האורתודוכסים המגיעים מחו"ל
לביקור במקומות הקדושים, לתקופת שהותם בארץ.

ג) לדאוג להפרחת הרוחנית של בני עדתו, כדי לחזק בהם את האמונה
הנוצרית האורתודוכסית.

ד) לטפל בבני עדתו מבחינה רוחנית ולחנכם ולתמוך בהם בכסף כפי שנקבע
בהוראות הסעיפים המתאימים בחוק זה.

ה) לייצג את העדה האורתודוכסית בכל ענייניה עם הממשלה.

פרק שלישי
(הסינוד הקדוש)

ס' 4 -1) - יוקם בפטריארכיה סינוד-קדוש שחבריו הם:
א) הפטריארך יו"ר
ב) המטרנים והבישופים הערביים המכהנים בפועל בכנסיותיהם.
ג) הבישופים בעלי התאר שמסויים להתמנות ע"י הפטריארך.
ד) הארכימנדריטים שימנה אותם הפטריארך כחברים בסינוד בתנאי
1) מספר חברי הסינוד הקדוש ובכללם הפטריארך לא יעלה על
שמונה-עשרה חברים בהתחשב עם ס' (26) להוק זה.
2) הסינוד הקדוש הנוכחי עתה ייחשב כי הורכב כחוק.
3) הזכות לפטריארך בסינוד הקדוש המסכות להחליף כל חבר
מחברי הסינוד במידה ויראה בכך את טובת הפטריארכיה.

2) ישיבות הסינוד הקדוש תתקיימנה כחק בנוכחות שני שליש החברים
ועוד חבר אחד.

3) הסינוד יהיה ארגון מנהלי של הפטריארכיה ויהיה בעל המסכות
לרכוש נכסים, מטלטלים ונכסי דלא ניידי וקבלת הירושות והקדשים
ושמוש בהם, והפטריארך בהיותו נציג הפטריארכיה ובעל הסמכויות
של הפטריארך בסינוד, יהיה בעל סמכות התביעה וההגנה בשם בבתי
המשפט ועשית כל פעולה הנחוצה בהשתמש בזכויותיו ובמלוי חובותיו.

5 - לפטריארך ושינוד יהיו: (הסמכות)

א) הנהלת כל העניינים הנוגעים למטרות הרוחניות של המקומות הקדושים והכנסיות והמנזרים האורתודוכסיים השייכים לפטריארכיה.

ב) הגדרת דרגתם ומקומם של אנשי הכמורה האורתודוכסים השייכים לפטריארכיה והמשרתים והנספחים להם והזכויות הרוחניות של הכמורה והנספחים הנ"ל.

ג) הנהלת כל המקדשים הדתיים האורתודוכסיים ובתי הספר הדתיים ובתי התולים ומוסדות הצדקה השייכים ישירות לפטריארך בסינוד.

ד) הנהלת כל הנכסים השייכים לפטריארך בסינוד והשמוש בהם בהתאם לחוק ולפי תנאי כל שטרי ההקדש הנוגעים להם.

ה) העמדה סכום של אלפים ומאתים לירות ירדניות בשנה מהכנסות הפטריארכיה לרשות המועצה הדתית המקומית של ירושלים המורכבת לפי חוק זה כדי להשתמש בו באופן הנזכר בס' (7א) מחוק זה.

6 - 1) הפטריארך ישב-ראש בכל האספות של הסינוד הקדוש, ואם יבצר ממנו להיות נוכח באיזו אסיפה מהאסיפות מסיבת מחלה או מסיבה אחרת, יעמוד בראש האסיפה בישוף או מטרן או חבר אחר מחברי הסינוד אשר יתמנה ע"י הפטריארך למטרה הנ"ל.

2) כל הפעולות שהפטריארך ינקוט בהן בסינוד וכל העניינים שיובאו בפניו יוחלט עליהם ברוב קולות חברי הסינוד הקדוש ובמקרה וישתוו הקולות תכריע דעת הצד שהפטריארך הצביע עמו.

7 - בבוא הסינוד הקדוש לערוך את התקציב השנתי הכללי של הפטריארכיה יתחשב בהוראות כדלקמן:

א) יוקצב סכום של אלפים ומאתים לירות ירדניות מכלל ההכנסות של הפטריארכיה ויועמד לרשות המועצה המקומית העדתית הירושלמית כדי לשלם קצבות שנתיות לאנשים ולמשפחות העניות אשר לדעת המועצה הנ"ל יהיו זכאים לקבלת התמיכה כדי לשלם את שכר דירותיהם בגובה אשר יקבע ע"י המועצה מזמן לזמן, אם המועצה בכל עת שהיא לצמצם את הקצבות הנ"ל הרי תישאר היתרה לרשותה של המועצה ומותר יהיה לה להוציאה למטרותיה הכלליות.

ב) שליש מהנותר מההכנסות הכלליות לאחר הורדת הסכום הנזכר בסעיף א' הקודם, יוקצב ויועמד לרשות המועצה המעורבת למטרות כדלקמן:

1. להוצאות בתי הספר האזרחיים האורתודוכסיים והקמת בתי ספר כאלה ושמירתם.

2. לטיפול בעניני העדה האורתודוכסית במידה שתאפשרנה הקצבות במסגרת הקצבות האפשריות.

3. להחזקת כנסיות המחוזיות ותקונן וקשוטן.

ג) יתרת ההכנסות הכלליות של הפטריארכיה תוקצב ותועמד לרשות הפטריארך בסינוד, כדי לאפשר לו להשתמש בכל הסמכויות הניתנות והחובות המוטלים עליו, כולל תשלום משכורת בהני הדת באזוריה וגמלאות ליוצאים משרות הדתי או גמלאות לאלמנותיהם, ולהוצאות בתי הספר התאולוגיים הנזכרים (בס' 3) ובניית הכנסיות והמנזרים במסגרת תקציב הפטריארכיה.

ס' 8 - להבהיר יותר את מטרת הסעיף הקודם הרי:-
המונח (ההכנסות הכלליות) פרושו כלל הכנסות הפטריארכיה על כל ארגוניה ומוסדותיה מכל סוג או מקור לאחר הורדת הסכומים כדלקמן:

א) הסכומים שהפטריארכיה משלמת לממשלה או לכל שלטון מקומי בתור מסים או היטלים בהתאם לכל חוק או תקנה בהיות הפטריארכיה בעלת רכוש של כל נכס ונכס החייב בתשלום המסים באופן ישיר.

ב) הסכום שיוצא למעשה על תיקון כל נכס מהנכסים בעלי הכנסות.

ג) סכום הטרחה המדויק לגביית השכר הנ"ל;

ד) סכום של אלפים ומאתים לירות ירדניות שיועמד לרשות המועצה המקומית הדתיה של ירושלים כפי שנזכר (בס' 6) מחוק זה.
מונח (ההכנסות הכלליות) האקטואליות אינן כוללות את ההכנסות מן התרומות הנתרמות לפטריארכיה אשר יותנה להוציאן למטרות מיוחדות או המתנות והצדקות שיתרמו לכנסיות והמקומות הקדושים במטרה לכסות את ההוצאות השוטפות למקומות האלה בתנאי שהכנסות אלה יירשמו לחוד ובתור שכאלו בפנקסי הפטריארכיה.

ס' 9 - הפטריארך בסינוד רשאי להתקין תקנות בנוגע לעניינים כדלקמן בתנאי שהן לא יסתרו את הוראות חוק זה:

א) המשמעת הפנימית לנזירות אחוות הקבר הקדוש הנזכרת בס'(28) - 1-

ב) מועד אסיפות הסינוד ואופן ניהול עבודתו ואסיפותיו.

ג) משמעת כל אנשי הכמורה האורתודוכסיים הכפופים לפטריארכיה והגדרת חובותיהם ואופן מינוים והפסקת עבודתם ופיטורם והענשתם.

פרק רביעי
(המועצה המעורבת)

ס' סע' 1) תורכב מועצה מעורבת כדלהלן:
א) הפטריארך יהיה יו"ר ובשעת העדרו ישבש כיו"ר אדם שהפטריארך ימנהו מבין כלי הקדש במועצה.

ב) סגן יו"ר הילוני, שיבחר ע"י החברים החילוניים הנזכרים בס"ק (ד) מביניהם.

ג) חמישה כלי קודש ירדנים שימונו ע"י הסינוד הקדוש.

ד) שמונה חברים הילוניים ירדנים שיבחרו ע"י תושבי ירדן האורתודכסים לפי השיטה שתקבע בהתאם להוראות חוק זה.

2) אסיפות המועצה המעורבת תהיינה חוקיות, בנוכחות שני שליש מחברי המועצה לפחות. החלטותיה תתקבלנה ברוב של תשעה קולות.

../5

ס' 11 - לפטריארך במועצה יהיו הסמכויות והתפקידים כדלהלן:

א) הנהלת כלל הנכסים השייכים במישרין לפטריארך במועצה והשמוש בהם בהתאם להוראות החוק ותנאי כל שטר־הקדש הנוגע להם.

ב) לעסוד על פרטי התקציב הכללי ולאשר את התקציבים של המועצות העדתיות.

ג) לפקח על ענייני החינוך והתרבות בבתי הספר האורתודוכסיים החילוניים ולמנות את המנהלים והמורים שבהם ולממן את הוצאות בתיה"ס.

ד) מינוי הפקידים השייכים למועצה המעורבת.

ס' 12 - הפטריארך יהיה במועצה אישיות משפטית שיש לה זכות רכישת הנכסים, ניידים ודלא ניידים, וקבלת הירושות וההקדשים והשמוש בהם בהיותו מכוונה על כך למטרה שיש לה קשר עם סמכויות הפטריארך במועצה, או בתפקידיו ולתבוע ולהגן בשמו בפני בתי המשפט ולעשות כל פעולה הדרושה למלוי תפקידיו וסמכויותיו.

ס' 13 - הפטריארך או נציגו בהעדרו, יבצע את כל ההחלטות שיחליט הפטריארך במועצה.

ס' 14 - הפטריארך במועצה, רשאי בהסכמת מועצת המיניסטרים להתקין את התקנות לבצוע סמכויות ותפקידי הפטריארך במועצה בהתאם לחוק זה ובמיוחד בנוגע לעניינים כדלהלן:

א) בחירת חברי המועצה החילונים.

ב) הרכבת המועצות העדתיות המקומיות ודרכי בחירתן והגדרת סמכויותיהן ותפקידיהן.

ג) שאר העניינים הקשורים בניהול ואסיפות המועצה המעורבת והמועצות העדתיות המקומיות או הנוגעת בהם מבחינת הצורה והתוכן.

ס' 15 - הפטריארך במועצה רשאי להעניק לכל מועצה עדתית מקומית את הזכות להשתמש באיזו סמכות מסמכויותיו ולהקדיש למועצה העדתית המקומית ההיא חלק מנכסי הפטריארך במועצה כפי שהפטריארך במועצה ימצא לנחוץ למען תבטח את טובת העדה האורתודוכסים בצורה המתאימה.

פרק חמישי
המועצות העדתיות המקומיות

ס' 16 -

א) הפטריארך במועצה זכאי לכונן מועצות עדתיות מקומיות במקומות שיראה שנחוץ.

ב) תהיה לכל אחת מהמועצות העדתיות המקומיות אישיות משפטית שתיקרא בשם המועצה העדתית המקומית של אותו מקום; ותהיה לה הזכות לרכוש נכסים ניידים ודלא ניידים ולקבל את הירושות וההקדשים, והשמוש בהם כמכוונה למטרה הנובעת מסמכויותיה ותפקידיה.

../6

ס' 17 - תהיה לכל אחת מהמועצות העדתיות המקומיות הסמכויות והתפקידים דלהלן:

א) להשתתף בכל המסבויות ולבצע את כל התפקידים שיעניק לה או יטיל עליה הפטריארך במועצה בהתאם לחוק זה.

ב) לנהל כל הנכסים אשר יעמיד הפטריארך במועצה, או אחר לרשותה.

פרק ששי
בחירת ומינוי הפטריארך והמוטרנים והבישופים העדתיים

ס' 18 -

1) כאשר יתפנה הכס הפטריארכי הירושלמי יתאסף הסינוד הקדוש ויבחר אדם הנהן בסגולות התיאולוגיות הנחוצות מבין המוטרנים או הבישופים השייכים לפטריארכיה הירושלמית להיות ממלא מקום הפטריארך.

2) תוצאות הבחירה תמסרנה מיד לראש הממשלה באמצעות שר הפנים ועם קבלת הנבחר את ההכרה הרשמית ממועצת המיניסטרים, יקבל את התואר "ממלא מקום הכס הפטריארכי" וישתמש בסמכויותיו ותפקידיו.

ס' 19 -

1) ממלא מקום הכס הפטריארכי חייב, מיד, לאחר קבלת ההכרה הרשמית מראש הממשלה, לשלוח הזמנות לכל המוטרנים והבישופים האורתודוכסים השייכים לכס הפטריארכי הירושלמי ושהם אינם חברים בסינוד הקדוש, בהן יודיעם להיות נוכחים במועצת הבחירות כדי להשתתף בפעולת הצעת המועמדים שתתקיים באולם הפטריארכיה בירושלים לא יאוחר מעשרים ואחד ימים מיום שליחת ההזמנות ע"מ להציע את האנשים הראויים להבחר לכס הפטריארכי.

ממלא מקום הפטריארך חייב לשלוח, באותו אופן, חוזרים למועצות העדתיות המקומיות שימונו ע"י המועצה המעורבת ובהם יזמין כל אחת מהמועצות הנ"ל לבחור בכומר נשוי כדי להיות נוכח במועצת המועמדים בתנאי שיחול על המועצה העדתית המקומית של ירושלים לבחור שני כמרים נשואים להיות נוכחים במועצת המועמדים הנ"ל ובתנאי שלא יעלה מספר כל הכמרים הנ"ל על שנים עשרה.

2) מועצת המועמדים תורכב מהסינוד הקדוש ומהבישופים המוזמנים ומהכמרים הנבחרים ע"י המועצה המקומית בהתאם לס"ק (1) מסעיף זה.

3) כל אדם זכאי להבחר לכס הפטריארכי באם מלא התנאים כדלהלן:

א) שהוא בעל אזרחות ירדנית
ב) שגילו יהיה למעלה מארבעים שנה
ג) שיהיה נזיר אורתודוכסי בדרגת מוטרן או בישוף או ארכימנדריט השייך לכס הפטריארכי הירושלמי.
ד) שיודע היטב את השפה הערבית קריאה וכתיבה באחת.

ס' 20 -

1) כל אחד מהנאספים במועצת המועמדים יציע אחד מבין המוטרנים והבישופים והארכימנדריטים השייכים לפטריארכיה שיהיה נחן בכל הסגולות הנחוצות לשם בחירה לכס הפטריארכי.

2) שמות המועמדים יירשמו בפנקס בנוכחות מועצת המועמדים, עליו יחתום ממלא מקום הפטריארך וכל חברי המועצה הנ"ל.

3) ממלא מקום הפטריארך יגיש מיד לרוה"מ רשימה המכילה את שמות המועמדים הנ"ל, ע"מ להביא לידי אשורם.

4) ראש הממשלה יודיע לממלא מקום הפטריארך את החלטתו בקשר לרשימה הנ"ל.

ס' 21 –
1) בקבל ממלא מקום הפטריארך את החלטת ראש הממשלה בהתאם למעיף הקודם ירכיב מועצה כללית המכילה:–

א) הסינוד הקדוש
ב) הארכימנדריטים והארכימנדריטים המתגוררים במנזרים בירושלים
ג) הכמרים הנשואים הנבחרים למועצת המועמדים לפי הוראות ס"ק (1) מעיף (19)

2) המועצה הכללית תבחר שלושה מועמדים מבין האנשים ששמותיהם נכללו ברשימת המועמדים אותם הציעה מועצת המועמדים שאשר אותה ראש הממשלה.

ס' 22 –חברי הסינוד הקדוש יבחרו אדם אחד לכס הפטריארכי מבין שלושה המועמדים שנבחרו לפי הוראות המעיף הקודם, בחירה זו תהיה לפי הנוהג הקיים בשיטת ההצבעה החשאית ורבת ב קולות, אם יהיו הקולות שווים יכריע האר שעמר הצביע ממלא מקום הפטריארך.

ס' 23 –ממלא מקום הפטריארך יודיע לראש הממשלת את שם האיש שנבחר לכס הפטריארכי למתן צו מלכותי לאשור הבחירה, וקביעת הזכויות והפריבילגיות הישנות המסורות לכס הפטריארכי.

ס' 24 –כל אדם שיתמלאו בו התנאים ייבחר להיות מטרן או בישוף:–
א) שהוא בעל אזרחות ירדנית
ב) שהוא נזיר אורתודוכסי וחבר פעיל באחוות הקבר הקדוש
ג) שהוא בעל מידות טובות
ד) שהוא שולט בשפה הערבית בקריאה ובכתיבה.
ה) שהוא מומחה לחוקי הכנסיה האורתודוכסית ועקרונותיהם ודרכי ביצעם.

ס' 25 –אם התפנה כהונת מטרן או בישוף עדתי באחת הדיוסיזות ימנה הפטריארך במועצה מטרן או בישוף לכהונת הנ"ל.

ס' 26 –הפטריארך במועצה ימנה תוך שלוש שנים מתאריך הכנס חוק זה לתוקפו שני מטרנים או שני בישופים ירדניים ערביים ומיד לאחר מינויים יחשבו כשני חברים נוספים בסינוד הקדוש.

פרק השביעי
הדחת הפטריארך וממלא מקומו.

ס' 27 –
1) משרת הפטריארך היא משרה לכל החיים. בהתאם לחוקים הכנסייתיים אפשר להדיח את הפטריארך ולפטרו בגלל אחת מן הסיבות החוקיות כדלהלן:

א) אם גילה חוסר תשומת לב והתחשבות באמונה האורתודוכסית.

. ./8

ב) אם נפגע במום בכל גופו או במחלת רוח המונעת אותו מלמלא את תפקידיו הדתיים והכנסייתיים המנהליים.

2) הדחת הפטריארך והפטריוד צריכה להיות בהסכמתם של:
א) שני שליש מחברי הסינוד הקדוש.

ב) שני שליש מהכמרים הנשואים שהם בעלי זכות ההשתתפות בבחירת הפטריארך ושנבחרו והצביעו באסיפה שנערכה בהתאם להזמנה שהתאספה למטרה זו בתנאי שהחלטת ההדחה תמסר לראש הממשלה ושר הפנים, ושתקבל את הסכמת מועצת המיניסטרים ואישור הוד מעלת המלך.
הסינוד הקדוש ימנה בתקופה בה יקוימו ההליכים הדרושים להדחת הפטריארך, ועדה בת שלושה חברים מהסינוד הקדוש לנהול עניני הפטריארכיה ועם סיום ההדחה באופן סופי, יבטיח הסינוד הקדוש מקום מתאים למגורי הוועדה ולכלכלת חבריה באופן הדרוש ההולם את כבודם.

3) הדחת ממלא המקום הפטריארכי [illegible]
א) מותר לסינוד הקדוש בהסכמת שני שליש חבריו להדיח את ממלא מקום הפטריארך על סמך כל אחת מהסיבות לפיהן ניתן להדיח את הפטריארך.

ב) כאשר ניתנת החלטת של הסינוד הקדוש להדחת ממלא מקום הפטריארך תמסר החלטת ההדחה לראש הממשלה באמצעות שר הפנים כדי לקבל את הסכמת מועצת המיניסטרים.

ג) הסינוד הקדוש ימנה ועדה מורכבת משלשה חברים מחברי הסינוד הקדוש לשם הנהלת ענייני הפטריארכיה לאותה תקופה הדרושה לבצוע הליכי קבלת הסכמה של ממלא מקום הפטריארך ובחירת ממלא מקום חדש.

פרק שמיני
האחוה

1) בפטריארכיה ישנה אחוה שנקראת בשם אחות הקבר הקדוש.

2) בהתחשב במצב הקיים מימי קדם עד היום באחוה הקבר הקדוש, לא יתקבל אדם לאחוה אלא אם הוא ירדני או שקבל את האזרחות הירדנית.

3) הפטריארך בסינוד הקדוש חייב לקבל מספר מתאים מבני העדה האורתודוכסית הערבית השייכים לכס הפטריארכי הירושלמי מבין אלה שיש להם התכונות הדרושות להיות חברים באחוה.

4) מבלי להתחשב בכל הוראות הנוגעות לירושה ולהעברה בכל חוק, הרי חוק זה מכיר בפטריארכיה שהיא היורש היחידי והבלעדי לכל הנפטרים מחברי אחות הקבר הקדוש, וכל רכושם הנייד והדלא נייד מכל מקור שהוא יהיה שייך לפטריארכיה בבעלת זכות הירושה, ואסור לכל חבר מחברי האחוה הנ"ל תהיה אשר תהיה דרגתו הדתית, תהיה לו הרשות לעשות פעולה ברכושו הניידי והדלא ניידי לפי צוואה או מתנה לאחר המוות. וכל צוואה או מתנה מהסוג הנ"ל תיחשב בטלה ומבוטלת

5) אין הפטריארכיה אחראית עבור חוב בלשהו התייבים בו חברי האחוה אלא בסכום ערך הירושה שנשארה אחרי פטירתם.

. ./9

פרק תשיעי
(הוראות פיננסיות וכו')

ס' 29 – הכנסות הפטריארכיה הן כדלהלן:

1) השרת נכסי הפטריארכיה

2) המתנות והנדרים וההתרומות המקומיים כמוף לסיפא של ס' (3) לחוק זה.

3) המתנות וההתרומות המגיעות מחו"ל על בסיס דתי או צדקה.

ס' 30 – לפני אשור התקציב השנתי באופן סופי יוצג בפני המועצה המעורבת התקציב כדי לעמוד עליו ולעיין בו ואם תביעה המועצה המעורבת התנגדות כלשהי להוסר מציאת הצדקה לחלוקת הכספים שהועמדו לרשותה או שאינם מספיקים יועבר הענין למומחה פיננסי אשר יתמנה ע"י מועצת המיניסטרים והחלטתו בענין תהיה סופית.
אין בסעיף זה משום נתינת סמכות למועצה המעורבת להתנגד או להתערב בדרך הוצאת כספים כלשהם מכספי הפטריארכיה חוץ מהכספים שהועמדו לרשותה.

ס' 31 – 1) יוצג התקציב ההוצאות השנתי של כל אחת מן המועצות העדתיות המקומיות בפני הפטריארך במועצה, לאישורו.

2) חשבונות הפטריארך במועצה יבדקו כל שנה ע"י רואי חשבונות שימונו ע"י הפטריארך במועצה.

3) חשבונות הפטריארך בסינוד יבדקו כל שנה ע"י רואי חשבונות שימונו ע"י הפטריארך בסינוד.

4) יוגש הדו"ח של רואי החשבונות בנוגע לכל הכנסות הפטריארכיה ואופן הוצאתן, אל הפטריארך.

ס' 32 – כל נכסי הניידי ודלא ניידי מכל סוג שהו השייכים לפטריארכיה יהיו תלויים בפטריארך וירשמו על שם הפטריארכיה היוונית האורתודוכסית הירושלמית.

ס' 33 – עד מיום בחירת המועצה המעורבת הנזכרת בחוק זה, תמנה מועצת המיניסטרים שמונה אנשים אורתודוכסיים שיהיו החברים החילוניים במועצה הנ"ל בתנאי שבחירת החברים בהתאם לחוק זה תסתיים תוך שלושה חדשים מתאריך תקפן של תקנות הבחירות הנזכר בס' (14)א.

ס' 34 – יבוטלו התקנות העותמניות של הפטריארכיה היוונית בירושלים שהותקנו בתאריך 6 צפר 1282 להגירה וכל התיקונים שנעשו בהן בתקופה הפלשטינאית.

ס' 35 – ראש הממשלה והשרים כל אחד בהתאם לסמכותו ממונים על ביצוע חוק זה.

26.3.1958

חוסין בן טלאל

חתימות: שאר שרי הממשלה.

תורגם ע"י: יוסף מתאל, משרד הדתות, חיפה.

תאריך ______________

מזכר

סווג ______________

אל ש' מילסר אגור ברוך

מאת ממא

הנדון

מבקש לשוחח
לבינו.

[illegible]

מ.מ
24/9

7.67 500/100

מדינת ישראל

משרד הדתות

המחלקה לעדות נוצריות

משרד החוץ
דאר נכנס
13.IX.1967

ב"ה, ירושלים, ד' אלול תשכ"ז
11.9.67
29/1/118
מס'

אל: מר אשל, סגן מנהל כללי, משרד החוץ,
הקריה-ירושלים

הנני להמציא לך ר"ב את תרגום הסעיף 83 של חוק המכס והמבלו הירדני. החוק הנ"ל הוא יותר ליבראלי מאשר החוק הישראלי. כתוצאה מזה יכולים כהני-דת רמי מעלה היושבים בירושלים המזרחית (וגם בגדה המערבית) לטעון שמצבם הורע.

הענין יבוא לדיון בקרוב בישיבה שאליה הוזמן ע"י הנהלת המכס.

בברכה,

ד"ר קולבי
מנהל המחלקה

לוטה

29/1/118

ע ת ו ן   ר ש מ י   לממלכת הירדנית-ההאשמית – מס' 1591
מ-25.1.1962

חוק מס' 1 לשנת 1962   חוק המכס והבלו

פטור גופים ומוסדות המדע, האומנות, הדת והצדקה

סעיף 83 – הדברים המפורטים להלן המיובאים ע"י מוסדות המדע, האומנות, הדת והצדקה, יהיו פטורים ממסים.

א – הכלים והחפצים והמצרכים הרפואיים והמכשירים הנשלחים לבתי-חולים וסנטוריונים ובתי הרושת לרפואות ובתי-מרקחת המנוהלות בשלמות או חלקית ע"י אגודת צדקה ושר הבריאות מאשר שהם כך.

ב – הכלים והמכשירים והרהיטים והמערכות הסכביים והמכונות הקבועות והכלים המשלימות להלן והשמנים והחפצים האחרים ומכשירי החינוך (למעט חומר גלם או מעובד או בלתי שלם המכינים למכירה כפי שהם או לאחר השלמת ועיבוד) הנשלחים לבתי-ספר או למוסדות חינוך למטרות חינוך או מחקר שהם מנוהלים ע"י עדה דתית או ע"י אדם אחראי שקיבל את הסכמת הממשלה ואישור שר החינוך והתרבות שהם בתי-ספר או מוסדות חינוך ומחקר כנ"ל כל עוד שהם מחזיקים בתואר זה.

ג – הדברים האמורים בפסקה (ב) והמלבושים או המזון הנשלחים לבתי-יתומים או מושבי זקנים או בתי חולים במידה וכית-היתומים או מושב הזקנים או בית-החולים מנוהלים ע"י עדה דתית או מוסד צדקה, וכן החפצים הנחוצים המיובאים ע"י אנשי הדת המצורפים למוסדות דתיים או לאגודות צדקה כגון מלבושים, מזון, רפואות ומכשירי כתיבה לכל סוגיהם בתנאי שמחירם לא יעלה על 40 דינרים לשנה.

ד – דברי קישוט וריהוט הנשלחים למקומות הפולחן וכן המזון והמלבושים הנשלחים למנזרים, היינו – הנשלחים לכנסיות לשימוש בטקסים הדתיים בתנאי שלא תעלה הכמות על 300 ליטר לשנה לכל כהן דת.

ה – דברי אומנות ומערכות מדע או אומנות, דוגמאות ודברים בעלי ערך ארכיאולוגי או מדעי הנשלחים למוזיאונים וספריות המנוהלים לטובת הציבור או שהם נספחים למוסד מדעי ואשר יקבלו את אשור הממשלה בשני האופנים.

ו – הכלים ומכשירי המדע המיובאים למטרות חיפוש ומחקר ארכיאולוגי הנשלחים לכל אגודה לארכיאולוגיה שקיבלה את אשור הממשלה.

ז – כל הדברים והמצרכים שמביאים המוסדות המדעיים והאומנותיים ומוסדות הדת והצדקה שהנם נחוצים לשימוש הפרטי ואשר הרשות תשתכנע שהם כך.

ח – חומרי הבנין המיובאים ע"י מוסדות הדת לבנין דתי, פולחן או מנזר או בית-חולים או בית-ספר או בית-יתומים או בית-מחסה לנכים או עניים או חולי רוח בתנאי שמוסדות אלה יהיו מנוהלים ע"י עדה דתית אשר הממשלה תאשר שהם מוסדות כאלה.

נ.ב. המלה רשות המופיעה בס"ק (ז) מוגדרת בסעיף ההגדרות כך רשות = המנהל הכללי או כל פקיד אחר המתמנה בכתב על ידו.

תורגם מערבית ע"י יוסף פתאל, עו"ד.

[illegible]

[illegible]

[illegible] – [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

– [illegible]

[illegible]

[illegible]

29/1/118

עתון רשמי לממלכה הירדנית-ההאשמית - מס' 1591
מ-25.1.1962

חוק מס' 1 לשנת 1962 חוק המכס והבלו

פטור גופים ומוסדות המדע, האומנות, הדת והצדקה

סעיף 83 - הדברים המפורטים להלן המיובאים ע"י מוסדות המדע, האומנות, הדת והצדקה, יהיו פטורים ממכס.

א - הכלים והחפצים והמצרכים הרפואיים והמכשירים הנשלחים לבתי-חולים וסנטוריונים ובתי הורשה לרפואות ובתי-מרקחת המנוהלות בשלמות או חלקית ע"י אגודת צדקה ושר הבריאות מאשר שהם כך.

ב - הכלים והמכשירים והדפוסים והמערכות המכניים והמכונות הקבועות והכלים המשלימות להלן והספרים והחפצים האחרים ומכשירי החינוך (למעט חומר גלם או מעובד או בלתי שלם המגיעים למכירה כפי שהם או לאחר השלמה ועיבוד) הנשלחים לבתי-ספר או למוסדות חינוך למטרות חינוך או מחקר שהם מנוהלים ע"י עדה דתית או ע"י אדם אחראי שקיבל את הסכמת הממשלה ואישור שר החינוך, והמרכבות שהם בתי-ספר או מוסדות חינוך ומחקר בכ"ל כל עוד שהם מחזיקים במאור זה.

ג - הדברים המגדרים בפסקה (ב) והמלבושים או המזון הנשלחים לבתי-יתומים או מושבי זקנים או בתי חולים במידה ובית-היתומים או מושב הזקנים או בית-החולים מנוהלים ע"י עדה דתית או מוסד צדקה, וכן החפצים המוצאים המיובאים ע"י אנשי הדת המצורפים למוסדות דתיים או לאגודות צדקה כגון מלבושים, מזון, רפואות ומכשירים במיבה לכל סוגיהם בתנאי שמחירם לא יעלה על 40 דינרים לשנה.

ד - דברי קישוט וריהוט הנשלחים למקומות הפולחן וכן הבזון והמלבושים הנשלחים למנזרים, חייבו - הנשלחים לכנסיות לשימוש בטקסים הדתיים בתנאי שלא תעלה הכמות על 300 ליטר לשנה לכל כהן דת.

ה - דברי אומנות ומערכות מדע או אומנות, דוגמאות ודברים בעלי ערך ארכיאולוגי או מדעי הנשלחים למוזיאונים וספריות המנוהלים לטובת הציבור או שהם נפתחים למוסד מדעי ואשר יקבלו את אשור הממשלה בשני האופנים.

ו - הכלים ומכשירי המדע המיובאות למטרות חיפוש ומחקר ומחקר ארכיאולוגי הנשלחות לכל אגודה לארכיאולוגית שקיבלה את אשור הממשלה.

ז - כל הדברים והמצרכים שמביאים המוסדות המדעיים והאומנותיים ומוסדות הדת והצדקה שהגם בחוצים לשימושם הפרטי ואשר הרשות תשתכנע שהם כך.

ח - חומרי הבנין המיובאים ע"י מוסדות הדת לבנין דתי, פולחן או מנזר או בית-חולים או בית-ספר או בית-יתומים או בית-מחסה לנכים או עניים או חולי רוח בתנאי שמוסדות אלה יהיו מנוהלים ע"י עדה דתית אשר הממשלה תאשר שהם מוסדות כאלה.

נ.ב.
המלה רשות המופיעה בס"ק(ז) מוגדרת בסעיף ההגדרות כך
רשות = המנהל הכללי או כל פקיד אחר המתמנה בכתבעל ידו.

תורגם מערבית ע"י יוסף פתאל עו"ד

אנו, חוסיין הראשון, מלך הממלכה הירדנית ההאשמית

על סמך סעיף 31 מהחוקה

ובהתאם להחלטת בתי הנכבדים והנבחרים

מאשרים את החוק דנן ומצווים להפיצו ולהכלילו בחוקי המדינה: –

חוק מספר 26 לשנת 1966 חוק ההקדשים ועניני האיסלאם

היוצא בתוקף סעיף 107 מהחוקה.

סעיף 1 – חוק זה נקרא "חוק ההקדשים ועניני האיסלאם לשנת 1966" ויכנס לתוקפו מיום פרסומו ברשומות.

סעיף 2 – המונחים בחוק זה ישאו את המשמעויות דלהלן, אלא אם יצויין אחרת:

א) "הממלכה" פירושה הממלכה הירדנית ההאשמית.
ב) "הממשלה" פירושה ממשלת הממלכה הירדנית ההאשמית.
ג) "ההקדשים ועניני האיסלאם" פירושם הוקפים המוסלמיים בממלכה, המסגדים, בתי הספר והמדרש הדתיים, בתי היתומים והמכללות המשפטיות אשר עליהם מוצאים כספים מתוך תקציב ההקדשים, בתי הקברות המוסלמים, בין שעדיין קוברים בהם ובין אם כבר נמנעה הקבורה בהם, או שמזמן אין קוברים בהם (מונדריסה); עניני העלייה לרגל למכה ועניני מתן חוות הדעת המשפטיות (תפקידי המופתי).
ד) "המועצה" פירושה מועצת ההקדשים והענינים האיסלאמיים הנזכרים בסעיף 4 מחוק זה.
ה) "הנשיא" פירושו אב-בית-דין (קאדי אל-קודאת) או כל שר אשר מועצת השרים תחליט שיש לקשור בו את מחלקת ההקדשים והענינים האיסלאמיים.

סעיף 3 – למחלקת ההקדשים והענינים האיסלאמיים יש אישיות משפטית ועצמאות כספית ומינהלית. היא רשאית להתדיין ולקבוע לה כנציגה בהליכים משפטיים הקשורים בה או לכל מטרה אחרת את התובע הכללי או כל אישיות אחרת אשר היא תקבע אותו למטרה, היא תפעיל את הסמכויות הנקובות בחוק זה ובכל האירגונים או על-פי ההוראות הנובעות מחוק זה.

סעיף 4 – מחלקת ההקדשים והענינים האיסלאמים קשורה לנשיא והיא תנוהל עלידי:

א) מועצת ההקדשים והענינים האיסלאמיים.
ב) מנכ"ל
ב) מנגנון מבצע.

סעיף 5 –

א) – המועצה מורכבת מהנשיא כיו"ר מהמנכ"ל ועוד שלושה חברים.
ב) – המנכ"ל וחברי המועצה יתמנו ויפוטרו לפי החלטת מועצת השרים המלווה בצו מלכותי לפי המלצת הנשיא.
ג) המנגנון המבצע יהיה מורכב ממנהל הדרשה (ועס׳) וההדרכה ומנהל גף המינהל ומהפקידים הנחוצים לניהול העבודה וסמכויותיהם תהיינה מוגדרות על פי תקנה.
ד) הפקידים הנזכרים בתת-סעיף (ג) : מנויים וכל עניניהם יהיו בהתאם לתקנות בפועל לגבי פקידי הממשלה, מועצת השרים רשאית על-פי המלצת המועצה לקבוע תקנות מיוחדות למטרה זו.

./..

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] –

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1 – [illegible]

[illegible] – [illegible]:

a) [illegible]
b) [illegible]
c) [illegible]
d) [illegible]
e) [illegible]

[illegible] – [illegible]

[illegible] 4 – [illegible]:
a) [illegible]
b) [illegible]
c) [illegible]

[illegible] – a) [illegible]
b) [illegible]
c) [illegible]
d) [illegible]

. . ./.

ה) לנשיא תהיינה סמכויותיו של שר, למנכ"ל סמכויותיו של סגן שר ולמועצה סמכויות של ועדת מיון ומנוי פקידים.

ו) יחולו על כל פקידי ההקדשים והענינים האיסלאמים סעיפי חוק הגימלאות האזרחיות מס. 34 לשנת 1959 או כל חוק אחר שיחליף אותו, כאשר התאריך של תחילת השרות לפקידים הנמצאים בעבודה (עם הכנס חוק זה בתוקפו) נקבע ל- 1.5.1951 בתנאי שיועברו הכנסות הגימלאות (המנוכות) ממשכורתיהם אל קופת ההקדשים אשר תיקח על עצמה לשלם את הגימלאות והפיצויים לכל מי שמגיע לו. יש להוציא מתחולת סעיף זה את הפקידים הנוטלים את משכורותיהם מהיחרה הפתוחה בתקציב מחלקת ההקדשים והענינים האיסלאמים ולשם ארגון עניניהם יקבע הסדר מיוחד.

ז) בנוסף לתקופת השרות הנקובה בתת-סעיף (1) יש לחשב את שרות הפקיד (הבאה לאחר יציאתו לגימלאות) במשרד אחר בתור שרות הנושאת זכות פנסיה בין אם נפלה בתוך התקופה הנזכרת או קדמה לה.

<u>סעיף 6</u> - למועצה תהיינה הסמכויות הבאות:

א) להמליץ על קביעת ההסדרים הנחוצים להנהלת העבודה וענייני הפקידים והעברתה למועצת השרים לאישורה.

ב) לאשר את התקציב אשר יוכן על ידי מנהל אגף הכספים בתחילת כל שנה והעברתה לראש הממשלה לאישורו.

ג) לבדוק את ענין החלפת (מכירת?) האדרות ההקדש וארגון החכירה בה ואשור דמי החכירה לתקופות העולות על שלוש שנים ואשור הקמת בנינים על אדמות ההקדשים ועריכת מכירות פומביות לפי הצעת מחיר.

ד) מתן יצוג לקריאות (דהיות) ויפוי כח ופיוס בסכסוכים, והבאתם לידי תווך או לידי בוררות.

ה) בחירת רואי חשבון חוקיים לפקוח על עניני המחלקה והגשת החשבונות השנתיים למועצה ולאשר להם את דמי טרחתם.

ו) הזכות לערוך מלווים ומגביות באשור רוה"מ וקביעת הבנקים אשר ישמו בהם את כספי ההקדשים.

ז) אשור הוצאות סכומים מעל 500 דינר ותשלום דמי כיבודים וסיוע.

<u>סעיף 7</u> - כל עיסקות, פרסומי ורכוש ההקדשים יהיו פטורים ממסים, בולים וגביות מכל סוג שהוא להוציא את המיסים החלים על רכוש שאינו מנוצל על ידי מחלקת ההקדשים ישירות והמיסים החלים על בעלי הכנסות בין אם לאוצר המדינה או לעיריות.

<u>סעיף 8</u> - א) תוקם תחת פקוח המועצה קופה מרכזית לכל הכנסות ההקדשים והענינים האיסלאמיים, אשר ממנה ישולמו ההוצאות המאושרות לפי התקציב השנתי.

ב) חלק מהכנסות הקופה הנקבע בתת-סעיף הקודם ייחשב למה שיוקצה מדי שנה ממס השרותים הסוציאליים לפי תת-סעיף ב' מסעיף 4 מחוק מס. 89 לשנת 1953 או כל תיקון שיחול בו.

<u>סעיף 9</u> - הועברנה למועצה הסמכויות המוגדרות בתת-סעיף א' של סעיף 3 מתקנת מס השרותים הסוציאליים מס. 1 לשנת 1954.

./..

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] – [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] – [illegible]

[illegible] – [illegible]

[illegible]

[illegible] – [illegible]

..\.

סעיף 10 - מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים תארגן את חשבונותיה ופנקסיה לפי עקרונות החשבון המסחרי המודרני או בהתאם לעקרונות הנקוטים בידי משרד האוצר והפנקסים שלה ורשימותיה תהיינה פתוחות לביקורת מצד מוסד ראיית חשבון משפטי ומוכר שהמועצה סומכת עליו, כשם שרשאי ראש הממשלה למנות את לשכת רואי החשבון לבדוק את חשבונות המחלקה ולעיין בפנקסיה ועסקיה.

סעיף 11 - יוקם מוסד כספי מיוחד לקופות היתומים הקשור למחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים ולשם כך מבוטלים הסעיף 11 ו-12 מחוק היתומים מס. 69 לשנת 1953. מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמים תקבל את הסמכויות שניתנו למועצת היתומים לפי החוק דלעיל או לפי כל תקנה היוצאת על פיו. על המועצה לקבוע באשור ועדת השרים את התקנות הנחוצות להנהלת קופות היתומים. פקידי קופות היתומים המועסקים כעת בתאריך פרסום חוק זה ימשיכו לקבל את משכורותיהם מקופת האוצר וישמרו על זכויות הפנסיה שלהם עד אשר יוסדר ענינם בתקנה מיוחדת, בתנאי שישמרו כל זכויותיהם.

סעיף 12 - על מועצת השרים על-פי המלצת המועצה לתקן תקנות מיוחדות לביצוע חוק זה.

סעיף 13 - כל הוראות הייצוג שיצאו מטעם מנכ"ל ההקדשים לפי החוקים הקודמים יראו כאילו יצאו לפי חוק זה.

סעיף 14 - חוק ההקדשים מס. 16 לשנת 1962 וכל התיקונים שבו- בטלים, כן בטלים הסעיפים 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 והתקונים מתוך תקנת מס השרותים הסוציאליים מס. 1 לשנת 1954 וכל התקנות הקודמות הסותרות חוק זה.

סעיף 15 - רוה"מ והממשלה יבצעו חוק זה.

12.5.1966 (חתום)

חוסיין
וכל שריו

UNION DES RELIGIEUSES
DE JORDANIE

LOI SUR L'USAGE DES BIENS IMMEUBLES
PAR LES PERSONNES MORALES.

<u>Loi no61 pour l'année 1953 avec loi amendée no4 pour l'année 1965</u> :

Art. I.- Cette loi s'appelle: loi amendée sur l'usage des biens immeubles par les personnes morales pour l'année 1965. Elle sera lue avec la loi no61 pour l'année 1953 désignée dans les articles suivants par le terme de loi originale, laquelle avec les modifications qui y sont survenues, sont considérées comme une loi unique entrant en vigueur dès sa publication dans la Gazette Officielle.

Art. 2.- Les expressions employées dans cette loi auront les significations suivantes, à moins que le contexte ne le suggère autrement :

L'expression : Association, établissement de bienfaisance, institution religieuse Jordanienne, signifie tout groupement, établissement ou institution constitué à l'intérieur du Royaume Jordanien en conformité avec les lois en vigueur dans le pays et qui ne provient ni ne dépend d'aucun centre étranger situé hors du Royaume.

L'expression : Etablissement de bienfaisance ou société religieuse constituée en dehors du Royaume Jordanien signifie toute association ou société qui provient d'un centre extérieur ou d'une autorité religieuse étrangère, ou lui est rattachée quoiqu'elle soit enregistrée à l'intérieur du Royaume et que ses activités s'y déploient.

Art. 3.- 1- Les Compagnies agraires jordaniennes dont les conditions de fondation exigent que les propriétaires soient des sujets jordaniens et que leurs actions soient enregistrées au nom des propriétaires sus-dits, ont le droit d'acquérir, de posséder des terrains et de les utiliser selon la teneur de leur accord, (contrat) ainsi que de leur règlement reconnus par l'Etat, à condition que les terrains qu'elles désirent posséder ne soient pas situés à l'intérieur de la zone des forteresses ou dans n'importe quelle autre zone où l'Etat considère l'usage des terrains comme cause de préjudice.

2- Quand l'une des sociétés susdites désire vendre ses terrains mentionnés dans le paragraphe précédent, les habitants du village et les propriétaires de terrains adjacents auront le droit de priorité dans l'achat de ces terrains à condition de payer le prix équivalent.

Art. 4.- Les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes ont le droit d'acquérir de posséder et d'utiliser, à l'intérieur des villes et des villages, ce dont elles ont besoin des biens immeubles en propor-

./2

UNION DES RELIGIEUSES
DE JORDANIE

LOI SUR L'USAGE DES BIENS IMMEUBLES
PAR LES PERSONNES MORALES.

__Loi no61 pour l'année 1953 avec loi amendée no4 pour l'année 1965__ :

Art. I.- Cette loi s'appellera loi amendée sur l'usage des biens immeubles par les personnes morales pour l'année 1965. Elle sera lue avec la loi no61 pour l'année 1953 désignée dans les articles suivants par le terme de loi originale, laquelle avec les modifications qui y sont survenues, sont considérées comme une loi unique entrant en vigueur dès sa publication dans la Gazette Officielle.

Art. 2.- Les expressions employées dans cette loi auront les significations suivantes, à moins que le contexte ne le suggère autrement :

L'expression : Association, établissement de bienfaisance, institution religieuse jordanienne, signifie tout groupement établissement ou institution constitué à l'intérieur du Royaume Jordanien en conformité avec les lois en vigueur dans le pays et qui ne provient ni ne dépend d'aucun centre étranger situé hors du Royaume.

L'expression : Etablissement de bienfaisance ou société religieuse constituée en dehors du Royaume Jordanien signifie toute association ou société qui provient d'un centre extérieur ou d'une autorité religieuse étrangère, ou lui est rattachée quoiqu'elle soit enregistrée à l'intérieur du Royaume et que ses activités s'y déploient.

Art. 3.- 1- Les Compagnies agraires jordaniennes dont les conditions de fondation exigent que les propriétaires soient des sujets jordaniens et que leurs actions soient enregistrées au nom des propriétaires sus-dits, ont le droit d'acquérir, de posséder des terrains et de les utiliser selon la teneur de leur accord, (contrat) ainsi que de leur règlement reconnus par l'Etat, à condition que les terrains qu'elles désirent posséder ne soient pas situés à l'intérieur de la zone des forteresses ou dans n'importe quelle autre zone où l'Etat considère l'usage des terrains comme cause de préjudice.

2- Quand l'une des sociétés susdites désire vendre ses terrains mentionnés dans le paragraphe précédent, les habitants du village et les propriétaires de terrains adjacents auront le droit de priorité dans l'achat de ces terrains à condition de payer le prix équivalent.

Art. 4.- Les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes ont le droit d'acquérir de posséder et d'utiliser, à l'intérieur des villes et des villages, ce dont elles ont besoin des biens immeubles en propor-

./2.

tion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Art. 5.- Toute société commerciale, industrielle ou financière constituée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanine Hashémite, a le droit d'acquérir, de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages ce dont elle a besoin des biens immeubles en proportion de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Art. 6.- Il est permis à toute association de bienfaisance ou institution religieuse constituées dans d'autres pays que le Royaume Jordanien Hashémite pourvu qu'elle soit considérée comme personne morale d'après la loi du pays où elle fut constituée et qu'elle soit enregistrée comme telle dans le Royaume Jordanien Hashémite, d'acquérir de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages, ce dont elles a besoin des biens immeubles en proportion des besoins stricts de ces oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps, gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Ce qui a été dit à l'art. 7 de la loi originale est annulé et remplacé par ce qui suit : c/o art. 2-, loi 4 - 65.

Art. 7.- a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, il n'est plus permis à aucun établissement de bienfaisance, institution religieuse ou société, ou association, soit jordanienne soit étrangère, d'acquérir ou de posséder: par achat, testament, legs (don), réservation (Hekr) par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, elles ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé au dedans des murailles de la Vieille Ville de Jérusalem.

b) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles 6 & 8 de la loi originale, et en considération de ce qui a été dit dans le paragraphe précédent cet article, il n'est plus permis à n'importe quel établissement de bienfaisance, institution religieuse, société ou association, soit jordaniens, doit étrangers, d'acquérir ou de posséder; parachat, testament, legs (don), par réservation (hekr)par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, ils ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé à l'intérieur de la zone de la municipalité de Jérusalem ou de la zone de son plan urbain, à moins que le bien commun ne le requière d'après l'avis du Comité mentionné dans l'article 3 du règlement de la présente loi et le décret du Conseil des Ministres.

c) Les établissements, associations, sociétés et institutions mentionnés dans les deux paragraphes précédents, ayant des propriétés immeubles enregistrées en leur nom dans les da-

./3

tion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Art. 5.- Toute société commerciale, industrielle ou financière constituée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanine Hachémite, a le droit d'acquérir, de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages ce dont elle a besoin des biens immeubles en proportion de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Art. 6.- Il est permis à toute association de bienfaisance ou institution religieuse constituées dans d'autres pays que le Royaume Jordanien Hachémite pourvu qu'elle soit considérée comme personne morale d'après la loi du pays où elle fut constituée et qu'elle soit enregistrée comme telle dans le Royaume Jordanien Hachémite, d'acquérir de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages, ce dont elles a besoin des biens immeubles en proportion des besoins stricts de ces oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps, gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Ce qui a été dit à l'art. 7 de la loi originale est annulé et remplacé par ce qui suit : c/o art. 2-, loi 4 - 65.

Art. 7.- a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, il n'est plus permis à aucun établissement de bienfaisance, institution religieuse ou société, ou association, soit jordanienne soit étrangère, d'acquérir ou de posséder: par achat, testament, legs (don), réservation (Hekr) par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, elles ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé au dedans des murailles de la Vieille Ville de Jérusalem.

b) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles 6 & 8 de la loi originale, et en considération de ce qui a été dit dans le paragraphe précédent cet article, il n'est plus permis à n'importe quel établissement de bienfaisance, institution religieuse, société ou association, soit jordanienne, doit étrangère, d'acquérir ou de posséder: parachat, testament, legs (don), par réservation (Hekr)par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, ils ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé à l'intérieur de la zone de la municipalité de Jérusalem ou de la zone de son plan urbain, à moins que le bien commun ne le requière d'après l'avis du Comité mentionné dans l'article 3 du règlement de la présente loi et le décret du Conseil des Ministres.

c) Les établissements, associations, sociétés et institutions mentionnés dans les deux paragraphes précédents, ayant des propriétés immeubles enregistrées en leur nom dans les ca-

/3.

dastres lors de la promulgation de cette loi, ont le droit de les administrer comme par le passé.

Arti. 8.- a) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles, 4, 5, & 6 de la loi originale, les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes et toute société commerciale, industrielle ou financière, fondée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume jordanien hashémite, comme aussi toute autre association de bienfaisance ou institution religieuse fondée en dehors du Royaume jordanien hashémite et considérée comme "personne morale" selon la loi du pays où elle a été fondée, puis enregistrée dans le Royaume Jordanien Hashémite, ont le droit- par un décret du Conseil des Ministres d'acquérir, d'utiliser et de posséder, en dehors des villes et villages, ce dont elles ont besoin en fait de biens immeubles en proportion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

b) Les terrains que les établissements de bienfaisance et les institutions religieuses soit jordaniennes, soit fondés au dehors, possèdent avant la promulgation de cette loi, peuvent être enregistrés en leur nom.

Pour les terrains de l'Etat loués aux institutions et établissements susdits avant la promulgation de cette loi, il appartient au Conseil des Ministres de considérer le renouvellement du loyer à l'expiration de son temps, pour une une nouvelle période qu'il jugera convenable, ou bien il pourra la louer à d'autres.

c) Le Conseil des Ministres tranchera les questions démontrées dans les art. 4, 5, 6 & 7 et au paragraphe a de cet article. Sa décision est considérée comme définitive.

Article.9.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses qui demandent l'enregistrement d'après les art. 5, 6, & 7 doivent présenter une demande au Ministère de la Justice, accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme au monopole (privilège) dont jouit la société, des règlements internes de l'établissement de bienfaisance ou de l'institution religieuse ou bien des conditions de sa formation ou n'importe quel autre document qui certifie ce qui a été mentionné :

2 - Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite, déléguée pour représenter la société, l'établissement ou l'institution religieuse et en administrer les oeuvres.

Art. 10.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses, qui n'ayant pas été préalablement enregistrés au Ministère de la Justice, et qui désirent obtenir le permis de devenir propriétaires de biens immeubles selon les règlements de cette loi, doivent présenter au Ministère de la Justice (et qui désirent obtenir le permis de devenir) une requête d'enregistrement accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme du contrat de fondation et des règlements ou un document dont la teneur a servi de base pour sa fondation.

d'autres lors de la promulgation de cette loi, ont le droit de les administrer comme par le passé.

Art. 8.- a) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles, 4, 5, & 6 de la loi originale, les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes et toute société commerciale, industrielle ou financière, fondée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanien hachémite, comme aussi toute autre association de bienfaisance ou institution religieuse fondée en dehors du Royaume Jordanien hachémite et considérée comme "personne morale" selon la loi du pays où elle a été fondée, puis enregistrée dans le Royaume Jordanien Hachémite, ont le droit- par un décret du Conseil des Ministres d'acquérir, d'utiliser et de posséder, en dehors des villes et villages, ce dont elles ont besoin en fait de biens immeubles en proportion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

b) Les terrains que les établissements de bienfaisance et les institutions religieuses soit jordaniennes, soit fondées au dehors, possèdent avant la promulgation de cette loi, peuvent être enregistrés en leur nom.

Pour les terrains de l'Etat loués aux institutions et établissements susdits avant la promulgation de cette loi, il appartient au Conseil des Ministres de considérer le renouvellement du loyer à l'expiration de son temps, pour une une nouvelle période qu'il jugera convenable, ou bien il pourra la louer à d'autres.

c) Le Conseil des Ministres tranchera les questions démontrées dans les art. 4, 5, 6 & 7 et au paragraphe a de cet article. Sa décision est considérée comme définitive.

Article 9.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses qui demandent l'enregistrement d'après les art. 5, 6, & 7 doivent présenter une demande au Ministère de la Justice, accompagnée des documents suivants :

1 - Une copie conforme au monopole (privilège) dont jouit la société, des règlements internes de l'établissement de bienfaisance ou de l'institution religieuse ou bien des conditions de sa formation ou n'importe quel autre document qui certifie ce qui a été mentionné :

2 - Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hachémite, délégués pour représenter la société, l'établissement ou l'institution religieuse et en administrer les oeuvres.

Art. 10.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses, qui n'ayant pas été préalablement enregistrés au Ministère de la Justice, et qui désirent obtenir le permis de devenir propriétaires de biens immeubles selon les règlements de cette loi, doivent présenter au Ministère de la Justice (et qui désirent obtenir le permis de devenir) une requête d'enregistrement accompagnée des documents suivants :

1 - Une copie conforme du contrat de fondation et des règlements ou un document dont la teneur a servi de base pour sa fondation.

./4.

2- Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite et déléguées pour la représenter et pour l'administrer.

3 - Cinq dinars comme taxe d'enregistrement.

Art. 11.- Toute société, établissement de bienfaisance ou institution religieuse qui devient propriétaire de biens immeubles d'après les art. 4, 5, 6 & 7 (4 à 7) de cette loi, est considérée comme soumise à toutes les lois et les règlements du Royaume Jordanien Hashémite en ce qui se rapporte à l'usage des biens immeubles et est obligée de payer les impôts et taxes prescrits ou à venir. Elle doit se soumettre aussi à la compétence des cours de Justice jordanienne dans toutes les questions et tous les problèmes qui sont en relation avec les biens en question.

Art. 12.- Ce qui a été dit dans l'art. 12 de la loi originale sera annulé et remplacé par ce qui suit : (art. 3, loi no4 - 1965).

a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, le Ministre des Finances, Terrestet Arpentage aura à sa disposition un registre complet où il spécifiera les qualifications et les buts des établissements de bienfaisance, des institutions religieuses, des sociétés et des associations, soit jordaniennes soit autres, et ce qu'elles possèdent ou utilisent de biens immeubles.

b) Le Conseil des Ministres doit établir un Comité spécial qui sera formé : du Ministre des Finances, du Ministre de l'Economie, du Ministre de l'Intérieur, du Juge Suprême de la Cour de Cassation, du Mouhafwz de Jérusalem et du Directeur des Terrains et Arpentage pour donner leur avis en conformité avec l'article 2 de cette loi et pour examiner le registre mentionné au paragraphe a de cet article dans le but de s'assurer que : ce que possèdent, utilisent ou acquièrent les associations, établissements, sociétés et institutions soit Jordaniennes, soit autres, de biens immeubles ne dépasse pas la proportion de leurs oeuvres.

c) Si le Comité mentionné au paragraphe b de cet article est convaincu que n'importe quel établissement, association, société ou institution, possède des biens immeubles, plus qu'elle n'en a besoin pour ses oeuvres, le Comité a le droit de décréter la vente aux enchères de ces biens excédents puis rendre le prix aux propriétaires de cet établissement, association, société ou institution concernée, après en avoir déduit les frais de vente et autres dépenses.

Art. 13.- Seront abolies :

1 - La loi Ottomane temporaire datée du 22 Rabi el Awal en l'année 1331, concernant l'usage des biens immeubles par les personnes morales.

2- La loi jordanienne en date du 23 Rajab de l'année 1345 qui correspond au 26 janvier 1927, publiée dans le no 149 de la Gazette Officielle.

3- Toute autre loi jordanienne, ottomane ou palestinienne publiée avant l'émanation de cette loi dans la mesure où les prescriptions desdites lois sont contraires à celles de la présente loi.

Art. 14.- Le Premier Ministre, les Ministres de la Justice et des Finances sont responsables de l'exécution de cette loi.

Loi originale 25/31953

Loi amendée 5/1/1965

R E G L E M E N T

des Institutions hôtelières et de leur surveillanse
n° 45 pr. l'année 1966

Classification, Licence, Inspection, Prescriptions Générales:

ART. 1 - Ce règlement s'appelle: Règlement des Institutions Hôtelières et de leur surveillance pour l'année 1966. Il entrera en vigueur dès sa publication dans la Gazette officielle.

CHAPITRE I

DEFINITIONS

ART. 2 - Les mots et expressions suivants ont leur signification propre à moins que le contexte n'indique le contraire:

a) L'autorité: l'autorité du Tourisme,

b) Le Conseil: Le Conseil administratif de l'autorité du Tourisme;

c) Le Président: le Président du Conseil administratif de l'autorité du Tourisme.

d) Le Directeur: le Directeur général de l'autorité du Tourisme ou son remplaçant, ou le délégué par écrit de l'un d'eux.

e) Institution Hôtelière: toute place ouverte à tous ou privée qui reçoit des hôtes et leur prépare le coucher avec ou sans la nourriture. Elle comprend: les hôtels, les pensions et les hospices.

f) Hôtel: oute place qui prépare 16 chambres ou davantage pour dormir avec ou sans le manger.

g) Pension: tout lieu qui prépare 15 chambres ou moins pour coucher avec ou sans nourriture;

h) Hospice: Tout lieu préparé à recevoir des visiteurs et dépendant d'une institution religieuse ou de bienfaisance et qui travaille sous son contrôle et dont le but fondamental n'est pas le gain commercial;

i) Hôte: Tout pèlerin ou visiteur reçu par l'institution hôtelière pour y coucher;

j) Le propriétaire de l'Institution: celui à qui revient l'usufruit de l'Institution ou n'importe quel moyen.

k) Le coucher: fournir le lit dans une chambre à coucher; nettoyer ladite chambre et offrir le service nécessaire;

l) Le coucher et le petit déjeuner: le coucher avec repas du matin;

m) Le coucher et la demi-pension: le coucher, le petit déjeuner et un autre repas qui serait ou le repas de midi ou celui du soir;

n) Le coucher et la pension complète: le coucher avec trois repas: le petit déjeuner, le repas de midi et celui du soir;

o) Le prix officiel: Ce qu'on paye pour le coucher, les repas, le service et le pourcentage, global proportionné au nombre de personnes du groupe;

CHAPITRE 2

CLASSIFICATION

ART. 3 - a) Les hôtels se divisent en deux catégories: classifiés et non-classifiés;

b) Les écoles classifiées se subdivisent en cinq catégories figurées par des étoiles pour en distinguer le niveau;

c) Le Conseil classifie les institutions hôtelières d'après les recommandations d'un Comité de classification désigné par le Président, après avis du Directeur. Le Comité doit tenir compte dans ses recommandations, des bases de la classification.

d) Le Comité de la classification a le droit de visiter toute Institution hôtelière, l'inspecter et obtenir à son sujet tou les informations qu'elle trouve nécessaires pour accomplir s travail.

e) Le Comité peut, d'après l'avis du Président, ré-examiner la classification des institutions hôtelières toutes les fois q la nécessité l'exige. Il peut aussi élever ou abaisser le deg de n'importe quelle institution hospitalière.

ART. 4 - Le Directeur envoie, par poste recommandée, au propriétaire de l'Institution, un avis écrit pour lui faire savoir la décision d Conseil en ce qui concerne la classification de son institution.

ART. 5 - a) Le propriétaire d'une institution hôtelière classifiée offici lement ne peut publier par un moyen quelconque que son institution fait partie d'une catégorie autre que celle qui lui revient par décision du Conseil.

b) Le propriétaire d'une institution hôtelière non classifiée ne peut publier par un moyen quelconque que son institution e parmi les institutions classifiées.

c) Le propriétaire d'une institution ne peut y mettre une enseig qui la démontre comme un hôtel, tandis qu'elle est une pension ou un hospice et vice versa d'après la définition mentionnée dans ce règlement. De même, il ne peut mentionner cela dans s registres, ses documents, sa correspondance ou dans d'autres sujets de propagande.

CHAPITRE 3

LICENCES

ART. 6 - a) Aucun individu ne peut faire fructifier une institution hôtelière avant d'avoir obtenu la licence requise selon les prescriptions de ce règlement.

b) La demande de la licence (contenant le nom commercial et les détails suffisants) est présentée au Directeur. Celui-ci la présente au Conseil avec ses observations. Le Conseil a le droit de refuser la demande ou d'accorder l'approbation sans d donner les raisons.

ART. 7 - a) Les taxes suivantes seront payées pour l'obtention ou le renouvellement de la licence:

Hôtel classifié, catégorie 5 étoiles:	75 dinars
" " " 4 "	60 "
" " " 3 "	45 "
" " " 2 "	30 "
" " " 1 "	15 "

Hôtel non classifé	10 dinars
Pension	15 "
Hospice	30 "

b) Le Directeur, après avoir reçu la taxe déterminée, octroie la licence selon le modèle préparé à ce sujet.

c) La taxe de la licence est payée en entier pour une période quelconque de l'année. La licence reste valide jusqu'à la fin de l'année financière à condition qu'on observe (tienne compte) en cela la Loi de l'année financière pour l'année 1956.

d) La licence doit être renouvelée dans l'intervalle des deux premiers mois de l'année financière.

e) La licence ne sera octroyée que quand l'institution aura obtenu les autres licences nécessaires d'après les autres lois et réglements.

f) La licence sera affichée dans un lieu bien en vue.

ART. 8 - Le Conseil peut approuver ou refuser le nom que le propriétaire choisit pour son institution. Une fois approuvé, ce nom ne peut être changé sans le consentement du Conseil.

ART. 9 - Le propriétaire de l'Institution hôtelière doit informer l'autorité de tout changement fondamental dans l'institution, et cela dans l'espace de deux semaines de la date du changement.

CHAPITRE 4

PRIX OFFICIELS

ART. 10 - a) Les prix qu'exige l'Institution hôtelière seront déterminés par une décision du Conseil.

b) Le Conseil établit le maximum et le minimum du prix pour chacune des catégories des hôtels classifiés.

ART. 11 - a) Après que le Conseil aura décrété le prix, le Directeur enverra au propriétaire de l'Institution avis écrit par poste recommandée, dans dans lequel il lui demande de spécifier les prix qu'il désire réclamer mais dans les limites du prix officiel décidé par le Conseil. Le propriétaire de l'Institution doit fixer les prix dans l'intervalle de deux semaines après la date de sa réception de l'avis. S'il reste en retard, alors le Directeur aura le droit de lui fixer les prix à exiger et auxquels il doit se limiter.

b) Le propriétaire de l'institution doit signer le barème des prix officiels que l'autorité publiera sur une liste dite: "liste des prix officiels" écrite en deux langues: Arabe et Anglais, signée par le Directeur et cachetée par l'autorité.

c) Dans le cas où on ne parvient pas à s'accorder à fixer les prix pour une institution, le Directeur peut renvoyer l'affaire au Conseil pour qu'il décide ce qu'il trouve convenable. Alors sa décision sera obligatoire.

d) Le propriétaire de l'institution hôtelière qui a reçu la liste des prix officiels, doit s'y conformer, en imprimer les copies nécessaires selon les instructions du Président, et en exposer une copie dans chaque chambre à coucher et dans la salle de réception. Le propriétaire de l'Institution est responsable de son authenticité, et il ne peut exposer n'importe quelle autre liste.

ART. 12 - a) Le propriétaire de l'institution ne peut réclamer des rétributions supplémentaires pour n'importe quelles affaires ou quels services mentionnés dans la liste des prix officiels, ou bien que, d'accord avec d'autres, il réclame des prix différents de ceux mentionnés dans

la liste des prix officiels et propres à son institution.

b) Le propriétaire de l'institution hôtelière ne peut dire qu'il demand des prix autres que ceux mentionnés dans la liste des prix officiels qui lui est assignée.

ART. 13 - Le propriétaire d'une institution hôtelière qui a mentionné dans la liste des prix officiels propre à son institution qu'il offre le le coucher, le c oucher avec le petit déjeuner, le coucher avec la demi-pension, le coucher avec pension complète, ne peut refuser d'accepter des hôtes se conformant aux conditions prescrites pour son institution.

ART. 14 - Le Directeur peut présenter au Conseil ses observations en vue de modifier le prix des institutions hôtelières ou de l'une d'elles. La décision du Conseil à cet effet, sera définitive.

CHAPITRE 5

L'INSPECTION

ART. 15 - a) Le Directeur peut entrer dans toute institution hôtelière existante ou en train de se construire ou n'importe quel autre lieu qui reçoit des hôtes pour coucher, l'inspecter, vérifier ses documents, registres et toute autre affaire en rapport avec le logement des hôtes de même le propriétaire de l'institution du lieu ou le responsable doit lui faire toutes les facilités dans ce but.

b) Le Directeur a le droit d'examiner toute affaire, plainte ou contestation présentée par un hôte ou par un autre individu. Il peut confisquer ou retenir les biens, les marchandises, les cahiers ou autre documents, ceci dans le cas où il doute de la transgression de ce règlement et les présenter à l'autorité officielle compétente.

CHAPITRE 6

PRESCRIPTIONS GENERALES

ART. 16 - L'institution hôtelière doit:

a) Conserver des cahiers, des regristres et des comptes réguliers pour ses oeuvres.

b) Fournir à l'autorité toutes les informations et les statistiques requises.

ART. 17 - Il n'est pas permis d'employer ou de faire travailler quelqu'un dans les sections spéciales à la préparation de la nourriture, de la boisson et au service de table pour les visiteurs et les hôtes, s'il ne possède pas un certificat médical qui prouve qu'il est exemp de maladies. L'institution doit présenter à l'autorité une fois par an un aperçu des noms des employés avec leurs certificats sanitaire

ART. 18 - L'institution doit fournir à chaque client ou hôte une liste qui indique les différents services qu'elle lui a présentés et le prix qu'elle a demandé pour chaque service. Elle doit lui donner un reçu cacheté, daté et signé par le responsable.

ART. 19 - L'institution hôtelière doit avoir une caisse pour y déposer les objets précieux des hôtes. Cela doit être déclaré aux ghôtes.

ART. 20 - L'institution hôtelière doit:

a) avoir une enseigne qui porte clairement le nom de l'institution en langue Arabe et Anglaise ou Française selon ce qui fut demandé

dans les démarches pour la license. Ce nom doit aussi paraître dans les factures, la correspondance, les registres et les publications de l'Institution.

b) Désigner les heures de repas et le publier par une notice imprimée en arabe et anglais ou français, qu'elle placera dans des places bien en vue et dans les salles à manger.

ART. 21 - Le Directeur peut, avec l'approbation du Conseil, contrôler les mesures de capacité pour les boissons alcooliques dans les instituti hôtelières et en fixer les prix. Ces institutions doivent s'astreindr à cela. Le Directeur pourra se faire aider par un Comité d'experts en cette matière.

ART. 22 - Tout en ayant égard aux prescriptions de ce règlement, le Présid peut d'après l'avis du Conseil, édicter les instructions qu'il croit utiles pour organiser l'oeuvre des institutions hôtelières, en élever niveau et améliorer leurs relations avec les autres industries touris ques.

ART. 23 - On donne aux bureaux actuellement existants un délai de trois mois à dater de la promulgation de ce réglement pour se parfaire se conformer aux exigences de ses prescriptions.

ART. 25 - Celui qui transgresse les prescriptions de ce règlement ou les instructions émises en rapport avec lui, subira la sentence édicté dans le paragraphe (c) de l'art. 10 de la loi temporaire du Tourisme n° 45 pour l'année 1965.

ART. 25 - Tous les règlements, décisions et instructions donnés avant ce ce réglement et ayant rapport aux Institutions hôtelières et leur contrôle, seront abolis.

\# # # #

- בלונדון ובמרסיי ערך הנוער היהודי נשף ריקודים

- ברחבי ארה"ב וקנדה יצא מלוה הפיתוח במבצע "מזומנמים" החל ביום הולדתו של ב.ג. ולמשך החדשים אוקטובר-נובמבר.

4. באמצעי התקשורת למיניהן הובלט יום הולדתו של בן-גוריון ביותר. באמצעות חתן היובל זכתה ישראל בכיסוי טוב ובתדמית חיובית של עם משתחרר, שואף לקידמה בחברה ובמדע עם אשר פניו לשלום ולפיתוח.

סירטון הטלביזיה האילם, הקצר אשר הפקנו ושלחנו ב-100 עותקים לנציגויות, זכה להצלחה מירבית. הסרט הוקרן כמעט בכל המקומות בהן קליטת טלביזיה, לרב מחוץ מתכנית [illegible] היום (כלומר בשעה ההאזנה הטובה ביותר). בכמה מקומות הוקרן הסרט יותר מפעם. הנציגויות בארה"ב היו זקוקות ליותר עותקים והיו מעדיפים סירטון בצבע.

ההנהלה מעשות הפיקו תכניות טלביזיה ורדיו משלהן:
- בברן שודרה תכנית רדיו של 45 דקות
- בבון ברשת השלישית התקיימה תכנית טלביזיה בת שעה, כולל ראיון עם ב.ג.
  ברדיו בוואריה שידר רולף שלום תכנית של שעה.

גזרי עתונים רבים התקבלו מן העולם כולו. העתונות דווחה על השׂשה באוקטובר עצמו פפי שנחוג בשדה בוקר ועל ישיבת הכנסת החגיגית תוך ציון נוכחות הנשיא והגברת מאיר במעמדים אלה. רב העתונים הוסיפו מאמרי הערכה, בין של כתביהם בין של הסוכנויות; הכתבה ב"לוק" זכתה לתפוצה מירבית. כן הופיעו מאמרי ביקורת על ספרו האחרון של ב.ג. "ישראל".
הרושם המתקבל אצלנו הוא כי תשומת הלב הגדולה ביותר ניתנה משום מה בעתוני שוייץ ומקסיקו.
כל העתונות היהודית ציינה את יום ההולדה.
העתונים (הכלליים) כינו את בן-גוריון "נביא", "קול קורא במדבר" והשוו אותו לצ'רצ'יל ולדה-גול. רב המאמרים היו מלווים תמונות מאלה ששלחנו ומאלה שהיו בידי המערכות.
התמונה הנפוצה ביותר היא זו של הכרזת המדינה במוזיאון תל-אביב. עתונות דרום אפריקה הכללית התעלמה מן האירוע לחלוטין.
אוסף של גזרי העתונות הומצא לדוד בן-גוריון.

לנציגויות סופקה באדגרפיה של ב.ג. בשלוש השפות העיקריות, לוח קצר של אירועי חייו ותמונות. הביאוגרפיה, אשר הומצאה לנו על ידי ועדת בן-גוריון, היתה, כנראה, ארוכה מדי מנקודת ראות שימושה בידי חלק מהנציגויות, בפרט הקטנות. כמו כן הומצאה לנציגויות רשימה ביבליוגרפית במחשבה כי היערכנה תערוכות של ספרי בן-גוריון ושל ספרים אשר נכתבו עליו.
לפנמה נשלח במשלוח מיוחד הסרט המסחרי על בן גוריון.

לרוע המזל, הגיע החומר לחלק מהנציגויות באיחור, בשל קשיי משלוח ותקלות טכניות במשרד עצמו ובשל שביתה בנמל התעופה פרים. אנו מצטערים על כל התקלות.

דו"ח זה נרשם מתוך דיווחים שהתקבלו במשרדנו, במידה וחברים ירצו להוסיף הערות ודוחות נשמח לקבלם.

אני רוצה בהזדמנות זאת להודות לכולם על שיתוף הפעולה ולציין במיוחד את מזכירות "הסברה" ו"אירופה ב'" על עזרתן.

ב ב ר כ ה,

אסתר הרליץ

תפוצה: סמנכ"ל קדרון
מחלקות המשרד
כל הנציגויות
מנהל הסברה

ירחון החובל

1968

אגד מלחים

23/XII/71

UNION DES RELIGIEUSES
DE JORDANIE

LOI SUR L'USAGE DES BIENS IMMEUBLES
PAR LES PERSONNES MORALES.

Loi no61 pour l'année 1953 avec loi amendée no4 pour l'année 1965 :

Art. I.- Cette loi s'appelle: loi amendée sur l'usage des biens immeubles par les personnes morales pour l'année 1965. Elle sera lue avec la loi no61 pour l'année 1953 désignée dans les articles suivants par le terme de loi originale, laquelle avec les modifications qui y sont survenues, sont considérées comme une loi unique entrant en vigueur dès sa publication dans la Gazette Officielle.

Art. 2.- Les expressions employées dans cette loi auront les significations suivantes, à moins que le contexte ne le suggère autrement :

L'expression : Association, établissement de bienfaisance, institution religieuse Jordanienne, signifie tout groupement, établissement ou institution constitué à l'intérieur du Royaume Jordanien en conformité avec les lois en vigueur dans le pays et qui ne provient ni ne dépend d'aucun centre étranger situé hors du Royaume.

L'expression : Etablissement de bienfaisance ou société religieuse constituée en dehors du Royaume Jordanien signifie toute association ou société qui provient d'un centre extérieur ou d'une autorité religieuse étrangère, ou lui est rattachée quoiqu'elle soit enregistrée à l'intérieur du Royaume et que ses activités s'y déploient.

Art. 3.- 1- Les Compagnies agraires jordaniennes dont les conditions de fondation exigent que les propriétaires soient des sujets jordaniens et que leurs actions soient enregistrées au nom des propriétaires sus-dits, ont le droit d'acquérir, de posséder des terrains et de les utiliser selon la teneur de leur accord, (contrat) ainsi que de leur règlement reconnus par l'Etat, à condition que les terrains qu'elles désirent posséder ne soient pas situés à l'intérieur de la zone des forteresses ou dans n'importe quelle autre zone où l'Etat considère l'usage des terrains comme cause de préjudice.

2- Quand l'une des sociétés susdites désire vendre ses terrains mentionnés dans le paragraphe précédent, les habitants du village et les propriétaires de terrains adjacents auront le droit de priorité dans l'achat de ces terrains à condition de payer le prix équivalent.

Art. 4.- Les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes ont le droit d'acquérir de posséder et d'utiliser, à l'intérieur des villes et des villages, ce dont elles ont besoin des biens immeubles en propor-

tion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Art. 5.- Toute société commerciale, industrielle ou financière constituée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume Jordanine Hashémite, a le droit d'acquérir, de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages ce dont elle a besoin des biens immeubles en proportion de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Art. 6.- Il est permis à toute association de bienfaisance ou institution religieuse constituées dans d'autres pays que le Royamme Jordanien Hashémite pourvu qu'elle soit considérée comme personne morale d'après la loi du pays où elle fut constituée et qu'elle soit enregistrée comme telle dans le Royaume Jordanien Hashémite, d'acquérir de posséder et d'utiliser - par un décret du Conseil des Ministres - à l'intérieur des villes et villages, ce dont elles a besoin des biens immeubles en proportion des besoins stricts de ces oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement dans un but de possession ou de commerce.

Les sociétés et institutions mentionnées ci-dessus, qui ont des terrains enregistrés au cadastre en leur nom et qui en disposent depuis longtemps, gardent le droit d'en disposer comme par le passé.

Ce qui a été dit à l'art. 7 de la loi originale est annulé et remplacé parce qui suit : c/o art. 2-, loi 4 - 65.

Art. 7.- a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, il n'est plus permis à aucun établissement de bienfaisance, institution religieuse ou société, ou association, soit jordanienne soit étrangère, d'acquérir ou de posséder: par achat, testament, legs (don), réservation (Hekr) par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, elles ne peuvent disposer directement ou indirectement de tout immeuble situé au dedans des murailles de la Vieille Ville de Jérusalem.

b) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles 6 & 8 de la loi originale, et en considération de ce qui a été dit dans le paragraphe précédent cet article, il n'est plus permis à n'importe quel établissement de bienfaisance, institution religieuse, société ou association, soit jordaniens, doit étrangers, d'acquérir ou de posséder; parachat, testament, legs (don), par réservation (hekr)par wakf (legs pieux) ou par n'importe quel autre moyen. De même, ils ne peuvent disposer directement ou indirectement dé tout immeuble situé à l'intérieur de la zone de la municipalité de Jérusalem ou de la zone de son plan urbain, à moins que le bien commun ne le requière d'après l'avis du Comité mentionné dans l'article 3 du règlement de la présente loi et le décret du Conseil des Ministres.

c) Les établissements, associations, sociétés et institutions mentionnés dans les deux paragraphes précédents, ayant des propriétés immeubles enregistrées en leur nom dans les ca-

./3

dastres lors de la promulgation de cette loi, ont le droit de les administrer comme par le passé.

Arti. 8.6 a) Nonobstant ce qui a été dit dans les articles, 4, 5, & 6 de la loi originale, les associations, sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses jordaniennes et toute société commerciale, industrielle ou financière, fondée dans d'autres pays et enregistrée dans le Royaume jordanien hashémite, comme aussi toute autre association de bienfaisance ou institution religieuse fondée en dehors du Royaume jordanien hashémite et considérée comme "personne morale" selon la loi du pays où elle a été fondée, puis enregistrée dans le Royaume Jordanien Hashémite, ont le droit- par un décret du Conseil des Ministres d'acquérir, d'utiliser et de posséder, en dehors des villes et villages, ce dont elles ont besoin en fait de biens immeubles en proportion des besoins stricts de leurs oeuvres, à condition que l'acquisition de ces biens ne soit pas exclusivement pour la possession ou le commerce.

b) Les terrains que les établissements de bienfaisance et les institutions religieuses soit jordaniennes, soit fondés au dehors, possèdent avant la promulgation de cette loi, peuvent être enregistrés en leur nom.

Pour les terrains de l'Etat loués aux institutions et établissements susdits avant la promulgation de cette loi, il appartient au Conseil des Ministres de considérer le renouvellement du loyer à l'expiration de son temps, pour une une nouvelle période qu'il jugera convenable, ou bien il pourra la louer à d'autres.

c) Le Conseil des Ministres tranchera les questions démontrées dans les art. 4, 5, 6 & 7 et au paragraphe a de cet article. Sa décision est considérée comme définitive.

Article.9.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses qui demandent l'enregistrement d'après les art. 5, 6, & 7 doivent présenter une demande au Ministère de la Justice, accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme au monopole (privilège) dont jouit la société, des règlements internes de l'établissement de bienfaisance ou de l'institution religieuse ou bien des conditions de sa formation ou n'importe quel autre document qui certifie ce qui a été mentionné :

2 - Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite, déléguée pour représenter la société, l'établissement ou l'institution religieuse et en administrer les oeuvres.

Art. 10.- Les sociétés, établissements de bienfaisance et institutions religieuses, qui n'ayant pas été préalablement enregistrés au Ministère de la Justice, et qui désirent obtenir le permis de devenir propriétaires de biens immeubles selon les règlements de cette loi, doivent présenter au Ministère de la Justice (et qui désirent obtenir le permis de devenir) une requête d'enregistrement accompagnée des documents suivants :

I - Une copie conforme du contrat de fondation et des règlements ou un document dont la teneur a servi de base pour sa fondatiàn.

2- Les noms et adresses d'une ou de plusieurs personnes résidant dans le Royaume Jordanien Hashémite et déléguées pour la représenter et pour l'administrer.

3 - Cinq dinars comme taxe d'enregistrement.

Art. 11.- Toute société, établissement de bienfaisance ou institution religieuse qui devient propriétaire de biens immeubles d'après les art. 4, 5, 6 & 7 (4 à 7) de cette loi, est considérée comme soumise à toutes les lois et les règlements du Royaume Jordanien Hashémite en ce qui se rapporte à l'usage des biens immeubles et est obligée de payer les impôts et taxes prescrits ou à venir. Elle doit se soumettre aussi à la compétence des cours de Justice jordanienne dans toutes les questions et tous les problèmes qui sont en relation avec les biens en question.

Art. 12.- Ce qui a été dit dans l'art. 12 de la loi originale sera annulé et remplacé par ce qui suit : (art. 3, loi no4 - 1965).

a) Dès la date de l'entrée en vigueur de cette loi, le Ministre des Finances, Terres et Arpentage aura à sa disposition un registre complet où il spécifiera les qualifications et les buts des établissements de bienfaisance, des institutions religieuses des sociétés et des associations, soit jordaniennes soit autres, et ce qu'elles possèdent ou utilisent de biens immeubles.

b) Le Conseil des Ministres doit établir un Comité spécial qui sera formé : du Ministre des Finances, du Ministre de l'Economie, du Ministre de l'Intérieur, du Juge Suprême de la Cour de Cassation, du Mouhafwz de Jérusalem et du Directeur des Terrains et Arpentage pour donner leur avis en conformité avec l'article 2 de cette loi et pour examiner le registre mentionné au paragraphe a de cet article dans le but de s'assurer que : ce que possèdent, utilisent ou acquièrent les associations, établissements, sociétés et institutions soit Jordaniennes, soit autres, de biens immeubles ne dépasse pas la proportion de leurs oeuvres.

c) Si le Comité mentionné au paragraphe b de cet article est convaincu que n'importe quel établissement, association, société ou institution, possède des biens immeubles, plus qu'elle n'en a besoin pour ses oeuvres, le Comité a le droit de décréter la vente aux enchères de ces biens excédents puis rendre le prix aux propriétaires de cet établissement, association, société ou institution concernée, après en avoir déduit les frais de vente et autres dépenses.

Art. 13.- Seront abolies :

1 - La loi Ottomane temporaire datée du 22 Rabi el Awal en l'année 1331, concernant l'usage des biens immeubles par les personnes morales.

2- La loi jordanienne en date du 23 Rajab de l'année 1345 qui correspond au 26 janvier 1927, publiée dans le no 149 de la Gazette Officielle.

3- Toute autre loi jordanienne, ottomane ou palestinienne publiée avant l'émanation de cette loi dans la mesure où les prescriptions desdites lois sont contraires à celles de la présente loi.

Art. 14.- Le Premier Ministre, les Ministres de la Justice et des Finances sont responsables de l'exécution de cette loi.

Loi originale 25/31953
Loi amendée 5/1/1965

The free access to the Holy Places was fairly respected by the status quo and again formally assured to Jews in the Armistice Agreements signed by Israel and Jordan in 1949. The relevant Article 8 states:
"free access to the Holy Places and cultural institutions and use of the cemetery on the Mount of Olives."..

In spite of the solemn obligation undertaken in the Agreement, the Jordan Government denied the Jews access to their Holy Places situated in the territory formerly under Jordan rule. Likewise, the Jordan Government deprived the Moslem citizens of Israel of the access to their Holy Places in the Old City of Jerusalem, whereas a small number of Christian citizens and residents in Israel were permitted to visit their Holy Shrines twice a year, at Easter and Christmas. Christian pilgrims to the Holy Land, who came to Jordan and desiring to visit the Holy Places in Israel, had to stay there at least 48 hours before they were permitted by the Jordan authorities to cross Mandelbaum Gate to Israel.

Christian Pilgrims visitign first the Holy Places in Israel were admitted to the Holy Places in Jordan under two conditions:

1) Their passports should not show neither a visa to Israel nor any entry or exit-stamp by the Israel authority.

2) Once the pilgrims crossed from Israel to Jordan, they would not return to Israel.

Whereas the Christian Holy Places in the Old City of Jerusaem under Jordan rule were relatively safe in the hands of their Christian guardians, the Jewish Holy Shrines did not escape the fate of complete destruction or desecration. Even old and venerable syngogues as the Churwah Rabbi Yehuda Hechassid (17 centry)., the Synagogue of Rabbi Yochanan ben Sakkai (partly of the 16 century) and the great synagogue Tiferet Yisrael were completely destroyed. The sacred cemetery on the Mount of Olives, where Jews buried their deads for about 2.000 years, and until 1948, was desecrated, thousands of tombstones were carried away and used as building material in military camps and private houses.

The Christian communities under Jordan rule lived in security though not completely free of menace and worry about their future. Christians, right before the outbreak of the recent war, were threatened by their Moslem neighbours and told "after Saturday comes Sunday". The Jordanian Government enacted laws curtailing the rights and liberty of Christian communities. A law enacted in 1958, prescribed that only Jordan citizens could be members of the Fraternity of the Holy Sepulchre. In compliance with this law, His Beatitude, the Patriach of the Greek-Orthodox Church and many of the Holy Synode should have released their Greek nationality and applied for Jordan citizenship. Jordan pressure to this effect on the Greek Orthodox Community was reaching the breaking point just before the outbreak of the six days war.

The free access to the Holy Places was fairly respected by the states and was again formally ensured in form in the armistice agreements signed by Israel and Jordan in 1949. The relevant Article 8 states:
"free access to the Holy Places and cultural institutions and use of the cemetery on the Mount of Olives, ..."

In spite of the solemn obligations undertaken in the agreement, the Jordan Government denied the Jews access to their Holy Places situated in the territory formerly under Jordan rule. Likewise, the Jordan Government deprived the Moslem citizens of Israel of the access to their Holy Places in the Old City of Jerusalem, whereas a small number of the Latin citizens and residents in Israel were permitted to visit their Holy Shrines twice a year, at Easter and Christmas. Christian pilgrims to the Holy Land, who came to Jordan and decided to visit the Holy Places in Israel, had to stay there at least 48 hours before they were permitted by the Jordan authorities to cross Mandelbaum Gate to Israel.

Christian pilgrims visiting first the Holy Places in Israel were admitted to the Holy Places in Jordan under two conditions:

1) Their passports should not show neither a visa to Israel nor any entry or exit-stamp by the Israel authority.

2) Once the pilgrims crossed from Israel to Jordan, they would not return to Israel.

Whereas the Christian Holy Places in the Old City of Jerusalem under Jordan rule were relatively safe in the hands of their Christian guardians, the Jewish Holy Places did not escape the fate of complete destruction or desecration. Even old and venerable synagogues as the Hurvah Rabbi Yehuda Hachassid (17 century), the synagogue of Rabbi Yochanan ben Zakkai (early of 16 century) and the great synagogue Tiferet Yisrael were completely destroyed. The sacred cemetery on the Mount of Olives, where Jews buried their dead for about 2,000 years, and until 1948, was desecrated, thousands of tombstones were carried away and used as building material in military camps and private houses.

The Christian communities under Jordan rule lived in security though not completely free of menace and worry about their future. Christians, right before the outbreak of the recent war, were threatened by their Moslem neighbours who told "after Saturday comes Sunday". The Jordanian Government kept curtailing the rights and liberty of Christian communities. A law was voted in 1958, prescribing that only Jordan citizens could be members of the Fraternity of the Holy Sepulchre. In compliance with this law, His Beatitude, the Patriarch of the Greek-Orthodox Church and many of the Holy Synod should have released their Greek nationality and apply for Jordan citizenship. Jordan pressure on this group of the Greek Orthodox Community was reaching the breaking point just before the outbreak of the six days war.

After the liberation of the Old City of Jerusalem, Prime Minister Levi Eshkol, meeting on June 7 the spiritual leaders of all communities declared:

"Since our forces have been in control in the entire city and surroundings, quiet has been restored. You may rest assured that no harm of any kind will be allowed to befall the religious Holy Places. I have asked the Minister of Religious Affairs to contact the religious leaders in the Old City in order ensure orderly contact between them and our forces and enable them to pursue their religious activities unhindered. At my request the Minister of Religious Affairs has issued the following instructions:

a) The arrangements at the Western Wall shall be determined by the Chief Rabbis of Israel.

b) The arrangements in places sacred to the Moslems shall be determined by a council of Moslem religious dignitaries.

c) The arrangements in places sacred to the Christains shall be determined by a council of Chrisian religious dignitaries."

Meeting them again of June 27, the Prime Minister declared:

"It is my pleasure to inform you that the Holy Places in Jerusalem are now open to all who wish to worship at them - members of all faiths, without discrimination. The Government of Israel has made it a cardinal principle of its policy to preserve the Holy Places, to ensure their religious and universal character, and to guarantee free access. Through regular consultation with you, Heads of the communities, and with those designated by you, at the appropriate levels, for this purpose, we will continue to maintain this policy and to see that it is most faithfully carried out. In these consultations I hope that you will feel free to put forward your proposals, since the aims I have mentioned are, I am certain, aims that we share in common. Every such proposal will be given full and sympathetic consideration.

It is our intention to entrust the internal administration and arrangements of the Holy Places to the religious leaders of the communities to which they respectively belogn: the task of carrying out all necessary procedures is in the hands of the Minister of Religious Affairs."

The same day, the Knesset passed the "Protecvion of Holy Places law 5727-1967, as follows:

"PROTECTION OF HOLY PLACES

1. The Holy Places shall be protected from desecration and any other violation and from anything likely to violate the freedom of access of the members of the different religions to the places sacred to them or their feelings with regard to those places.

./.

OFFENCES

2. (A) Whoever desecrates or otherwise violates a Holy Place shall be liable to imprisonment for a term of seven years.

SAVING OF LAWS

3. This law shall add to and not derogate from any other law.

IMPLEMENTATION AND REGULATIONS

4. The Minister of Religious Affairs is charged with the implementation of this law and he may after consulatation with or upon the proposal of representatives of the religions concerned and with the consent of the Minister of Justice make regulations as to any matter relating to such implementation.

COMMENCEMENT

5. This law shall come into force on the date of its adoption by the Knesset.

On the ground of this declared policy the Israeli Government agreed to a Vatican suggestion to receive its special representative for discussion of the future of the Holy Places with a view to find an acceptable formula to the three monotheistic religions and all the churches concerned stipulating legally the universality of the Holy Places. The formula adopted at the end of the conversations seems to satisfy the required safeguards for the universal character and status of the Holy Places.

אנו, חוסיין הראשון, מלך הממלכה הירדנית ההאשמית
על סמך סעיף 31 מהחוקה
ובהתאם להחלטת בתי הנכבדים והנבחרים
מאשרים את החוק דלן ומצווים להפיצו ולהכלילו בחוקי המדינה: -

<u>חוק מספר 26 לשנת 1966 חוק ההקדשים וענייני האיסלאם</u>

היוצא בתוקף סעיף 107 מהחוקה.

<u>סעיף 1 -</u> חוק זה נקרא "חוק ההקדשים וענייני האיסלאם לשנת 1966" ויכנס לתוקפו מיום פרסומו ברשומות.

<u>סעיף 2 -</u> המונחים בחוק זה ישאו את המשמעויות דלהלן, אלא אם יצויין אחרת:
א) "הממלכה" פירושה הממלכה הירדנית ההאשמית.
ב) "הממשלה" פירושה ממשלת הממלכה הירדנית ההאשמית.
ג) "ההקדשים וענייני האיסלאם" פירושם הוקפים המוסלמיים בממלכה, המסגדים, בתי הספר והמדרש הדתיים, בתי היתומים והמכללות המשפטיות אשר עליהם מוצאים כספים מתוך תקציב ההקדשים, בתי הקברות המוסלמים, בין שעדיין קוברים בהם ובין אם כבר נמנעה הקבורה בהם, או שמזמן אין קוברים בהם (מונדריסה); ענייני העלייה לרגל למכה וענייני מתן תורת הדעה המשפטית (תפקידי המופתי).
ד) "המועצה" פירושה מועצת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים הנזכרים בסעיף 4 מחוק זה.
ה) "הנשיא" פירושו אב-בית-דין (קאדי אל-קודאת) או כל שר אשר מועצת השרים תחליט שיש לקשור בו את מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים.

<u>סעיף 3 -</u> למחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים יש אישיות משפטית ועצמאות כספית ומינהלית. היא רשאית להתדיין ולקבוע לה כנציגה בהליכים משפטיים הקשורים בה או לכל מטרה אחרת את התובע הכללי או כל אישיות אחרת אשר היא תקבע אותו למטרה, היא תפעיל את הסמכויות הנקובות בחוק זה ובכל האירגונים או על-פי ההוראות הנובעות מחוק זה.

<u>סעיף 4 -</u> מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים קשורה לנשיא והיא מנוהל עלידי:
א) מועצת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים.
ב) מנכ"ל
ג) מנגנון מבצע.

<u>סעיף 5 -</u> א) - המועצה מורכבת מהנשיא כיו"ר מהמנכ"ל ועוד שלושה חברים.
ב) - המנכ"ל וחברי המועצה יתמנו ויפוטרו לפי החלטת מועצת השרים המלווה בצו מלכותי לפי המלצת הנשיא.
ג) המנגנון המבצע יהיה מורכב ממנהל הדרשה (ועט') וההדרכה ומנהלא גף המינהל ומהפקידים הנחוצים לניהול העבודה וסמכויותיהם תהיינה מוגדרות על פי תקנה.
ד) הפקידים הנזכרים בתת-סעיף (ג) : מנויים וכל ענייניהם יהיו בהתאם לתקנות בפועל לגבי פקידי הממשלה, מועצת השרים רשאית על-פי המלצת המועצה לקבוע תקנות מיוחדות למטרה זו.

./..

ה) לנשיא תהיינה סמכויותיו של שר, למנכ"ל סמכויותיו של סגן שר ולמועצה סמכויות של ועדת מינון ומנוי פקידים.

ו) יחולו על כל פקידי ההקדשים והענינים האיסלאמים סעיפי חוק הגימלאות האזרחיות מס. 34 לשנת 1959 או כל חוק אחר שיחליף אותו, כאשר התאריך של תחילת השרות לפקידים הנמצאים בעבודה (עם הכנס חוק זה בתוקפו) נקבע ל- 1.5.1951 בתנאי שיועברו הכנסות הגימלאות (המנוכות) ממשכורתיהם אל קופת ההקדשים אשר תיקח על עצמה לשלם את הגימלאות והפיצויים לכל מי שמגיע לו. יש להוציא מתחולת סעיף זה את הפקידים הנוטלים את משכורותיהם מתיתרה המפתוחה בתקציב מחלקת ההקדשים והענינים האיסלאמים ולשם ארגון ענינ יהם יקבע הסדר מיוחד.

ז) בנוסף לתקופת השרות הנקובה בתת-סעיף (ו) יש לחשב את שרות הפקיד (הבאה לאחר יציאתו לגימלאות) במשרד אחר בתור שרות הנושאת זכות פנסיה בין אם נפלה בתוך התקופה הנזכרת או קדמה לה.

<u>סעיף 6 -</u> למועצה תהיינה הסמכויות הבאות:

א) להמליץ על קביעת הסדרים הנחוצים להנהלת העבודה וענ יני הפקידים והעברתת למועצת השרים לאישורה.

ב) לאשר את התקציב אשר יוכן על ידי מנהל אגף הכספים בתחילת כל שנה והעברתה לראש הממשלה לאישורו.

ג) לבדוק את ענין החלפת (מכירת?) האדמות ההקדש וארגון החכירה בה ואשור דמי החכירה לתקופות העולות על שלוש שנים ואשור הקמת בנינים על אדמות ההקדשים ועריכת מכירות פומביות לפי הצעת מחיר.

ד) מתן יצוג לקריאות (דתיות) ויפוי כח ופיוס בסכסוכים, והבאתם לידי תווך או לידי בוררות.

ה) בחירת רואי חשבון חוקיים לפקוח על ענ יני המחלקה והגשת החשבונות השנתיים למועצה ולאשר להם את דמי טרחתם.

ו) הזכות לערוך מלוות ומגביות באשור רוה"מ וקביעת הבנקים אשר ישמו בהם את כספי ההקדשים.

ז) אשור הוצאות סכומים מעל 500 דינר ותשלום דמי כיבודים וסיוע.

<u>סעיף 7-</u> כל עיסקות, פרסומי ורכוש ההקדשים יהיו פטורים ממסים, בולים וגביות מכל סוג שהוא להוציא את המיסים החלים על רכוש שאינו מנוצל על ידי מחלקת ההקדשים ישירות והמיסים החלים על בעלי הכנסות בין אם לאוצר המדינה או לעיריות.

<u>סעיף 8 -</u> א) תוקם תחת פקוח המועצה קופה מרכזית לכל הכנסות ההקדשים והענינים האיסלאמיים, אשר ממנה ישולמו ההוצאות המאושרות לפי התקציב השנתי.

ב) חלק מהכנסות הקופה הנקבע בתת-סעיף הקודם ייחשב למה שיוקצה מדי שנה ממס השרותים הסוציאליים לפי תת-סעיף ב' מסעיף 4 מחוק מס. 89 לשנת 1953 או כל תיקון שיחול בו.

<u>סעיף 9 -</u> תועברנה למועצה הסמכויות המוגדרות בתת-סעיף א' של סעיף 3 מתקנת מס השרותים הסוציאליים מס. 1 לשנת 1954.

./..

סעיף 10 - מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיים תארגן את חשבונותיה ופנקסיה לפי עקרונות החשבון המסחרי המודרני או בהתאם לעקרונות הנקובים בידי משרד האוצר והפנקסים שלה ורשימותיה תהיינה פתוחות לביקורת מצד מוסד ראיית חשבון משפטי ומוכר שהמועצה סומכת עליו, כשם שרשאי ראש הממשלה למנות את לשכת רואי החשבון לברוק את חשבונות המחלקה ולעיין בפנקסיה ועסקיה.

סעיף 11 - יוקם מוסד כספי מיוחד לקופות היתומים הקשור למחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמים ולשם כך מבוטלים הסעיף 11 ו-12 מחוק היתומים מס. 69 לשנת 1953. מחלקת ההקדשים והעניינים האיסלאמיםתקבל את הסמכויות שניתנו למועצת היתומים לפי החוק דלעיל או לפי כל תקנה היוצאת על פיו. על המועצה לקבוע באשור ועדת השרים את התקנות הנחוצות להנהלת קופות היתומים. פקידי קופות היתומים המועסקים בעת בתאריך פרסום חוק זה ימשיכו לקבל את משכורותיהם מקופת האוצר וישמרו על זכויות הפנסיה שלהם עד אשר יוסדר עניינם בתקנה מיוחדת, בתנאי שישמרו כל זכויותיהם.

סעיף 12 - על מועצת השרים על-פי המלצת המועצה לתקן תקנות מיוחדות לביצוע חוק זה.

סעיף 13 - כל הוראות הייצוג שיצאו מטעם מנכ"ל ההקדשים לפי החוקים הקודמים יראו כאילו יצאו לפי חוק זה.

סעיף 14- חוק ההקדשים מס. 16 לשנת 1962 וכל התיקונים שבו- בטלים, כן בטלים הסעיפים 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 והתקונים מתוך תקנת מס השרותים הסוציאליים מס. 1 לשנת 1954 וכל התקנות הקודמות הסותרות חוק זה.

סעיף 15 - ר'וה"מ והממשלה יבצעו חוק זה.

(חתום) 12.5.1966

חוסיין
וכל שריו

מר אילסר

ירושלים, א' בתמוז תשכ"ז
9 ביולי 1967

אל : המשלחת הקבועה לאו"ם, ניו-יורק

מאת : מחלקת המחקר

הנדון: תחיקה ירדנית לשמירת המקומות הקדושים
למברקכם מס' 60 מיום 5.7.67

בהמשך למברקנו מס' 280 מיום 7.7.67 רצ"ב

1) THE PALESTINE (HOLY PLACES) ORDER IN COUNCIL 1924

2. חוק ההקדשות והענינים האיסלמיים הירדני מס' 1966/26 (בערבית).

ב ב ר כ ה,

ישראל מאיר

העתק: מר מ. הלל, סמנכ"ל
מר י. תקוע, סמנכ"ל
מר אילסר
ממפס
מ ז ת

ארכיב
מקומות קדושים

THE PALESTINE (HOLY PLACES) ORDER IN COUNCIL, 1924.

At the Court at Buckingham Palace, the 25th day of July, 1924.

PRESENT,

The King's Most Excellent Majesty in Council.

Whereas by the Palestine Order in Council, 1922,* it is (among other things) provided that the Civil Courts in Palestine shall exercise jurisdiction in all matters and over all persons in Palestine:

And whereas it is expedient that certain matters shall not be cognizable by the said Courts:

And whereas by treaty, capitulation, grant, usage, sufferance and other lawful means His Majesty has power and jurisdiction within Palestine:

Now, therefore, His Majesty, by virtue and in exercise of the powers in this behalf by the Foreign Jurisdiction Act, 1890,† or otherwise in His Majesty vested, is pleased, by and with the advice of His Privy Council, to order, and it is hereby ordered, as follows:—

1. This Order may be cited as "The Palestine (Holy Places) Order in Council, 1924."

2. Notwithstanding anything to the contrary in the Palestine Order in Council, 1922, or in any Ordinance or law in Palestine, no cause or matter in connection with the Holy Places or religious buildings or sites in Palestine or the rights or claims relating to the different religious communities in Palestine shall be heard or determined by any Court in Palestine.

Provided that nothing herein contained shall affect or limit the exercise by the Religious Courts of the jurisdiction conferred upon them by, or pursuant to, the said Palestine Order in Council.

3. If any question arises whether any cause or matter comes within the terms of the preceding Article hereof, such question shall, pending the constitution of a Commission charged with jurisdiction over the matters set out in the said Article, be referred to the High

* S.R. & O., 1922, No. 1282. † 53–4 Vict. c. 37.

Commissioner, who shall decide the question after making due enquiry into the matter in accordance with such instructions as he may receive from one of His Majesty's Principal Secretaries of State.

The decision of the High Commissioner shall be final and binding on all parties.

4. His Majesty, His Heirs and Successors in Council, may at any time revoke, alter or amend this Order.

And the Right Honourable James Henry Thomas, one of His Majesty's Principal Secretaries of State, is to give the necessary directions herein accordingly.

Colin Smith.

532398 | 214 101.